Sfânta mare muceniţă Irina din Maghedon

(s.v. 5 mai / s.n. 18 mai)

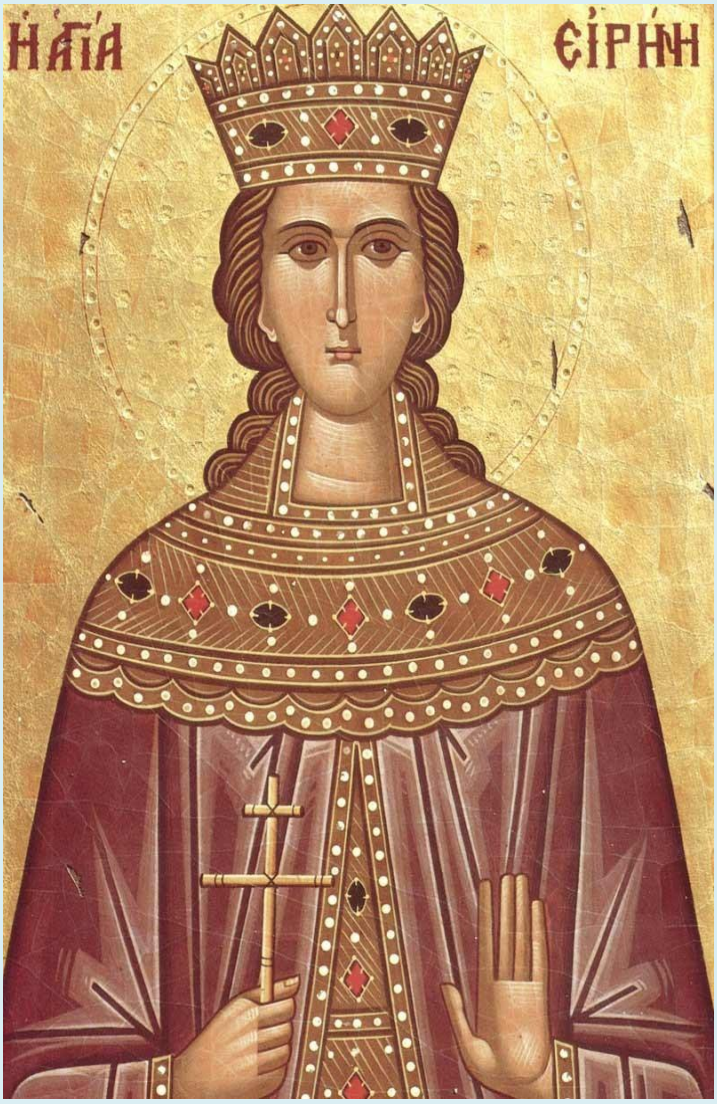

Materiale despre Sfânta muceniţă Irina din Maghedon:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-mare-muc-Irina-din-Maghedon-(5-mai)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Irina+din+Maghedon

***

Sfânta mare muceniţă Irina din Maghedon a trăit şi a pătimit în secolul al IV-lea. Numele de Irina înseamnă pace în limba greacă. Ea este una dintre cele douăsprezece sfinte fecioare muceniţe care i-au apărut Sfântului Serafim din Sarov, precum şi călugăriţei Eupraxia la sărbătoarea Buna-Vestiri în 1831. Este o sfântă muceniţă ce aduce pace şi linişte în sufletele şi în inimile celor ce o cinstesc, aşa cum arată şi numele ei, care i-a fost dat de către înger. Sfânta Irina a aflat despre Hristos de la Apelian şi a primit botezul de la Sfântul Timotei, uce-

nicul Sfântului apostol Pavel. Ea a suferit foarte mult pentru credinţa în Hristos, dar cu multă răbdare a propovăduit creştinismul în multe cetăţi în care se cinsteau idolii aducând prin suferinţele pe care le îndura, pe mulţi oameni la calea cea dreaptă şi adevărată. A fost asemenea apostolilor, propovăduind fără frică în multe cetăţi şi murind pentru Hristos. Sfânta Irina din Maghedon este prăznuită la 5 mai.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 4
În această lună, ziua a cincea - Sfânta marea muceniță Irina (Minei) 7
Canon de rugăciune către Sfânta mare muceniţă Irina 17
Acatistul Sfintei mari muceniţe Irina 24
Rugăciune 34
Paraclisul Sfintei mari muceniţe Irina 36
Rugăciune către Sfânta mare muceniță Irina, pentru ajutor în căsnicie și familie 50
Imnografie 52
Sfânta mare muceniţă Irina, ceea ce cu puterea lui Hristos ai biruit toate 54
Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfintei mare muceniţe Irina 56
Sinaxar - Pomenirea Sfintei mari muceniţe Irina 72
Sinaxar - Sfânta mare muceniță Irina - 5 mai 75
Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfânta mare muceniţă Irina; Sfântul cuvios mucenic Efrem cel nou 77
Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Sfânta mare muceniță Irina; Sfântul cuvios mucenic Efrem cel nou 79
Proloage - Pomenirea Sfintei mare muceniţe Irina, (sec.I). 83
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei mari muceniţe Irina 86
Cântare de laudă la Sfânta mare muceniţă Irina 88
Mitropolitul Augustin de Florina - Omilie la pomenirea Sfintei marii muceniţe Irina - O vedenie 90
Sfânta muceniţă Irina – Adormire şi cinstire 93
Magdalena Gheorghe - Sfânta mare muceniţă Irina 97
Pr. Ioniţă Apostolache - Fecioara păcii, logodită Mirelui Hristos 99
Viorica Văscu - Sfintele femei, modele de viață - Sfânta mare muceniță Irina, exemplu de tărie și răbdare 102
Orthodoxwiki - Sfânta mare muceniță Irina din Maghedon 104
Semnificaţie nume 109
Biserica Sfânta Irina - Constantinopol 110
Radu Alexandru - Mănăstirea Sfânta Irina - Rethymnon 119
Mănăstirea Sfintei marii muceniţe Irina – Rethymno, Creta 123

Icoane..... 144

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

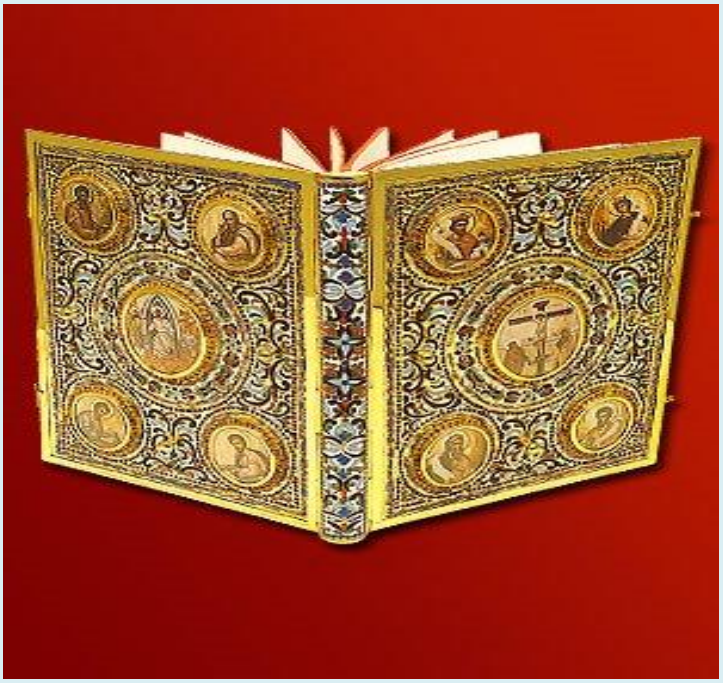

Ev. Matei 15, 21-28

21.Şi ieşind de acolo, a plecat Iisus în părţile Tirului şi ale Sidonului.
22.Şi iată o femeie cananeiancă, din acele ţinuturi, ieşind striga, zicând: Miluieşte-mă, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rău chinuită de demon.

23.El însă nu i-a răspuns nici un cuvânt şi apropiindu-se, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: Slobozeşte-o, că strigă în urma noastră.
24.Iar El, răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile cele pierdute ale casei lui Israel.
25.Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă.
26.El însă, răspunzând, i-a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor şi s-o arunci câinilor.
27.Dar ea a zis: Da, Doamne, dar şi câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor.
28.Atunci, răspunzând, Iisus i-a zis: O, femeie, mare este credinţa ta; fie ţie după cum voieşti. Şi s-a tămăduit fiica ei în ceasul acela.

Apostol

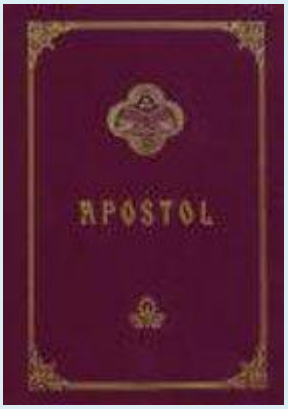

Epistola către Corinteni a Sfântului apostol Pavel

Ap. II Corinteni 6, 1-10

1.Fiind, dar, împreună-lucrători cu Hristos, vă îndemnăm să nu primiţi în zadar harul lui Dumnezeu.
2.Căci zice: "La vreme potrivită te-am ascultat şi în ziua mântuirii te-am ajutat"; iată acum vreme potrivită, iată acum ziua mântuirii,
3.Nedând nici o sminteală întru nimic, ca să nu fie slujirea noastră defăimată,
4.Ci în toate înfăţişându-ne pe noi înşine ca slujitori ai lui Dumnezeu, în multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strâmtorări,
5.În bătăi, în temniţă, în tulburări, în osteneli, în privegheri, în posturi;
6.În curăţie, în cunoştinţă, în îndelungă-răbdare, în bunătate, în Duhul Sfânt, în dragoste nefăţarnică;
7.În cuvântul adevărului, în puterea lui Dumnezeu, prin armele dreptăţii, cele de-a dreapta şi cele de-a stânga,

8.Prin slavă şi necinste, prin defăimare şi laudă; ca nişte amăgitori, deşi iubitori de adevăr,
9.Ca nişte necunoscuţi, deşi bine cunoscuţi, ca fiind pe pragul morţii, deşi iată că trăim, ca nişte pedepsiţi, dar nu ucişi;
10.Ca nişte întristaţi, dar pururea bucurându-ne; ca nişte săraci, dar pe mulţi îmbogăţind; ca unii care n-au nimic, dar toate le stăpânesc.

În această lună, ziua a cincea - Sfânta marea muceniță Irina (Minei)

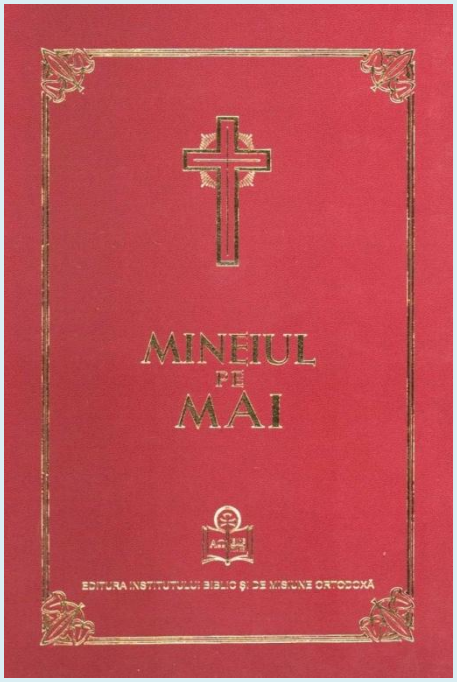

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., Stihirile pe 6, ale praznicului 3 şi ale sfintei 3, glasul 1.

Stihirile muceniţei, glasul 1:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Cu porfiră luminată din sângele tău, fiind îmbrăcată prea cinstită, ai alergat către Cel ce ai dorit, Împăratul, Ziditorul şi Domnul a toată lumea, şi de la Dânsul adevărat ai primit cununa biruinţei, împărăţind acum împreună cu Dânsul, ca o fecioară şi muceniță mult pătimitoare.

Pornirea focului celui arzător, şi toate sfâşieturile trupului le-ai suferit prea lăudată, uitându-te la răsplătirile cele de acolo, pe care singur Iisus le-a gătit mai-nainte, celor ce l-au iubit, şi cu fierbinţeală au dorit spre Dânsul, ca spre un Mire prea frumos al sufletelor.

Rănitu-te-ai de dragostea lui Hristos, şi ai urât pe dumnezeii, şi pe idolii cei fără suflet ai păgânilor, mărită Irino, şi te-ai ridicat pe sineţi stâlp de cunoştinţă lui Dumnezeu, prea arătat la cei ce te vedeau, ca una ce te-ai chinuit, şi călătoria o ai săvârşit, şi credinţa fără prihană o ai păzit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Stihoavna Penticostarului.

Troparul muceniței, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Irina, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

La Utrenie

Canoanele al praznicului cu Irmosul pe 8 şi al sfintei pe 4.

Canonul Sfintei

Cântarea 1

Irmos: Cânta-voi Ţie, Doamne, Dumnezeul meu, că ai scos pe popor din robia Egiptului şi ai acoperit pe Faraon cu căruţele lui şi puterea lui.

Cunună fiind apărătoarei de chinuri, Hristoase, dăruieşte cu rugăciunile ei pace lumii, şi slava cea neveştejită, celor ce Te laudă pe Tine.

Strălucind cu lumina muceniciei, şi împodobindu-te cu frumuseţea fecioriei tale, Irino, ceea ce eşti cu nume mare, stai înaintea Mirelui tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Roagă-te Mirelui tău Irino, cugetătoare de Dumnezeu, să fie milostiv Bisericii, şi să dea iertare de greşeli celor ce te laudă pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Preasfântă Fecioară, născut-ai negrăit pe Dumnezeu Cuvântul, care S-a făcut trup, şi s-a arătat asemenea cu noi, mai presus de cuvânt şi de cuget.

Cântarea a 3-a

Irmos: Arcul celor puternici...

Primind simțirea Mirului ce s-a deșertat, care a umplut lumea de bun miros cu darul, te-ai într-aripat către dragostea Lui, mărită.

Avut-ai pe Dumnezeu ajutor şi părtinitor întru luptele tale prea înţeleaptă; pentru aceea încununându-te, ai biruit pe tirani.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Făcutu-te-ai turn nemişcat al bunătăţilor, şi lăcaş cinstirii de Dumnezeu, şi sălăşluire bărbăţiei şi curăției, prea lăudată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Până la tine moartea a încetat întâmpinându-se cu Cel ce S-a născut din tine Preacurată; pentru aceea te numim pe tine pârga nemuririi.

Irmosul: Arcul celor puternici a slăbit şi cei neputincioşi s-au încins cu putere: pentru aceasta s-a întărit întru Domnul inima mea.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, Cel mai înainte de veci.

Fiind împestrită cu frumuseţile fecioriei, fecioară, şi încununându-te cu stema mucenicilor Irino, şi stropită fiind cu sângele muceniciei, şi strălucită cu minunile tămăduirilor, cu bună credinţă muceniță ai primit darul de biruinţă pentru chinuirea ta.

Icos: Din pruncie aprinzându-te de dragostea Mirelui tău Hristos, prea slăvită cinstită, ca o căprioară însetată ai alergat la izvoarele cele pururea curgătoare. Şi prin chinuri păzindu-te pe tine, ai intrat cu adevărat ca o mireasă lăudată în cămara de mire cea nestricată a Ziditorului tău, mărită, fiind împodobită şi împestrită ca o aleasă, văzându-te purtând cununa care ai primit ca de aur, de la cămara de mire cea nestricăcioasă, darul de biruinţă pentru chinuirea ta.

Sedealna, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

De frumuseţea ta, Hristoase, rănindu-se fecioara, a părăsit degrab toate cele ce se văd, şi toată frumuseţea trupului o a dat muncilor şi amarelor chinuri ca să se strice. Pe care o ai adus în frumoasele cămări de mire, Stăpâne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Cântarea a 4-a

Irmos: Venirea Ta pe pământ, Hristoase Dumnezeule, vestind-o de mai înainte proorocul, cu bucurie a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne!

Cela ce-ți dă ție pacea, ceea ce eşti cu nume de pace, văzându-te că te lupţi pentru Dânsul, te-a umplut de cuget bărbătesc şi de putere, muceniță.

Cu osârdie neîncetată ai întrecut slăbiciunea femeiască, prea fericită, şi cu tărie ai înfruntat pe cei ce slujeau înşelăciunii, muceniță.

Prea îndumnezeită răbdare ai arătat, şi semeția tiranilor o ai surpat, strigând Mirelui tău: Slavă puterii Tale, Doamne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătatu-ți-a ție Domnul prin vis chinurile şi muncile şi semne de biruinţe, frumoasă fecioară, precum Apelian ți-a tâlcuit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Glas de bucurie veselindu-ne, prea curată, strigăm ție, cei ce prin tine ne-am mântuit: Bucură-te, Fecioară prea cinstită; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu prea lăudată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Lumina ta, Doamne...

Cu cuget foarte bărbătesc arătat ai mărturisit pe Hristos Dumnezeul tuturor, şi cu cuvânt întărit ai ruşinat pe vrăjmaşi, tu purtătoare de chinuri, mărită.

Dorit-ai a urma patimii lui Hristos şi cu fierbinţeală urmând, cu nevoinţă te-ai chinuit pentru Stăpânul, prea fericită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ceată de mucenici ai adus lui Hristos, mărită, cu înţelepciunea ta şi cu bine-cuvântarea, învățându-i pe ei întru adevăr, şi cu cuvântul darului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiind învățați taina zămislirii şi naşterii tale celei negrăite şi dumnezeieşti, acum cu toată buna cinstire te lăudăm pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea lăudată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Strigat-a mai înainte...

Îndreptat-ai căderea strămoaşei Eva, ceea ce eşti purtătoare de chinuri, surpând puterea vrăjmaşului, şi doborând sprânceana aceluia cu dumnezeiescul dar.

Având cugetul viteaz Irino, ai stătut împotriva tiranilor, cu vitejie sufletească, şi te-ai încununat de la Hristos Dumnezeu cu cununa biruinţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu sângele chinuirii muceniță, ai făcut mai luminoasă frumuseţea firii cea curată, cu tărie suferind nevoințe vitejeşti, frumoasă fecioară.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătat-a taina naşterii tale, văzătorul de Dumnezeu, văzând că arde rugul şi nu se pârjoleşte, Născătoare de Dumnezeu curată, pururea Fecioară.

Irmosul: Strigat-a mai-nainte închipuind îngroparea ta cea de trei zile proorocul Iona, în chit rugându-se: Din stricăciune mă mântuieşte, Iisuse Împărate al puterilor.

Condacul şi Icosul praznicului.

Sinaxar

Întru această lună în 5 zile, pomenirea Sfintei marei mucenițe Irina.

Stih: Prin tăierea sabiei murind şi cu chip străin înviind.
Irino cu pace iarăşi eşti adormind,
Irina tăiată fiind s-a sculat,
Şi iarăşi în a cincea zi a răposat.

Acesta a fost fiică singură născută lui Licinie împăratul şi Liciniei maica sa, din cetatea ce se cheamă Maghedon. Căreia mai-nainte îi era numele de la părinţi, Penelopi. Deci strălucind la frumuseţea trupului, cât întrecea pe vârstnicele ei, se află într-un turn înalt ce i-l zidise tatăl său, cu treisprezece fecioare frumoase, având multă avere spre slujba ei. Şi scaun, masă şi sfeşnic, toate făcute de aur, şi era când a pus-o acolo de şase ani, învăţată de oarecare bătrân anume Apelian, pe care îl rânduise Licinie să intre la dânsa.

Deci ea văzu într-una din zile, că veni o porumbiţă aducând o ramură de măslin, şi o puse pe masă, şi un vultur aducând o cunună făcută de flori şi o puse şi aceea pe masă. Apoi văzu că veni pe altă fereastră un corb şi puse un şarpe pe masă. De care mirându-se ea, şi cugetând ce pot să însemneze acelea ce a văzut.

Iar bătrânul Apelian i le dezleagă, zicând: Că porumbiţa este nevoinţa gândului ei; iar ramura cea de măslin este pecetea lucrurilor şi deschiderea Botezului; iar vulturul, care este împărat celorlalte păsări, prin cunună îi însemnă biruinţa spre cele alese bunătăţi; iar corbul cu şarpele, îi însemnă necazul şi reaua pătimire. Şi în scurt să zicem, i-a tâlcuit şi i-a arătat şi nevoinţa muceniciei ce era să săvârşească pentru Hristos.

Şi alte prea mărite pe rând toate pentru dânsa se spun. Că spun că i s-a dat numele prin chemare de înger, în loc de Penelopi, numindu-se Irina. Şi cum că de acel înger fu învăţată credinţa lui Hristos. Şi că mai-nainte i-a spus că se vor mântui întunerece de suflete printr-însa. Şi cum că va veni la dânsa Timotei ucenicul lui Pavel, de o va boteza.

Deci acestea făcându-se, zdrobind idolii tatălui său, i-a lepădat jos. Şi dar mai întâi fu cercetată de tatăl său, care porunci să o dea să o calce caii. Din care unul în loc să-i facă ei vreun rău, se repezi asupra tatălui său, şi-l surpă jos de-i sfărâmă mâna dreaptă, şi-l şi omorî, şi ferici pe sfânta cu glas omenesc. Iar ea îndată se eliberă din legături, şi rugând-o poporul, făcu rugăciune, şi a înviat pe tatăl ei, care a crezut în Mântuitorul Hristos cu trei mii de oameni, şi cu femeia sa dimpreună, şi primi Botezul, şi lăsând împărăţia, îşi petrecu viaţa în turnul ce zidise pentru fiica sa.

După aceea luând împărăţia sa Sedechie, iarăşi fu sfânta silită ca să jertfească la idoli. Şi neplecându-se fu aruncată cu capul în jos într-o groapă adâncă, în care era de tot felul de târâtoare înveninate şi fu nevătămată de acelea. După aceea

trecând patru zile, şi scoţându-o de acolo îi tăiară picioarele cu fierăstrăul, şi iarăşi se făcu sănătoasă de înger. După aceea fu legată la o roată, şi oprindu-se apa ce pornea roata, rămase sfânta nevătămată şi de acolo. Pentru care minune veniră la credinţa lui Hristos opt mii de suflete omeneşti.

Deci după ce căzuse Sedechie din împărăţie, se ridică Savorie, fiul său, cu oaste asupra acelui ce-l scosese pe tatăl său din împărăţie. Şi atunci întâmpinându-l pe Savorie, Sfânta Irina înaintea cetăţii, orbi şi pe el şi pe oastea lui cu rugăciunea, şi-i lovi cu nevederea şi iarăşi cu rugăciunile îi făcu cu vedere. Pentru aceasta nemulţumitorii îi bătură piroane prin tălpile picioarelor, şi-i puseră în spinare un sac plin de nisip, şi o luară în goană, de o purtară vreo trei mile de loc. Şi desfăcându-se pământul înghiţi pe slugile tiranului, şi pe zece mii de bărbaţi din cei necredincioşi. Iar către Hristos veniră alţi treizeci de mii. Şi rămânând tiranul încă tot în necredinţă, a venit îngerul Domnului şi lovindu-l l-a ucis.

Şi fiind sfânta slobodă, umbla prin cetate de făcea multe şi mari minuni. Şi mergând la turnul unde se afla tată-său într-însul, cu Timotei preotul, aduse către credinţa lui Hristos cinci mii de suflete, care năzuise la învăţătura ei. Şi împreună cu dânşii cei treizeci şi trei de bărbaţi ce erau puşi de pază turnului.

De aceea sosind în cetatea ce se cheamă Calinicon, unde era Numerian împărat, şi stând de faţă înaintea lui, şi mărturisind pe Hristos, fu băgată în trei boi de aramă înfocaţi, mutând-o dintr-unul în altul. Şi cu minune pornindu-se al treilea bou, în care era. sfânta, şi umblând, a crăpat, şi ieşi sfânta sănătoasă şi nearsă, deci veniră către Hristos de crezură o sută de mii de oameni.

După aceea murind împăratul, porunci eparhului să nu o lase, ci să o muncească, care băgând-o în legături de fier într-un foc, rămase sfânta nestricată şi sănătoasă, stingându-se focul de dumnezeiescul înger, care rupse şi legăturile deasupra ei, cât mirându-se foarte eparhul, crezu şi el împreună cu însoţitorii lui, şi veniră către Hristos.

Deci ducându-se vestea ei în toate părţile, iar Savorie împăratul perşilor porunci de-i tăiară capul, şi o băgară într-un mormânt, şi iarăşi de îngeri fu înviată, care fericindu-o căci s-a nevoit pentru Hristos, a fericit şi pe cei ce au crezut prin nevoinţa ei, şi pe cei ce vor face pomenirea întru anii cei viitori.

Apoi şi după tăierea capului ei, şi după învierea din morţi spun că având în mâna ei o stâlpare de măslin, a mers în cetatea ce se numeşte Mesimvria de s-a arătat la împăratul, şi cum o a văzut, a crezut şi el în Hristos, şi s-a botezat de preotul Timotei, cu mulţime de popoare.

De aceea a mers Sfânta la Maghedon la cetatea ei, către părinţii ei, şi a plâns pe tatăl său care era mort, şi s-a întâlnit cu maica sa.

Apoi ridicându-o un nor, o duse la Efes, şi rămase acolo făcând multe minuni. Şi se numeşte adevărat tocmai ca un apostol.

După aceea mergând la Apelian pe care i-l dăduse tatăl său dascăl să o înveţe carte în turn, şi strângând pe cei din Efes, luă numai şase cu dânsa, şi pe Apelian, şi merse la un mormânt nou, în care încă nu fusese nimenea îngropat, şi adormi într-însul, învăţând să nu mişte nimenea piatra ce a pus-o dascălul ei Apelian peste dânsa până la patru zile, şi trecând două zile, mergând la mormânt Apelian, o minune! se află piatra ridicată şi trupul sfintei asemenea.

Acestea dar după gândurile omeneşti, pot a se părea necrezute la unii, dar la Dumnezeu toate sunt cu putinţă cele ce la oameni sunt cu neputinţă.

Deci a fost adusă sfânta la judecată, mai întâi adică de tatăl său Licinie, iar a doua oară de Sedechie şi Savorie şi Numerian fiul lui Sevastian şi de eparhul Vavdon, şi Savorie împăratul perşilor, iar cetăţile în care a mărturisit sunt acestea: Maghedon patria ei, Calinicon, Constantina şi Mesimvria. Iar pomenirea muceniciei ei s-a scris de Apelian, dascălul său.

Tot în această zi, chinuirea Sfinţilor mucenici Neofit, Gaie şi Gaian. Şi se face prăznuirea lor în sfânta şi cinstita Biserică a Sfinţilor măriţilor şi de minuni făcători fără de argint Cosma şi Damian, care este întru ale lui Darie.

Stih: Trei mucenici prea cu bărbăţie moarte au suferit.
Pentru Sfânta Treime pe care ei o au cinstit.

Tot în această zi, târnosirea Bisericii Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, întru ale lui Chir.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii Iui Avraam oarecând în Babilon văpaia cuptorului au călcat, cu laude strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Muceniță purtătoare de cunună, care stai înaintea scaunului Stăpânului tău, păzeşte pe cei ce strigă cu credinţă: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

În corturile cele cereşti, te-ai învrednicit a dănţui muceniţă vrednică de minune Irino, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dorind să afli frumuseţea doritului tău, ai suferit durerile chinurilor Irino strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Urmând graiul buzelor tale, cu credinţă te fericim pe tine Maica lui Dumnezeu, strigând Celui ce S-a născut din tine: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei binecredincioşi...

Chinuitu-te-ai cu bună vitejie prea fericită Irino, şi ai surpat pe tirani, având împreună lucrătoare şi ajutătoare puterea cea nebiruită a Stăpânului tău, strigând: Pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Tânără Irino prea mărită, fiind tu rănită de dragoste, ai mers pe urma Mirelui tău, fiind rănită de dragostea Lui, purtând în trupul tău patimile Lui şi cântând: Pe Domnul lucrurile lăudaţi, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Răbdarea ta cea întru chinuri Irino purtătoare de cunună, şi-a râs de cei ce părtineau deşertăciunii şi nedumnezeirii, şi cu credinţă cântai, mărită: Pe Domnul lăudaţi-L lucrurile, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Înţelepciunea lui Dumnezeu meşter a tuturor lucrurilor, sălăşluindu-se în pântecele tău Maica lui Dumnezeu, şi-a zidit eişi casă înţelegătoare şi însufleţită, şi a mântuit lumea care striga: Pe Domnul lăudaţi-L lucrurile, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm, şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit atunci fiind închipuită, iar acum lucrată, pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva prin boală...

Dănțuind la cele dintru înălțime, împrejur pe lângă doritul tău frumoasă fecioară, cere lumii pace şi iertare greşalelor Irino, celor ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină şi prea sfinţită.

Înlăuntrul cămării celei de mire te-a sălăşluit Hristos, pe tine ca pe o muceniță şi fecioară, unde te veseleşti împreună cu cetele fecioarelor şi ale mucenicilor, Irino purtătoare de cunună. Pentru aceea toți te fericim prea lăudată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Însuşi Împăratul tuturor şi ocârmuitorul dreptăţii, deschizând uşile cerurilor, a primit sufletul tău cel prea curat, Irino, ceea ce eşti numită cu numele dumnezeieştii păci; pentru aceea toți te fericim.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Având îndrăzneală neruşinată către Fiul tău prea curată, roagă-L pe Dânsul Preasfântă, să dea lumii pace şi tuturor bisericilor unire, ca cu toţii să te slăvim.

Irmosul: Eva prin boala neascultării, blestem înăuntru a adus, iar tu Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit pentru aceasta toţi te mărim.

Luminânda:

Podobie: Femei ascultaţi...

Întărindu-te cu Crucea Domnului tău frumoasă fecioară muceniță, şi nevoindute vitejeşte ai pierdut semeţia tiranilor. Şi de la Hristos ai primit daruri de biruinţă, prea înţeleaptă Irino, cea cu nume mare, rugându-te pentru noi, care te cinstim cu dragoste.

Stihoavna prazniculuі.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfânta mare muceniţă Irina

Canon de rugăciune către Sfânta mare muceniţă Irina din Maghedon (5 mai/18 mai):

https://www.academia.edu/101794430/Canon_de_rug%C4%83ciune_c%C4%83tre_Sf%C3%A2nta_mare_muceni%C5%A3%C4%83_Irina_din_Maghedon_5_mai_18_mai_

https://archive.org/details/canon-5-mai

***

Troparul Sfintei mari muceniţe Irina, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Irina, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Cânta-voi Ţie, Doamne, Dumnezeul meu, că ai scos pe popor din robia Egiptului şi ai acoperit pe Faraon cu căruţele lui şi puterea lui.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cunună fiind apărătoarei de chinuri Hristoase, dăruieşte cu rugăciunile ei pace lumii şi slava cea neveştejită celor ce Te laudă pe Tine.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucind cu lumina muceniciei şi împodobindu-te cu frumuseţea fecioriei tale Irina, ceea ce eşti cu nume mare, stai înaintea Mirelui tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Roagă-te Mirelui tău, Irina, cugetătoare de Dumnezeu, să fie milostiv Bisericii, şi să dea iertare de greşeli celor ce te laudă pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Preasfântă Fecioară, născut-ai în chip de negrăit pe Dumnezeu Cuvântul, care S-a făcut trup şi S-a arătat asemenea cu noi, mai presus de cuvânt şi de cuget.

Cântarea a 3-a

Irmos: Arcul celor puternici...

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Primind simţirea mirului ce s-a deşertat, care a umplut lumea de bun miros cu harul, te-ai într-aripat către dragostea Lui, mărită.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ai avut pe Dumnezeu ajutor şi părtinitor întru luptele tale, prea înţeleaptă pentru aceea încununându-te, ai biruit pe tirani.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Făcutu-te-ai turn nemişcat al virtuţilor şi locaş cinstirii de Dumnezeu şi să-lăşluire bărbăţiei şi curăţiei, prea lăudată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Până la tine moartea a încetat întâmpinându-se cu Cel ce S-a născut din tine, Preacurată pentru aceea te numim pe tine pârga nemuririi.

Irmosul: Arcul celor puternici a slăbit şi cei neputincioşi s-au încins cu putere, pentru aceasta s-a întărit întru Domnul inima mea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Venirea Ta pe pământ, Hristoase Dumnezeule, vestind-o de mai înainte proorocul, cu bucurie a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce-ţi dă ţie pacea, ceea ce eşti cu nume de pace, văzându-te că te lupţi pentru Dânsul, te-a umplut de cuget bărbătesc şi de putere, muceniţă.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu osârdie neîncetată, ai întrecut slăbiciunea femeiască, prea fericită şi cu tărie ai înfruntat pe cei ce slujeau înşelăciunii, muceniţă.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prea îndumnezeită răbdare ai arătat şi semeţia tiranilor o ai surpat, strigând Mirelui tău: Slavă puterii Tale, Doamne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătatu-ţi-a ţie Domnul prin vis chinurile şi muncile şi semne de biruinţe, frumoasă fecioară, precum Apelian ţi-a tâlcuit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Glas de bucurie veselindu-ne prea curată, strigăm ţie cei ce prin tine ne-am mântuit: Bucură-te, Fecioară, prea cinstită; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu prea lăudată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cel ce ai răsărit Lumina şi ai luminat zorile şi ai arătat ziua, Slavă Ţie. Slavă Ţie Iisuse, Fiul lui Dumnezeu!

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cuget foarte bărbătesc arătat-ai mărturisit pe Hristos Dumnezeul tuturor şi cu cuvânt întărit ai ruşinat pe vrăjmaşi, tu purtătoare de chinuri, mărită.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorit-ai a urma patimii lui Hristos şi cu căldură urmând, cu nevoinţa te-ai chinuit pentru Stăpânul, prea fericită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ceată de mucenici ai adus lui Hristos, mărită, cu înţelepciunea ta şi cu bine-cuvântarea, învăţându-i pe ei întru adevăr şi cu cuvântul harului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiind învăţaţi taina zămislirii şi naşterii tale, celei de negrăit şi dumnezeieşti, acum cu toată buna cinstire te lăudăm pe tine, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti pururea lăudată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Strigat-a mai înainte...

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îndreptat-ai căderea strămoaşei Eva, ceea ce eşti purtătoare de chinuri, surpând puterea vrăjmaşului şi doborând sprânceana aceluia cu dumnezeiescul har.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având cugetul viteaz, Irina, ai stat împotriva tiranilor cu vitejie sufletească şi te-ai încununat de la Hristos Dumnezeu cu cununa biruinţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu sângele chinuirii muceniţă, ai făcut mai luminoasă frumuseţea firii cea curată, cu tărie suferind nevoinţe vitejeşti, frumoasă fecioară.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătat-a taina naşterii tale văzătorul de Dumnezeu, văzând că arde rugul şi nu se pârjoleşte, Născătoare de Dumnezeu curată, pururea Fecioară.

Irmosul: Strigat-a mai înainte închipuind îngroparea Ta cea de trei zile proo-rocul Iona, în chit rugându-se: Din stricăciune mă mântuieşte Iisuse, Împărate al puterilor.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslo-vesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Fiind împodobită cu frumuseţile fecioriei, Fecioară şi încununându-te cu stema mucenicilor, Irina şi stropită fiind cu sângele muceniciei şi strălucită cu minunile tămăduirilor, cu dreaptă credinţă muceniţă ai primit harul de biruinţă pentru chinuirea ta.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii Iui Avraam oarecând în Babilon văpaia cuptorului au călcat, cu laude strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Muceniţă purtătoare de cunună, care stai înaintea scaunului Stăpânului tău, păzeşte pe cei ce strigă cu credinţă: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În corturile cele cereşti, te-ai învrednicit a dănţui, muceniţă vrednică de minune Irina, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dorind să afli frumuseţea iubitului tău, ai suferit durerile chinurilor, Irina, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Urmând graiul buzelor tale, cu credinţă te fericim pe tine, Maica lui Dumnezeu, strigând Celui ce S-a născut din tine: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi...

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luptatu-te-ai cu bună vitejie, prea fericită Irina şi ai surpat pe tirani, având împreună lucrătoare şi ajutătoare, puterea cea nebiruită a Stăpânului tău, strigând: Pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tânără Irina, prea mărită, fiind tu rănită de dragostea Mirelui tău, ai mers pe urma Lui, purtând în trupul tău patimile Lui şi cântând: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Răbdarea ta cea întru chinuri, Irina, purtătoare de cunună şi-a râs de cei ce părtineau deşertăciunea şi necredinţa şi cu credinţa cântai, strălucită: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Înţelepciunea lui Dumnezeu, meştera tuturor lucrurilor, sălăşluindu-se în pântecele tău, Maica lui Dumnezeu şi-a zidit ei-şi casă înţelegătoare şi însufleţită şi a mântuit lumea care strigă: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm, şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit atunci fiind închipuită, iar acum lucrată, pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva prin boală...

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dănţuind la cele dintru înălţime, împrejur pe lângă iubitul tău, frumoasă fecioară, cere lumii pace şi iertare greşelilor, Irina, celor ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină şi prea sfinţită.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înăuntrul cămării celei de mire te-a sălăşluit Hristos pe tine, ca pe o muceniţă şi fecioară, unde te veseleşti împreună cu cetele fecioarelor şi ale mucenicilor, Irina, purtătoare de cunună pentru aceea toţi te fericim, prea lăudată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Însuşi împăratul tuturor şi ocârmuitorul dreptăţii, deschizând uşile cerurilor, a primit sufletul tău cel prea curat, Irina, ceea ce eşti numită cu numele dumnezeieştii păci; pentru aceea toţi te fericim.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Având îndrăzneală către Fiul tău, prea curată, roagă-L pe Dânsul, Preasfântă, să dea lumii pace şi tuturor Bisericilor unire, ca să te mărim cu toţii.

Irmosul: Eva prin boala neascultării, blestem înăuntru a adus, iar tu Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit pentru aceasta toţi te mărim.

Sedelna, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

De frumuseţea Ta, Hristoase, rănindu-se fecioara, a părăsit degrab toate cele ce se văd şi toată frumuseţea trupului o a dat torturilor şi amarelor chinuri ca să se strice pe care o ai adus în frumoasele cămări de mire, Stăpâne.

Acatistul Sfintei mari muceniţe Irina

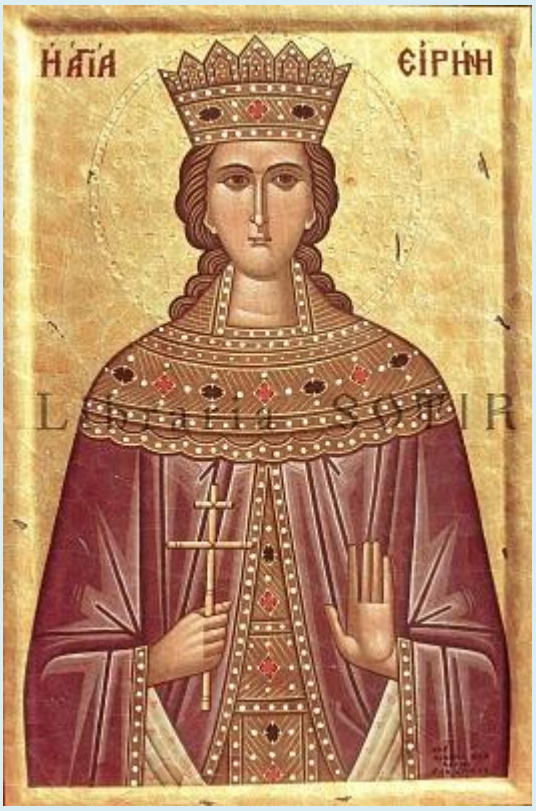

Acatistul Sfintei mari muceniţe Irina din Maghedon (5 mai/ 18 mai):

https://www.academia.edu/78642616/Acatistul_Sfintei_mari_muceni%C5%A3e_Irina_5_mai_

https://archive.org/details/acatist-5-mai

***

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Acatistul Sfintei mari mucenițe Irina - 5 mai - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=mkSiNA1D1Yg

&&&

Condacul 1

Cu veselie duhovnicească să prăznuiască astăzi Biserica lui Hristos cea drept-măritoare pe făclia cea mult luminoasă, pe Sfânta slăvită fecioară Irina, care prin strălucirea faptelor şi a cuvintelor ei, multora s-a făcut lumină pe care lăudând-o, cu evlavie aşa să-i strigăm: ***Bucură-te, Sfântă slăvită mare muceniţă Irina, prea înţeleaptă fecioară!***

Icosul 1

Îngerilor asemănându-te cu curăţia şi cu râvna, apostoleşte te-ai nevoit pentru dragostea Mirelui tău, Hristos multe scârbe şi osteneli ai răbdat şi cu dumnezeiescul dor după El ai murit pentru care şi noi, smeriţii cu evlavie pe tine te lăudăm aşa:
Bucură-te, mlădiţă cerească din vlăstarul lui Hristos;
Bucură-te, vlăstarule tânăr cu rod prea frumos;
Bucură-te, sămânţă aleasă şi mult roditoare;
Bucură-te, porumbiţă sfântă şi mult cuvântătoare;
Bucură-te, a multor suflete rază de mântuire;
Bucură-te, curată şi blândă mieluşea din turma lui Hristos;

Bucură-te, că învăţăturile tale multora au fost de folos;
Bucură-te, că prin strălucirea vieţii tale, Hristos S-a proslăvit;
Bucură-te, sămânţă cea bună cu rod însutit;
Bucură-te, a nemuritoarelor bucurii veşnică moştenitoare;
Bucură-te, a nevăzuţilor vrăjmaşi biruitoare;
Bucură-te, rază mult luminoasă a tainicului Soare;
Bucură-te, Sfântă slăvită mare muceniţă Irina, prea înţeleaptă fecioară!

Condacul 2

Văzând tatăl tău, împăratul Licinius, frumuseţea cu care înfloreai, ţi-a ridicat un turn şi acolo cu mare grijă ca pe un crin prea frumos te creştea, dar tu, înţeleaptă fecioară, cunoscând acolo pe Ziditorul lumii, I-ai cântat lauda: ***Aliluia!***

Icosul 2

Înţelegerea dumnezeiască a strălucit în inima ta, sfântă fecioară, când fericitul bătrân Apelian ţi-a tâlcuit taina celor trei păsări şi cu toată dorirea inimii te-ai supus proniei şi dumnezeeştii chemări pentru care, după cuviinţă te lăudăm:
Bucură-te, crin prea frumos, peste care Duhul Sfânt S-a odihnit;
Bucură-te, trandafirul cel prea gingaş, care în mijlocul crinilor ai înflorit;
Bucură-te, stea prea luminoasă care Biserica lui Hristos ai luminat;
Bucură-te, că pentru dragostea lui Hristos slava şi bogăţia cea muritoare ai defăimat;
Bucură-te, că spre veşnica slavă şi bucurie cu mare sârguinţă ai alergat;
Bucură-te, că din toată inima pe Mirele Hristos L-ai iubit;
Bucură-te, că pentru dragostea Lui în mare sfinţenie ai vieţuit;
Bucură-te, că pe Adevăratul Dumnezeu cu mare îndrăzneală L-ai propovăduit;
Bucură-te, că pe mincinoşii dumnezei foarte i-ai batjocorit;
Bucură-te, că sămânţa cea bună în lume o ai semănat;
Bucură-te, că prin credinţă, nădejde şi dragoste, pe Hristos, Mirele tău, L-ai urmat;
Bucură-te, că împreună cu fecioarele cele înţelepte în cămara nestricăciosului Mire ai intrat;
Bucură-te, crin prea frumos peste care Duhul Sfânt S-a odihnit;
Bucură-te, Sfântă slăvită mare muceniţă Irina, prea înţeleaptă fecioară!

Condacul 3

Puterea Ziditorului a toate din frumuseţea rânduielilor ai cunoscut-o, prea înţeleaptă fecioară şi foarte minunându-te de înţelepciunea cea neajunsă de minte ai strigat: ***Aliluia!***

Icosul 3

Având tu, fecioară, dascăl pe fericitul bătrân Apelian şi prin ale lui învăţături primind lumina, nu ai ascuns-o sub obroc, ci prin propovăduirea adevărului, pe

mulţi de la slujirea de idoli i-ai chemat pentru care te rugăm, primeşte această cântare:
Bucură-te, că pronia Celui prea veşnic pe tine spre lumină te-a chemat;
Bucură-te, că minunată chemare spre tine s-a arătat;
Bucură-te, că trei păsări spre tine au venit;
Bucură-te, că acele păsări taina vieţii tale au închipuit;
Bucură-te, că şi corbul cel cu şarpele în cioc mâhnire şi ispită ţie îţi vestea;
Bucură-te, că pe sufletul tău cel tare aceasta nu-l înspăimânta;
Bucură-te, mireasă logodită de veşnicul Împărat;
Bucură-te, că pentru dragostea Lui multe necazuri ai răbdat;
Bucură-te, că prin a Lui putere şi dar pe corbul întunericului l-ai defăimat;
Bucură-te, porumbiţă a lui Hristos care pe şarpe l-ai călcat;
Bucură-te, Sfântă slăvită mare muceniţă Irina, prea înţeleaptă fecioară!

Condacul 4
Vifor de spaimă şi tulburare a cuprins inima împăratului Licinius, tatăl tău când te-a auzit pe tine, fiica sa, defăimând pe mincinoşii săi dumnezei şi mărturisind cu mare îndrăzneală pe Hristos, adevăratul Dumnezeu şi strigând: ***Aliluia!***

Icosul 4
Auzit-ai în vedenia somnului pe îngerul Domnului, Irina numindu-te pe tine, în loc de Penelopia şi ai primit cu bucurie schimbarea numelui tău, urmând voii Celui ce te-a chemat pentru care şi noi zicem aşa:
Bucură-te, fecioară aleasă de Mirele-Cuvântul;
Bucură-te, cea chemată spre nestricăcioasă nuntă;
Bucură-te, că îngerul a fost trimis spre a ta chemare;
Bucură-te, că şi numele tău ţi l-a schimbat, spre a multora mirare;
Bucură-te, că, prin schimbarea numelui, lui Petru te-ai asemănat;
Bucură-te, că Timotei, preotul taina credinţei te-a învăţat;
Bucură-te, că acest bătrân apostol pe tine te-a botezat;
Bucură-te, că prin sfătuirea dumnezeiescului Timotei, adâncul învăţăturilor tale s-a luminat;
Bucură-te, că de la sfinţitul preot binecuvântare ai luat;
Bucură-te, că după luminare ziua şi noaptea întru rugăciuni petreceai;
Bucură-te, că pe Mirele Hristos îl slavosloveai;
Bucură-te, Sfântă slăvită mare muceniţă Irina, prea înţeleaptă fecioară!

Condacul 5
Stea înţelegătoare de dimineaţă te-ai arătat, sfântă fecioară, multe suflete luminând şi către Soarele dreptăţii povăţuindu-le, le-ai învăţat a-I cânta Lui această laudă: ***Aliluia!***

Icosul 5

Văzând vechiul vrăjmaş al firii omeneşti că prin tine, aleasă fecioară, din multe cetăţi şi inimi va fi alungat, se împotrivea ţie spre a nu intra în cetatea Macedoniei iar tu, cu arma crucii într-armându-te, veneai. Auzi-ne şi pe noi, care cu smerenie te lăudăm:
Bucură-te, că din turn pogorându-te spre cetate ai plecat;
Bucură-te, că în cetatea Macedoniei cu mare cinste ai intrat;
Bucură-te, că diavolul văzându-te, foarte a strigat;
Bucură-te, că tu cu puterea lui Hristos l-ai certat;
Bucură-te, căci cu numele lui Hristos l-ai legat;
Bucură-te, că a spune "cine eşti" l-ai întrebat;
Bucură-te, că după ce a spus, cu hotărâre i-ai poruncit;
Bucură-te, căci cu puterea lui Hristos din cetate l-ai izgonit;
Bucură-te, că diavolul văzându-se biruit a fugit;
Bucură-te, că asupra ta alte rele a uneltit;
Bucură-te, că şi tu cu pavăza credinţei te-ai într-armat;
Bucură-te, că toate uneltirile lui foarte le-ai sfărâmat;
Bucură-te, Sfântă slăvită mare muceniţă Irina, prea înţeleaptă fecioară!

Condacul 6

Mărturisit-ai cu mare îndrăzneală numele lui Hristos înaintea împăratului Licinius, tatăl tău şi arătându-i a sa rătăcire, l-ai învăţat pe el a cânta laudă adevăratului Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 6

Strălucit-a mai mult lumina adevărului în inima maicii tale, împărăteasa Licinia şi a început a mustra pe împăratul Licinius pentru a sa orbire. Iar el foarte mâniindu-se, spre chinuire pe tine, fiica sa, te-a dat pentru care noi te întâmpinăm cu aceste cântări:
Bucură-te, că pentru a sa nedumerire pe împăratul Licinius l-ai mustrat;
Bucură-te, că pentru mărturisirea adevărului, de tatăl tău la chinuri ai fost dată;
Bucură-te, că sub picioarele unor cai sălbatici ai fost aruncată;
Bucură-te, că a ta moarte de tatăl tău era aşteptată;
Bucură-te, că în aceste munci cu suflet viteaz ai intrat;
Bucură-te, că prin unul din aceşti cai minune s-a arătat;
Bucură-te, că dezlegându-se calul, asupra împăratului cu furie s-a aruncat;
Bucură-te, că mâna dreaptă a împăratului, calul cu dinţii a scos-o;
Bucură-te, că din această rană împăratul mort a rămas;
Bucură-te, că acest cal a vorbit cu glas omenesc;
Bucură-te, că prin vorbirea dobitocului, Dumnezeu S-a proslăvit;
Bucură-te, că "porumbiţă a lui Hristos" calul pe tine te-a numit;
Bucură-te, Sfântă slăvită mare muceniţă Irina, prea înţeleaptă fecioară!

Condacul 7

Vrând să arăţi, o, porumbiţă a lui Hristos, nerăutatea inimii tale, ai făcut rugăciune cu multă căldură a inimii şi ai înviat pe împăratul, tămăduindu-i mâna lui; iar el, înviind, cu trei mii de oameni a crezut în Hristos, cântând: ***Aliluia!***

Icosul 7

Arătatu-te-ai, sfântă fecioară, cu mare îndrăzneală şi înaintea împăratului Sedechie, care după tatăl tău luase împărăţia şi a lui necredinţă tu, fecioară, ai numit-o fărădelege. Iar el, de furie umplându-se, cu felurite munci pe tine te-a chinuit pentru care te rugăm, primeşte aceste smerite cântări:

Bucură-te, că în groapa cu şerpi te-a aruncat, pentru mărturisirea Domnului Hristos;
Bucură-te, că dintre târâtoarele veninoase, cu puterea lui Hristos, sănătoasă din groapă ai ieşit;
Bucură-te, că ieşind de acolo, pe nebunul împărat cu gheena l-ai îngrozit;
Bucură-te, că el, nesuferind mustrarea, foarte s-a sălbaticit;
Bucură-te, căci cu ferăstrăul a poruncit să fii tăiată;
Bucură-te, că şi ferăstrăul sfărâmându-se, ai rămas nevătămată;
Bucură-te, că alt ferăstrău muncitorii spre tăierea ta au adus;
Bucură-te, că şi pe acela, cu puterea lui Hristos, l-ai distrus;
Bucură-te, că trupul tău cel curat cu al treilea ferăstrău l-au tăiat;
Bucură-te, că acum sângele tău cel feciorelnic pământul l-a adăpat;
Bucură-te, Sfântă slăvită mare muceniţă Irina, prea înţeleaptă fecioară!

Condacul 8

Văzând păgânul împărat că a reuşit cu al treilea ferăstrău să taie feciorelnicul tău trup, râzând a început a huli pe Hristos, iar tu, înţeleaptă şi viteză fecioară, în acele dureri, slavă ai dat lui Dumnezeu-Hristos, cântând: ***Aliluia!***

Icosul 8

Cu totul întru mare frică şi spaimă s-a întors bucuria împăratului, atunci când odată cu hula lui, tunete şi fulgere din cer s-au pogorât şi pe mulţi din cei necredincioşi a omorât; pentru care şi noi, slăvind pe Dătătorul minunilor, către tine, sluga Sa cea înţeleaptă, zicem aşa:

Bucură-te, că peste cei ce te tăiau cu ferăstrăul, pedeapsă de sus a venit;
Bucură-te, că deodată căzând la pământ rău au pierit;
Bucură-te, că nebunul împărat, de frică fiind cuprins, la palat a fugit;
Bucură-te, că piatra cea mare de pe pieptul tău au aruncat-o jos;
Bucură-te, că rana trupului tău s-a vindecat;
Bucură-te, că apoi, de acolo de jos, sănătoasă te-ai ridicat;
Bucură-te, că toate aceste minuni, de cei ce erau de faţă au fost văzute;
Bucură-te, că prin a lor vedere, opt mii de suflete au crezut în Domnul nostru Iisus Hristos;
Bucură-te, că aceasta văzând-o şi nelegiuitul împărat s-a tulburat;

Bucură-te, că de roata unei mori pe tine strâns te-a legat;
Bucură-te, că roata morii, oprindu-se, nemişcată a rămas;
Bucură-te, Sfântă slăvită mare muceniţă Irina, prea înţeleaptă fecioară!

Condacul 9

Toată adunarea poporului, văzând aceste minuni, cu furie s-a ridicat împotriva blestematului împărat, cu pietre asupra lui aruncând şi strigând "Mare este Dumnezeul Irinei!" şi cântând: ***Aliluia!***

Icosul 9

Ritoricească cântare de laudă se cade a aduce ţie, Sfântă mare muceniţă Irina, căci multă vistierie duhovnicească pentru Împăratul cerurilor ai adunat prin lumina propovăduirii tale. Dar noi, nepricepându-ne, în loc de cele cuviincioase, prin sărace cuvinte îţi zicem aşa:
Bucură-te, că pe Sedechie împăratul l-ai ruşinat;
Bucură-te, că şi împotriva lui Sabeh împăratul, cu rugăciunea te-ai într-armat;
Bucură-te, că pe Sabeh şi oştile lui cu orbirea i-ai lovit;
Bucură-te, că Sabeh, tiranul împărat, înfuriat foarte asupra ta s-a pornit;
Bucură-te, că pe tine, legată în obezi te-a băgat în închisoare;
Bucură-te, că acolo venind Hristos, Mirele tău, te-a veselit cu a Sa arătare;
Bucură-te, că "fiica Sa" Domnul numindu-te, foarte te-ai bucurat;
Bucură-te, că după închisoare, cu cuie ascuţite picioarele tale păgânii le-au spart;
Bucură-te, că un sac de nisip în spate ai purtat;
Bucură-te, căci cu acele cuie în picioare, cinci stadii de loc ai umblat;
Bucură-te, că în această călătorie, tu pe Dumnezeul slavei îl slavosloveai;
Bucură-te, că pe îngerii Domnului împreună cu tine i-ai văzut pe când călătoreai;
Bucură-te, Sfântă slăvită mare muceniţă Irina, prea înţeleaptă fecioară!

Condacul 10

Văzând Atotputernicul toate chinurile tale şi voind să facă izbăvirea ta, roaba Lui cea vrednică, a trimis un înger al Său care cu toiagul a despicat pământul şi îndată a înghiţit pe cei care te chinuiau; iar tu, răbdătoare de chinuri, ai dat slavă lui Dumnezeu, cântând: ***Aliluia!***

Icosul 10

Ziditorul tuturor zidirilor, a celor simţite şi a celor gândite, iarăşi a trimis pe îngerul Său spre ajutor ţie, care cu a sa venire, zece mii din cei necredincioşi cu năprasnică moarte i-a omorât. Pentru care şi noi, slăvind pe Dumnezeul izbândirii tale, pe tine te lăudăm aşa:
Bucură-te, că îngerul Domnului pe împăratul Sabeh l-a pierdut;
Bucură-te, că după a lui pierzare, zece mii de suflete în Hristos au crezut;

Bucură-te, că, prin a ta rugăciune, pe tânărul cel mort la viaţă l-ai întors;
Bucură-te, că în cetatea Macedoniei, cincizeci de mii la Hristos ai adus;
Bucură-te, că Timotei preotul, această mulţime a botezat;
Bucură-te, că de la Macedonia, spre cetatea Caliopi ai plecat;
Bucură-te, că acolo pe Numerian împăratul l-ai mustrat;
Bucură-te, că şi acest tiran spre a te munci s-a pornit;
Bucură-te, că aici ai fost aruncată în trei boi de aramă încinsă;
Bucură-te, că şi din aceste chinuri ai ieşit biruitoare;
Bucură-te, căci cu tine în munci era mâna lui Dumnezeu cea tare;
Bucură-te, că prin al Lui ajutor multora le-ai făcut spaimă şi mirare;
Bucură-te, Sfântă slăvită mare muceniţă Irina, prea înţeleaptă fecioară!

Condacul 11

Împăratul veacurilor şi Dumnezeul puterilor minune prea slăvită a arătat, căci al treilea bou de aramă, în care se pregătea arderea şi în care ai fost aruncată, pornindu-se din loc ca unul viu, a mers cale ca la jumătate de stadie şi acolo, desfăcându-se bucăţi, cu mare sunet pe tine, slăvită fecioară, sănătoasă jos te-a lăsat. Iar poporul, aceasta văzând şi pe adevăratul Dumnezeu cunoscând, a strigat: ***Aliluia!***

Icosul 11

Făclie duhovnicească cu multe raze în lume ai strălucit şi întunericul slujirii de idoli foarte l-ai risipit şi mulţime mare de suflete le-ai adus la cunoştinţa Dumnezeului cel adevărat. Pentru care cu credinţă te lăudăm, zicând:
Bucură-te, că îngerul Domnului a pierdut pe necredinciosul împărat Numerian;
Bucură-te, că iarăşi zeci de mii de suflete s-au botezat;
Bucură-te, că eparhului Babodan spre chinuire trimisă ai fost;
Bucură-te, că acolo focul grătarului l-ai suferit pentru Hristos;
Bucură-te, că din această chinuire sănătoasă, cu darul lui Hristos, ai scăpat;
Bucură-te, că eparhul Babodan, cunoscând pe Dumnezeu, cu mult popor s-a botezat;
Bucură-te, că după încreştinarea lui Babodan, spre cetatea Memsevriei ai plecat;
Bucură-te, că şi acolo pe Savorie împăratul l-ai biruit;
Bucură-te, că din a lui poruncă ostaşii cu sabia te-au tăiat;
Bucură-te, că Hristos-Viaţa pe tine din morţi te-a înviat;
Bucură-te, că în cetatea Memsevriei după înviere te-ai arătat;
Bucură-te, că acolo Evanghelia lui Hristos şaptezeci de zile ai predicat;
Bucură-te, că văzând aceasta, Savorie împăratul, cu tot poporul crezând în Hristos s-au botezat;
Bucură-te, Sfântă slăvită mare muceniţă Irina, prea înţeleaptă fecioară!

Condacul 12

Vrând tu, o, fericită fecioară, să cercetezi pentru ultima oară pe părinţii tăi şi părăsind Memsevria şi întorcându-te către Macedonia, cetatea ta, ai găsit adormit pe fericitul tău tată şi plângând ai cântat lui Dumnezeu laudă: ***Aliluia!***

Icosul 12

Cântare şi slavoslovie cânţi acum lui Dumnezeu-Hristos, Mirele tău, în Biserica Sa cea biruitoare şi în soborul fecioarelor celor înţelepte te veseleşti. Adu-ţi aminte şi de noi, cei păcătoşi şi smeriţi, care ne rugăm cu umilinţă către tine, lăudându-te aşa:

Bucură-te, că la Memsevria puţine zile ai vieţuit;
Bucură-te, că de acolo la cetatea ta ai venit;
Bucură-te, că de acolo un nor pe tine te-a răpit;
Bucură-te, că pe acel nor la cetatea Efesului ai sosit;
Bucură-te, că acolo în linişte întru Domnul te-ai săvârşit;
Bucură-te, că într-un mormânt nou, bătrânul Apelian pe tine te-a îngropat;
Bucură-te, că a patra zi, sfântul tău trup în mormânt nu s-a mai aflat;
Bucură-te, că Mirele tău cel fără de moarte, pe pământ pe tine te-a prea slăvit;
Bucură-te, că în cămara Sa cea de Mire, pe tine, mireasa Sa, te-a primit;
Bucură-te, că pentru dragostea Lui multe chinuri ai suferit;
Bucură-te, căci cu învăţăturile tale multe suflete ai luminat;
Bucură-te, că pentru turma Păstorului cel mare, multe oi cuvântătoare ai adunat;
Bucură-te, Sfântă slăvită mare muceniţă Irina, prea înţeleaptă fecioară!

Condacul 13 (de trei ori)

O, Sfântă slăvită mare muceniţă a lui Hristos, Irina, auzi-ne pe noi păcătoşii şi smeriţii cei ce alergăm cu credinţă către tine; fii mijlocitoare pentru noi, nevrednicii, care prin tine cerem ajutorul lui Dumnezeu; ajută-ne nouă, prin sfintele tale rugăciuni, la vremea sfârşitului nostru şi în ziua Judecăţii de apoi, ca, fiind mântuiţi, împreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu în veci lauda: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1

Îngerilor asemănându-te cu curăţia şi cu râvna, apostoleşte te-ai nevoit pentru dragostea Mirelui tău, Hristos multe scârbe şi osteneli ai răbdat şi cu dumnezeiescul dor după El ai murit pentru care şi noi, smeriţii, cu evlavie pe tine te lăudăm aşa:

Bucură-te, mlădiţă cerească din vlăstarul lui Hristos;
Bucură-te, vlăstarule tânăr cu rod prea frumos;
Bucură-te, sămânţă aleasă şi mult roditoare;
Bucură-te, porumbiţă sfântă şi mult cuvântătoare;
Bucură-te, a multor suflete rază de mântuire;
Bucură-te, curată şi blândă mieluşea din turma lui Hristos;

Bucură-te, că învăţăturile tale multora au fost de folos;
Bucură-te, că prin strălucirea vieţii tale, Hristos S-a proslăvit;
Bucură-te, sămânţă cea bună cu rod însutit;
Bucură-te, a nemuritoarelor bucurii veşnică moştenitoare;
Bucură-te, a nevăzuţilor vrăjmaşi biruitoare;
Bucură-te, rază mult luminoasă a tainicului Soare;
Bucură-te, Sfântă slăvită mare muceniţă Irina, prea înţeleaptă fecioară!

Condacul 1

Cu veselie duhovnicească să prăznuiască astăzi Biserica lui Hristos cea drept-măritoare pe făclia cea mult luminoasă, pe Sfânta slăvită fecioară Irina, care prin strălucirea faptelor şi a cuvintelor ei, multora s-a făcut lumină pe care lăudând-o, cu evlavie aşa să-I strigăm: ***Bucură-te, Sfântă slăvită mare muceniţă Irina, prea înţeleaptă fecioară!***

Apoi se zice această:

Rugăciune

Cu umilinţa inimii şi cu evlavie venim noi, păcătoşii şi săracii, către tine, Sfântă slăvită fecioară şi mare muceniţă Irina, albina lui Hristos cea mult lucrătoare, care pe cuvintele Sfântului Duh, cele luminate şi mai dulci decât mierea şi fagurele, pe buzele tale le-ai purtat şi prin a lor dulceaţă şi lumină multe suflete ai îndulcit şi ai luminat; auzi-ne şi pe noi, nevrednicii, cei întristaţi şi apăsaţi de conştiinţa mulţimii păcatelor noastre, care, prin a noastră nesimţire şi lenevire, sporesc şi se întăresc şi ca o rugină veche, prin obişnuinţă, cheltuiesc şi strică în toată vremea tăria şi frumuseţea sufletelor noastre.

Şi de aceea, te rugăm pe tine, porumbiţa lui Hristos cea curată şi prea blândă, care prin sfântă neprihănire ai zburat de pe pământ către acoperământul cerescului Vultur, nu ne uita pe noi cei nemernici şi cu totul neputincioşi, care ne zbatem, zăcând jos în această vale a plângerii şi a ispitirii şi care îndrăznim a te pune pe tine mijlocitoare, sfântă fecioară, către prea bunul şi prea curatul tău Mire, Hristos.

Ia aminte la toţi cei care cu credinţă şi cu dragoste alergăm către tine la vreme de necaz şi de primejdii.

Ştim că tu ai mare îndrăzneală către Preabunul nostru Mântuitor, pentru a cărui dragoste ţi-ai pus sufletul tău, de aceea credem fără de îndoire că la toată cererea spre folosul nostru vei fi ascultată de Preamilostivul Dumnezeu, pe care roagă-L să ne povăţuiască pe noi pe calea mântuirii şi să ne sprijinească cu darul Său la vreme de ispite şi de încercări şi să ne acopere cu a Sa milă de toate primejdiile văzuţilor şi nevăzuţilor vrăjmaşi. Să ne trimită frica Sa în inimile noastre, ca prin ea să vieţuim cu trezvie şi cu luare aminte, spre a scăpa de veşnicele munci şi a dobândi bucuria cea necuprinsă de minte şi fără de margini şi să slăvim împreună cu tine, sfântă fecioară, pe Dumnezeul nostru, Cel închinat în Sfânta Treime: pe Tatăl, pe Fiul şi pe Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Paraclisul Sfintei mari muceniţe Irina

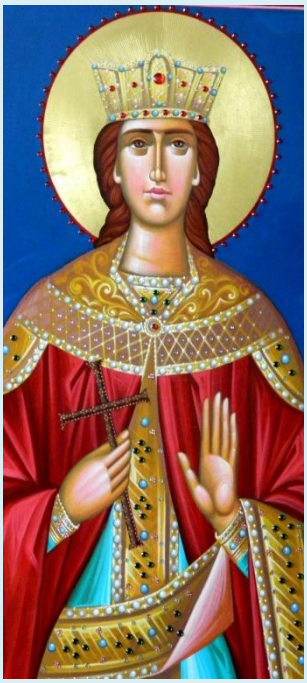

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.*]*

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.

12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Troparul: Credinţa în Hristos păzind şi călătoria către dânsul săvârşind, mieluşele cuvântătoare v-aţi adus prin chinuire Mielului şi Păstorului Hristos; pentru aceasta cu suflet vesel, după vrednicie săvârşind astăzi pomenirea voastră, pe Hristos mărim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu vom tăcea nicicând, de Dumnezeu Născătoare, a spune pururea puterea ta noi, nevrednicii, că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi scăpat pe noi de atâtea primejdii sau cine ne-ar fi păzit pe noi până acum slobozi? Noi de la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.

18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul Sfintei muceniţe Irina

Cântarea I

Irmos: Pe Faraon, cel ce se purta în car, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni oarecând, în chipul Crucii lovind şi despărţind marea şi pe Israel fugăritul şi mergătorul pedestru la izbăvit, pe cel ce cântă cântare lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Icoană a mărturisirii Cuvântului întru care a strălucit slava frumuseţii dumnezeieşti pe tine te ştim, fericită muceniţă Irina, ceea ce ai rămas nebiruită în pătimiri şi te rogi acum să ne izbăvim din lanţurile patimilor.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu adevărat trecut-ai prin foc şi prin apă şi ai ajuns la limanul desăvârşirii, aducând lui Hristos ca nişte spice bogate sufletele celor ce au intrat pe uşa credinţei prin mărturisirea ta cea jertfitoare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe Treimea cea de o fiinţă ai slăvit prin chinurile tale cele mucenicești, iar acum vindecă rănile sufletelor noastre cu doctoria rugăciunii tale, fericită Irina.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Grăbeşte şi vino în ajutorul robilor tăi, prea curată Fecioară, ceea ce neîncetat tinzi mână de ajutor celor ce ridică mâinile cu smerenie la rugăciune, voind a dobândi mila cea dumnezeiască.

Cântarea a III-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o pentru aceasta, cu profetul Avacum, strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În turn înalt ai fost închisă, tu, ceea ce prin darul lui Dumnezeu ţi-ai ridicat mintea către lăcaşurile cele cereşti, însă ridică şi înţelegerea noastră către dorirea vieţuirii îngereşti.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tainele cele minunate ţi le-a descoperit fericitul dascăl Apelian, iar tu, minunându-te de purtarea de grijă a Ziditorului, te-ai aprins cu focul râvnei pentru Adevăr.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Capul şarpelui ai zdrobit Sfântă Irina, cu vitejia cugetului tău şi cu răbdarea cea nemăsurată în chinuri, pe care roagă-te să o dobândim şi noi spre mântuirea sufletelor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Maica Vieţii, din prăpastia păcatelor mă scoate pe mine, cel decât toţi mai păcătos, ca să nu fiu eu aruncat în adâncurile înfricoşătoare ale iadului.

Apoi aceste **stihiri**:

Valurile multor chinuri înfruntând, ai ajuns la limanul vieţii celei veşnice şi te rogi neîncetat ca să ne slobozim noi din legăturile păcatului şi să ne facem lui Hristos vase curate de trebuinţă Stăpânului spre a purta mirul virtuţilor.

Maica Domnului, înfierea cea duhovnicească nu o uita, tu, ceea ce eşti Maică tuturor creştinilor şi ai putere şi îndrăzneală a ne scoate pe toţi din pierzarea cea veşnică .

Sedealna, glas 2, **Podobie:** Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu de-adinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab şi ne izbăveşte pe noi din nevoi, ceea ce eşti singură grabnic folositoare.

Cântarea a IV-a

Irmos: Nepăzind poruncile Tale Stăpâne, cu mintea mea intrând în patimile desfătărilor, am fost golit de har şi pentru răni zac gol, ci mă rog Ţie, Mântuitorule, mântuieşte-mă!

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dragostea de Dumnezeu ai arătat-o mai presus de dragostea cea părintească şi mărturisind pe Hristos, nu te-ai temut de groaza chinurilor, luând întărire prin înger, cu care roagă-te să ne izbăvim şi noi de legăturile patimilor.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Numele păcii ţi s-a dăruit ţie, celei ce prin mărturisirea ta aveai să ridici norii tulburării din multe suflete şi să aduci pe cerul inimilor pe Soarele dreptăţii, care cu razele păcii Sale dumnezeieşti ne cercetează şi pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lucrat-a puterea dumnezeiască prin calul care trebuia să te ucidă după voia tatălui tău, însă mâna cea nevăzută a Domnului te-a păzit şi a deschis prin răbdarea ta, uşa credinţei multor suflete.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ca Una ce eşti icoana frumuseţii îngerilor şi limanul doririi credincioşilor nu te depărta de sufletele noastre în necazuri, ci păzeşte piciorul gânditor al sufletului nostru de alunecarea în prăpastia fărădelegilor.

Cântarea a V-a

Irmos: Căutând cu ochiul Tău cel neadormit, milostiveşte-Te spre mine, cel cuprins de dormitarea trândăviei şi care slujesc somnului desfătărilor în patul patimilor; Cel ce ţi-ai plecat capul pe Cruce şi Te-ai trezit de bunăvoie, mic-şorând Hristoase, noaptea păcatului, Cel ce eşti lumina dreptăţii.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu rugăciunea ta ai înviat pe tatăl tău şi a cunoscut el lumina dreptei credinţe prin tine, însă cu lumina rugăciunilor tale scoate-ne şi pe noi din întunericul neştiinţei şi al altor păcate cumplite.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Multe suflete ai adus la Hristos prin propovăduirea ta şi cu neîncetatele tale rugăciuni pentru toată lumea întăreşte legătura păcii şi dăruieşte sufletelor noastre picăturile milostivirii dumnezeieşti.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Necredinţa lui Sedechie o ai înfruntat şi din groapa cu şerpi ai ieşit nevătămată, căci toate le supuneai ţie cu rugăciunea şi mijloceşti şi acum ca să călcăm noi peste toate cursele vrăjmaşilor nevăzuţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pom al Raiului eşti prea fericită, Ceea ce ai născut lumii pe Rodul mântuirii, pe care roagă-L să ne hrănească pe noi înţelegător cu roadele virtuţilor.

Cântarea a VI-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele, că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad, dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu fierăstrăul ai fost tăiată şi picăturile sângelui tău s-au vărsat pentru Cel ce a sfinţit lemnul Crucii cu prea scump sângele Său, ştergând datoria lui Adam cea însemnată în zapisul cel cumplit.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având întărire tare pe Piatra vieţii, nu a sfărâmat pieptul tău piatra cea văzută, iar acum întăreşte pe piatra credinţei pe cei ce te cinstesc pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fulgerele mâniei dumnezeieşti au ajuns pe cei ce te-au tăiat cu fierăstrăul, însă mila lui Hristos soleşte-ne nouă, celor ce suntem vrednici de pedeapsă pentru mulţimea păcatelor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Inima mea cea tulburată de gânduri rele o linişteşte cu mângâierea rugăciunii tale, Ceea ce eşti rugăciune întrupată şi izvorul păcii tuturor.

Apoi aceste **stihiri**:

Cunună prea strălucită purtând pe capul tău muceniţă, dănţuieşti întru veselia cerească împreună cu cetele îngereşti şi întinzi ospăţ duhovnicesc de taină celor ce prăznuiesc cu credinţă şi cu dragoste prea luminată pomenirea ta.

Preacurată, care prin cuvânt negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele mai de apoi, roagă-te Lui ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Condacul: Fiind împiestrită cu frumuseţile fecioriei, fecioară şi încununându-te cu stema mucenicilor, Irina şi stropită fiind cu sângele muceniciei şi strălucită cu minunile tămăduirilor, cu dreaptă credinţă, muceniţă ai primit harul de biruinţă, prin chinuirea ta.

Prochimenul, glas 4: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Său.

Stih: Fericit bărbatul cel ce se teme de Domnul...

Evanghelia după Matei:

Ev. Matei 11, 27-30
Zis-a Domnul ucenicilor Săi:
27. Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu şi nimeni nu cunoaşte pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaşte nimeni, decât numai Fiul şi cel căruia va voi Fiul să-i descopere.
28. Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni pe voi.
29. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la Mine, că sunt blând şi smerit cu inima şi veţi găsi odihnă sufletelor voastre.
30. Căci jugul Meu e bun şi povara Mea este uşoară.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. glasul al 2-lea

Pentru rugăciunile muceniţei Tale, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.
Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Apoi stihira glas 6 (forma glasului 2), **podobie:** "Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău."

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.***

Mulţimea chinurilor răbdând cu puterea lui Hristos, cel ce a întărit trupul tău cel feciorelnic, cu roua rugăciunii tale stinge focul bolilor care chinuie trupurile noastre cele slăbănogite de păcat.

[*Diaconul (iar în lipsa lui, preotul) rosteşte rugăciunea: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău şi binecuvântează moştenirea Ta, cercetează lumea Ta cu milă şi cu îndurări, înalţă fruntea creştinilor ortodocşi şi trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile prea curatei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereştilor netrupeşti Puteri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale Sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli; ale tuturor sfinţilor sfinţiţilor ierarhi; ale sfinţilor, măriţilor şi bunilor biruitori mucenici; ale prea cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri, ale Sfinţilor (N), a căror pomenire o săvârşim, ale Sfântului ierarh Spiridon, ale Sfinţilor şi drepţilor dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana şi pentru ale tuturor sfinţilor; rugămu-ne, Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoşii, care ne rugăm Ţie, şi ne miluieşte pe noi.]*

[Strana: Doamne, miluieşte (de 12 ori).]

Cântarea a VII-a

Irmos: Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui Avraam, s-au lămurit ca aurul în topitoare că în cuptorul cel de foc, ca într-o cămară luminată, dănţuiau, cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Roata morii nu te-a vătămat pe tine, ceea ce la moara inimii măcinai cuvintele rugăciunii smerite, însă sfinţeşte şi inima mea ca să se îndulcească de pâinea rugăciunii lui Iisus.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În temniţă ai fost închisă şi legată în obezi, însă Mirele tău Hristos te-a cercetat, întărindu-te întru credinţă, în lăcaşurile Raiului stând acum împreună cu El, cere-i să ne elibereze pe noi din închisoarea patimilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cuie multe au străpuns picioarele tale pentru mărturisirea Celui ce a fost pironit pe Cruce, însă pentru pătimirile tale cumplite, roagă-te Domnului să oprească picioarele noastre de la alergarea în căile păcatului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu te depărta de robii tăi în necazuri, ci pururea ne dăruieşte acoperământul milei Tale, ca să nu fim înghiţiţi de şerpii înţelegători care caută să ne tragă în groapa ispitelor.

Cântarea a VIII-a

Irmos: Văzându-Te soarele întins pe Cruce şi-a strâns razele şi tot pământul s-a clătinat cu cutremur, Împărate al tuturor, văzându-Te de voie pătimind, Cel ce eşti din fire nepătimitor pentru aceasta, Te rog Hristoase: Tămăduieşte ca un doctor, patimile sufletului meu!

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cetatea Magedonului saltă şi se veseleşte, având-te pe tine lumină a credinţei, iar noi urmând razele rugăciunii tale ne apropiem de Soarele cel veşnic.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe tânărul cel mort ai înviat cu a ta rugăciune, iar sufletele noastre omorâte de păcat le înviază, adăpându-ne din vasul pocăinţei.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Chinuri cumplite răbdând, ai rămas neclintită pe piatra credinţei, iar acum sufletele noastre rănite de păcat le tămăduieşte, ca una ce ai putere de la Împăratul Hristos a slobozi din dureri sufletele şi trupurile celor ce te cinstesc pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Împreună cu cetele mucenicilor, roagă prea curată Maică a Domnului să răbdăm noi chinurile cele scurte ale acestei vieţi spre curăţirea de păcate şi moştenirea vieţii celei nestricăcioase.

Cântarea a IX-a

Irmos: Eva adică, prin păcatul neascultării, blestem înăuntru a adus, iar tu, Fecioară de Dumnezeu Născătoare prin odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit pentru aceasta toţi te slăvim.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stând cu dumnezeiească cuviinţă în ceata fecioarelor muceniţe ale lui Hristos şi împletind cununi de rugăciuni pentru toată lumea, cununa pocăinţei mijloceşte să mi se dea mie, cel lipsit de orice faptă bună.

Stih: ***Sfântă muceniţă Irina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pentru cei ce te cinstesc pe tine roagă-te cu sârguinţă, prea mare muceniţă Irina, ca să ne slobozim noi din robia gândurilor celor rele şi cu gânduri dumnezeieşti să ne luminăm.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu somn dulce ai adormit, mutându-ţi sufletul în Raiul desfătărilor, ca să te îndulceşti de vederea feţei Cuvântului, pe care roagă-L să lumineze şi chipul sufletului meu cu razele pocăinţei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Caută cu blândeţe spre robii tăi, Prealăudată şi aprinde făclia cea stinsă a inimilor noastre, ca să ne luminăm tot sufletul cu razele rugăciunii smerite.

Apoi: ***Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce***

eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi aceste **stihiri**, glas 8, podobie: "Ceea ce eşti mai cinstită…".

Bucură-te, lauda fecioarelor înţelepţite de Duhul Sfânt, porumbiţa cea cuvântătoare de tainele credinţei, oglinda cea strălucită a frumuseţii îngereşti, ceea ce ai împărăţit peste patimi şi ai adus Împăratului vieţii multe suflete în palatele cereşti, roagă-te să ne izbăvim şi noi din robia patimilor.

Paharul chinurilor de multe feluri ai băut pentru dragostea Dulcelui Iisus, iar acum în ceata sfintelor muceniţe fecioare te veseleşti, împletind cununi de rugăciune pentru cei ce te cinstesc pe tine.

Mânia tatălui tău nu te-a înspăimântat fericită şi nici asupririle de multe feluri ale necredincioşilor împăraţi, căci ai stat neclintită ca un stâlp de foc, în mijlocul necazurilor, iar acum te rogi să nu se stingă făclia credinţei noastre.

Cu smerita cugetare şi cu râvna mărturisirii ai înspăimântat pe toţi, însă nu înceta a cere să ne izbăvim şi noi de toată reaua pătimire şi a ne face moştenitori slavei celei veşnice.

Înger luminat ţi-a vestit ţie numirea cu numele păcii, căci prin mărturisirea ta Pacea tuturor avea să Se sălăşluiască în multe suflete, izgonind de acolo toată tulburarea necredinţei.

Pe cărările poruncilor mergând cu stăruinţă, nu te-ai înfricoşat de ameninţările tiranilor, ci ai biruit cu puterea lui Hristos toate cursele gătite ţie, izbăvindu-te ca o porumbiţă din mâna celor vicleni.

Cetele puterilor netrupeşti, cu Botezătorul, cu apostolii lui Hristos, cu Sfânta mare muceniţă Irina şi cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceţi rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;

Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi după ecfonis cântăm **Troparul**, glas 4:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim, când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru. Pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor creştini, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Candelă nestinsă a rugăciunii eşti înaintea Treimii, luminând pe toţi cu strălucirile mărturisirii lui Hristos, pe care roagă-L să ne izbăvească pe noi din cursele vrăjmaşului.

Apoi cântăm această **stihiră** glas 2:

Podobie: Când Te-ai pogorât de pe lemn, mort, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase, şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, Iubitorule de oameni !

Vreme în care ne închinăm icoanei sfintei:

Ca un trandafir ai răsărit în mijlocul spinilor idoleşti şi cu petalele rugăciunilor tale acoperi neputinţele noastre, ale celor ce-ţi aducem flori înţelegătoare de rugăciuni.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Sursa:
https://www.crestinortodox.ro/comunitate/group_discussion_view.php?group_id=857&grouptopic_id=7390

Rugăciune către Sfânta mare muceniță Irina, pentru ajutor în căsnicie și familie

Rugăciune către Sfânta mare muceniță Irina, pentru ajutor în căsnicie și familie, rostită de către PS părinte episcop Macarie Drăgoi înaintea icoanei Maicii Domnului Vindecătoarea din biserica românească „Sfântul cuvios Efrem cel nou și Sfânta muceniță Irina" din Agerbæk-Esbjerg, Danemarca, 24 octombrie 2019

***

Sfântă mare muceniță Irina, mireasă a lui Hristos te-ai făcut, iar pentru aceasta mai mulți regi idolatri ai înfruntat, mărturisind credința cea adevărată. Prin vitejeasca-ți răbdare arătată în prigoana urâtorilor de Dumnezeu, ai convertit pe părinții tăi trupești și pe mulți alți păgâni care au primit Botezul.

Dobândind cununa muceniciei și mult har de la Hristos, Domnul păcii, fecioară mult-pătimitoare, ai primit, prin chemare de înger, numele dumnezeiești păci. Devenind ocrotitoarea celor căsătoriți, toți creștinii te cinstesc și-ți cer ajutorul, albină mult lucrătoare în prisaca Duhului Sfânt. Pentru aceasta, și noi, cu multă evlavie, te rugăm să iei aminte la robii lui Dumnezeu aceștia căsătoriți (N) și să-i ajuți în toate cele ce țin de viețuirea lor familială. Călăuzește-le pașii, ajutându-i să ia deciziile cele potrivite și binecuvântate de Dumnezeu pentru ei și familia lor. Luminează-le mintea, astfel încât, la ceas de cumpănă, să se încredințeze din toată inima purtării de grijă a lui Dumnezeu. Întărește-le dragostea unul pentru celălalt, ca, prin răbdare și jertfă, să învețe ce este dragostea lui Dumnezeu.

Fă rodnică legătura lor, iar pruncii cu care vor fi binecuvântați să-i crească întru acoperământul Bisericii, iar nu în deșertul lumii acesteia. Dăruiește-le pace tu,

cea care porți chiar numele păcii, izbăvindu-i din dezbinarea de la diavol prin patimile cele stricăcioase.

Sfântă muceniță Irina, purtătoare de cununa biruinței, fie-ți milă de toți cei care se ostenesc și se nevoiesc pentru a trăi creștinește în căsătorie și în familie. Tu vezi greutățile, ispitele și smintelile acestor vremuri. Tu vezi câte răutăți, necazuri și suferințe se abat asupra celor care caută să-și întemeieze familii, prin căsătorie bineplăcută lui Dumnezeu. Vremurile în care trăim sunt vremuri vrăjmașe față de viața curată și binecuvântată în familie. Pentru aceea, cu zdrobire de inimă te rugăm, Sfântă mare muceniță Irina, degrabă auzi cererile noastre și ajută-i pe cei căsătoriți pentru a rămâne în binecuvântarea lui Dumnezeu, la adăpost de bântuiala duhurilor celor rele și stricate, astfel încât, ca într-un cuptor lămurindu-se cele bune ale lor, să dobândească și ei cununa mântuirii și să întâmpine cu bucurie pe Hristos, Mirele Ceresc, în ceasul celei de-a doua Sa veniri. Amin.

Notă: Sfânta mare muceniță Irina, din Persia, a fost martirizată în secolul al III-lea, fiind sărbătorită pe 5 mai.

Imnografie

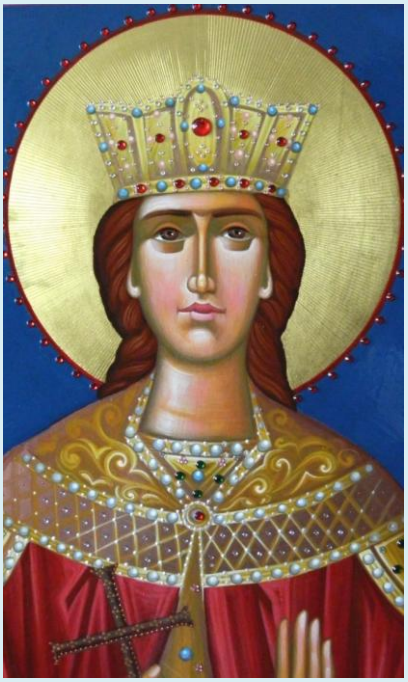

Troparul Sfintei mari muceniţe Irina, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Irina, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Troparul Sfintei mare muceniţe Irina: Credinţa în Hristos păzind şi călătoria către dânsul săvârşind, mieluşele cuvântătoare v-aţi adus prin chinuire Mielului şi Păstorului Hristos pentru aceasta cu suflet vesel, după vrednicie săvârşind astăzi pomenirea voastră, pe Hristos mărim.

Condacul Sfintei mare muceniţe Irina: Fiind împiestrită cu frumuseţile fecioriei, fecioară şi încununându-te cu stema mucenicilor, Irina şi stropită fiind cu sângele muceniciei şi strălucită cu minunile tămăduirilor, cu dreaptă credinţă, muceniţă ai primit harul de biruinţă, prin chinuirea ta.

(Video) Troparul Sfintei mari muceniţe Irina - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfanta-mare-mucenita-irina-tropar

Troparul Sfintei mare muceniţe Irina (în limba greacă):

https://doxologia.ro/video/slujbe/alte-slujbe/troparul-sfintei-mare-mucenite-irina-limba-greaca

Sfânta mare muceniţă Irina, ceea ce cu puterea lui Hristos ai biruit toate

Sfânta mare muceniţă Irina, cea care s-a făcut carte a Vieţii în care Cuvântul a aşezat lin cu condeiul Duhului numele cetelor de creştini mântuiţi prin ea, să netezească şi cărările inimilor noastre, ca să poarte paşii Cuvântului, Cel ce călăuzeşte pe toţi la izvoarele înţelepciunii Duhului.

Sfântă mare muceniţă Irina, ceea ce cu puterea lui Hristos ai biruit toate vicleşugurile diavolului şi cu fecioarele cele înţelepte ai intrat în cămara de nuntă, roagă-te să ne izbăvim noi de toată tulburarea vrăjmaşilor nevăzuţi.

Tropar:

Prin focul multor pătimiri trecând ai primit roua Izvorului vieţii,
Care te întărea pe tine a trece fără de durere peste cursele morţii,
Ca o porumbiţă ai zburat cu aripile fecioriei la cele mai înalte,
Şi ai deschis uşa credinţei în Hristos celor însetaţi de taine minunate.

Bucură-te, poartă a mântuirii prin care au intrat suflete multe,
Cunună a mărturisitorilor pătimind pentru cuvintele sfinte,
Frumuseţe îngerească adăpată din izvorul Cuvântului,
Icoană a sfinţeniei netâlcuită de puterea gândului,
Adăparea din paharul chinurilor spre aflarea băuturii cereşti,
Purtătoarea cheilor mântuirii ce deschid vistieriile părinteşti,
Lauda fecioarelor înţelepte ce urmează calea Cuvântului,

Vas al mirului dumnezeiesc sfinţit de puterea Duhului,
Comoară străjuită de mânia asupritorilor cu sabia Cuvântului,
Munte al răbdării în care au urcat gândurile cu paşii Duhului,
Oglindă în care s-a înfăţişat strălucirea vieţii binecuvântate,
Nădejde neclătinată în Cel ce călăuzeşte spre darurile luminate,
Credinţă nestrăpunsă de săgeţile chinuitorilor întunecaţi,
Deschiderea porţilor inimii spre a împărtăşi taine celor luminaţi,
Cămară cerească în care a binevoit Hristos să Se sălăşluiască,
Pom mult roditor în care darul Duhului a voit să înflorească,
A mucenicilor laudă în hora Sfinţilor pătimitori,
Gând încununat de lumina heruvimilor călăuzitori,
Adăparea din izvorul de putere al rugăciunii curate,
Culegerea din lanul mântuirii a roadelor luminate.

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfintei mare muceniţe Irina

Cuvant Ortodox - Sfânta mare muceniţă Irina - 5 mai:
https://www.youtube.com/watch?v=EcLMGzkzHn4&list=PLQe0QKKQ08KEng0QrTrjJeAZQUdqjtZwp&index=11

***

În vremile acelea, când poporul trăia în întuneric şi în umbra morţii, prin închinarea la idoli păgâneşti, a început a străluci lumina sfintei credinţe prin propovăduirea apostolilor. Atunci era un împărat cu numele Liciniu, care vieţuia în cetatea ce se numea Maghedon. Acela avea împărătească de un nume cu sine, pe Licinia, care a născut o fiică şi a numit-o Penelopi. După ce a început a veni

în vârstă, ca de şase ani, s-a arătat foarte frumoasă la faţă, încât pe multe fecioare le întrecea cu frumuseţea ei. Deci, tatăl ei a zidit pentru ea un stâlp, afară din cetate, departe, într-un loc frumos şi deosebit, care avea diferite camere, toate împodobite cu toată bunacuviinţa şi îndestulate cu multă bogăţie, în care erau: scaune, mese, sfeşnice, paturi şi toate vasele ferecate cu aur.

Pe acel stâlp a aşezat pe fiica sa, Penelopi, împreună cu treisprezece fecioare frumoase şi a adus acolo pe zeii săi de aur, ca să păzească pe fiica lui. După ce a închis-o acolo, până la vârsta cea desăvârşită, cuviincioasă nunţii, a pus lângă ea o cinstită bătrână, cu numele Caria, ca să-i fie învăţătoare, care şedea şi mânca împreună cu ea, fiind mai mare peste celelalte fecioare. A mai pus încă şi pe un bătrân, bărbat cinstit şi înţelept, cu numele Apelian, ca s-o înveţe carte în toate zilele. Acolo a petrecut astfel fecioara şase ani şi trei luni şi după al doisprezecelea an al vârstei ei, tatăl ei gândea s-o însoţească cu vreunul din cei mai luminaţi fii împărăteşti.

În acea vreme, fecioara, şezând pe stâlpul cel înalt în camera sa, un porumbel a zburat prin fereastra de la răsărit, având în cioc o ramură de măslin, pe care lăsând-o pe masă, a zburat afară. După un ceas a intrat înăuntru un vultur, aducând o cunună făcută din diferite flori, pe care lăsând-o pe masă, a zburat şi el afară. Pe altă fereastră a intrat un corb, aducând în cioc un şarpe mic, pe care l-a lăsat pe masă şi a zburat afară. Fecioara căuta spre acelea împreună cu învăţătoarea ei şi se minunau amândouă, nepricepând ce să fie aceste semne.

După ce Apelian, învăţătorul s-a suit la dânsele, la vremea sa, i-au spus lui cele ce văzuseră. ***Apelian, fiind creştin în ascuns şi mai înaintevăzător, a socotit în minte şi a zis către fecioară: "Ascultă, Penelopi, fiica împăratului, să ştii că porumbelul înseamnă obiceiul tău cel bun, adică blândeţea, alinarea şi întreaga înţelepciune fecioreasc; iar ramura de măslin înseamnă darul lui Dumnezeu, care, prin Botez, se va da ţie.***

Vulturul cel înalt înseamnă împărat biruitor, adică vei împărăţi peste patimi şi te vei înălţa prin gândirea ta la Dumnezeu şi vei birui pe vrăjmaşii nevăzuţi ca pe nişte păsări proaste. Iar cununa cea de flori este semn al răsplătirii, pe care, pentru nevoinţele tale, o vei lua de la împăratul Hristos în cereasca Lui împărăţie, unde ţi se găteşte cununa nestricăcioasă a slavei celei veşnice.

Iar corbul cu şarpele înseamnă vrăjmaşul diavol, care vrea să aducă asupra ta scârbă, mâhnire şi izgonire, ca un balaur cumplit. Deci, să ştii, o, fecioară, că Împăratul cel mare, Care stăpâneşte cerul şi pământul, vrea să te logodească, spre a-i fi mireasă Lui şi ai să suferi pentru Dânsul multe ispite".

Auzind fecioara o tâlcuire ca aceasta, a pus la inimă cuvintele lui Apelian şi a început cu dorinţă dumnezeiască a se bucura în inima ei. A doua zi s-a suit la dânsa pe stâlp tatăl ei, împăratul Liciniu, cu împărăteasa şi cu boierii, vrând s-o vadă şi s-o sfătuiască pentru nuntă. Văzând faţa ei strălucind ca raza luminii soarelui, s-a bucurat şi a zis către dânsa: "Iată, iubita mea fiică, ai ajuns acum la vremea nunţii. Deci, spune-mi, care fiu de împărat îţi este plăcut, ca să te logodesc cu dânsul?" Şi-i spuneau ei despre mulţi fii ai împăraţilor celor dimprejur.

Atunci ea a zis către dânsul: "Tată, dă-mi şapte zile să mă gândesc şi după aceea îţi voi răspunde".

Crezând tatăl cuvintele ei, s-a dus acasă. Atunci Penelopi, apropiindu-se de idoli, le-a zis: *"De sunteţi zei, ascultaţi-mă pe mine. Tatăl meu vrea să mă logodească, iar eu aş fi voit să petrec întru feciorie, pentru că grijile vieţii sunt piedică pentru slava lui Dumnezeu. Deci, spuneţi-mi, oare să merg după bărbat sau nu?"*

Idolii cei muţi tăceau, fiind fără de suflet. Deci, scuipându-i, fecioara s-a întors spre răsărit şi căutând spre cer, a zis: *"Dacă Tu eşti Dumnezeul cel adevărat, pe care galileenii te propovăduiesc, mă rog Ţie, arată-mi, este bine să-mi iau bărbat sau să petrec totdeauna în feciorie?"*

Fiind seară, a adormit şi a văzut în vedenie pe îngerul lui Dumnezeu, grăind către dânsa: "Penelopi, de acum nu te vei mai numi aşa, ci Irina şi vei fi multora scăpare şi paşnică adăpostire şi prin tine multe suflete omeneşti se vor mântui, întorcându-se la Dumnezeu. Numele tău va fi mare şi minunat în toată lumea, iar ceea ce ţi-a spus bătrânul Apelian de păsările văzute este adevărat, că Duhul lui Dumnezeu a grăit prin gura sa. Iată, va veni la tine în această noapte omul lui Dumnezeu, Timotei, cel ce de la Sfântul Pavel, Apostolul lui Hristos, a luat învăţătură şi preoţie şi poartă scrisorile lui. Acela te va boteza şi te va învăţa ce vei face". Zicând îngerul acestea, s-a făcut nevăzut.

Venindu-şi fecioara în sine, s-a umplut de bucurie şi aştepta venirea preotului. ***După puţină vreme a venit la stâlpul acela omul lui Dumnezeu, Timotei, povăţuindu-se de îngeri şi suindu-se pe acel stâlp, a fost primit cu bucurie de fecioară. Astfel, şezând el, o învăţa pe ea, pe povăţuitoarea ei şi pe toate slugile ei, care-l ascultau cu plăcere.*** După ce a învăţat-o din destul despre adevăratul Dumnezeu, Iisus Hristos şi despre Sfânta Credinţă cea întru Dânsul şi despre tainele creştineşti, *a botezat-o în numele Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh şi i-a pus numele Irina, în loc de Penelopi.*

Asemenea a botezat pe Caria, învăţătoarea ei şi pe toate celelalte slugi; iar pe Irina a făcut-o mireasa lui Hristos, ca să-şi păzească fecioria neîntinată până la sfârşitul său. Şi a întărit-o pe ea, să fie vitează întru nevoinţa cea pătimitoare, în care avea să intre pentru Domnul său Iisus Hristos, adevăratul Dumnezeu, Mirele cel fără de moarte. După ce a învăţat-o din destul, a binecuvântat-o pe ea şi pe cele ce erau cu dânsa şi, dându-le scrisorile apostoleşti şi încredinţându-le darului lui Dumnezeu, s-a dus la locul său.

Fericită Irina împreună cu acele fecioare, ziua şi noaptea lăudau şi mulţumeau lui Dumnezeu şi se învăţau neîncetat de dânsa scrisorile apostoleşti. Iar pe zeii părinteşti cei de aur, i-a aruncat pe câte unul jos, zicând către dânşii: ***"De sunteţi zei, mântuiţi-vă singuri!"*** Căzând idolii de la o aşa înălţime pe pământ, se sfărâmau şi se risipeau ca praful; iar Sfânta batjocorea neputinţa lor şi se bucura întru Domnul său Iisus Hristos, adevăratul Dumnezeu.

După ce au trecut cele şapte zile, tatăl şi mama ei împreună cu boierii s-au suit pe stâlp la ea şi i-au zis de nuntă.

Iar ea le-a răspuns: "Cu adevărat să ştiţi că eu sunt roaba lui Hristos, în Care am crezut. Pe Acela L-am iubit, pentru că este Împărat ceresc şi veşnic şi Aceluia m-am făcut mireasă, ca unui Mire curat, nestricăcios şi fără de moarte; iar alt bărbat nu voiesc să cunosc, nici nu mă voi închina altui dumnezeu, pentru că nu este alt dumnezeu afară de Acela. Nu vedeţi oare pierzania zeilor voştri, care, căzând la pământ prin fereastră, nu au putut să-şi ajute lor? Apoi cum vor fi ajutători vouă? Deşartă este nădejdea voastră, pe care o aveţi spre dânşii şi deşartă este osteneala şi cheltuiala voastră la idoli, pentru că aurul şi argintul se cădea a-l împărţi celor ce au trebuinţă săracilor, sărmanilor şi văduvelor. Iar voi, chemând lucrători, vă făuriţi zei fără de suflet şi aţi lipsit pe săraci de trebuinţele lor şi v-aţi făcut vrăjmaşi Dumnezeului Celui viu şi slugi ai diavolilor.

Până când vă veţi zbate ca o juncă neînvăţată, înjugată la jug? Cunoaşteţi pe adevăratul Dumnezeu şi înţelegeţi pe Cel ce poate a omorî şi a învia. Şi, când va străluci lumina lui Dumnezeu în inimile voastre, atunci va fugi de la voi diavolul, care trage pe oameni din lumină la întuneric şi îi scoate din cetatea lui Dumnezeu la pierzare şi îi mută din cei de-a dreapta la cei de-a stânga. Deci, voi mai întâi sîrguiţi-vă să fugiţi de dânsul, că amar este şi cumplit. Acela este satana, cel ce acoperă ochii inimilor voastre, ca să nu cunoaşteţi adevărul.

Mai ales către tine, o, părinte, îmi este îndreptat cuvântul, ca să cunoşti pe Dumnezeu cel ce a alcătuit toate cu cuvântul. Tu, când ai voit să zideşti acest stâlp pentru mine, ai pus la lucru mulţi oameni, căci erau trei mii şi cinci sute

de lucrători şi trei sute de conducători şi abia în nouă luni au putut săvârşi această zidire. Iar Dumnezeul tuturor veacurilor, cu un cuvânt al Său a făcut cerul, soarele, luna şi stelele, lumina şi întunericul şi a numit lumina ziuă, iar întunericul l-a numit noapte.

A întemeiat greutatea pământului pe nimic, iar apelor le-a poruncit să curgă spre slujba noastră şi multe feluri de copaci au crescut. A aşezat vremile, anii şi lunile şi a făcut fiarele şi dobitoacele pământului, păsările cerului şi peştii în ape, iar la sfârşit a făcut pe om, cu preacuratele Sale mâini, luând ţărână din pământ şi l-a pus pe el stăpân a toată lumea, pe toate supunându-le sub picioarele lui. Toate acelea în şase zile le-a săvârşit Dumnezeu, prin Cuvântul Său, Care este Unul născut, Fiul, Iisus Hristos, Care fără de maică dintr-Însul S-a născut mai înainte de toţi vecii, Cel de o fiinţă şi de un ipostas cu Dânsul, Care, în anii cei mai de pe urmă, S-a întrupat fără de tată şi S-a născut din Curata şi pururea Fecioară, cu lucrarea Sfântului Duh şi cu oamenii a petrecut şi minuni fără de număr a făcut. Orbilor le-a dat vedere, pe cei bolnavi i-a curăţit, pe cei slăbănogi i-a ridicat şi pe morţi i-a înviat.

Pe Acesta iudeii L-au răstignit din zavistie, voind astfel singur a pătimi pentru mântuirea noastră. Dar, după moartea şi după îngroparea Sa, a înviat a treia zi, cu puterea dumnezeirii Sale şi S-a înălţat la cer şi a şezut de-a dreapta lui Dumnezeu Tatăl, trimiţând Duhul Sfânt la sfinţii Săi ucenici. Pe aceia i-a trimis în toată lumea, ca să lumineze pe cei întunecaţi, să întoarcă pe cei rătăciţi şi să mântuiască pe cei pierduţi; pentru că voieşte ca toţi să se mântuiască şi nu va lipsi mila Lui spre neamul omenesc până în veac".

Acestea grăindu-le Sfânta, toţi o ascultau cu dulceaţă; apoi, luând împăratul şi împărăteasa pe iubita lor fiică, au adus-o în cetate. Aici au ieşit întru întimpinarea fiicei împăratului toate fetele cetăţii şi dănţuind, i se închinau ei. Tot poporul, alergând la locuri înalte, suindu-se pe ziduri şi pe case, îi cânta laude, fericind pe Penelopi fecioara cea frumoasă.

Deci, când s-a apropiat Sfânta Irina de palatele împărăteşti, a văzut diavolul, care striga către dânsa: "Nimic nu-ţi este de obşte ţie şi mie în cetatea aceasta, fecioară; du-te de la cetatea noastră, căci aici nu vieţuieşte nimeni din creştini".

Iar Sfânta i-a zis: *"În numele lui Iisus Hristos îţi poruncesc ţie, ca să-mi spui cine eşti tu!"*

Iar el a zis: "Eu sunt demonul care petrec în idolul Apolon, învăţătorul desfrânării şi al prea desfrânării, ajutătorul vrăjitorilor, povăţuitorul tâlharilor, prieten al desfrânaţilor, făcător de glume al beţivilor, cel ce mă bucur de vărsările de sânge; sunt povăţuitor a toată nedreptatea şi minciuna şi tată a toată

răutatea şi îţi zic să pleci din cetatea noastră, ca să nu pornesc asupra ta pe tatăl tău, aprinzându-l pe dânsul cu mânie spre a te ucide".

Acel glas al demonului mulţi l-au auzit, iar pe el nu l-au văzut. Deci, fericita fecioară l-a certat pe el, zicându-i: ***"Eu îţi poruncesc ţie: În numele lui Iisus Hristos, să ieşi din cetatea aceasta!"***

Şi cutremurându-se demonul, s-a făcut nevăzut. După aceasta diavolul a răzvrătit inima împăratului şi l-a pornit pe el cu mânie şi cu iuţime asupra fiicei sale şi chemând pe împărăteasă, i-a zis: "Ce am făcut, căci fiica noastră este amăgită? O, de n-aş fi zidit turnul acela; căci, vrând să păzesc pe fiica mea, am pierdut-o şi m-am lipsit de nădejdea mea".

Iar împărăteasa a zis către dânsul: "Neînţelepte cuvinte grăieşti tu, căci, cu ce s-a înşelat fiica noastră? Şi ce răutate vezi într-însa?

Împăratul a răspuns: "Crede în Hristos şi de zei se leapădă".

Zis-a împărăteasa: "Zeii cei ce n-au făcut cerul şi pământul, să piară; iar fiica mea s-a învrednicit slavei împăratului Hristos, Cel ce a chemat-o la viaţa veşnică".

Atunci împăratul, mâniindu-se, a poruncit să dea afară din palat pe împărătească, iar una din slujnice, alergând, a spus fecioarei Irina. Ea, sculându-se, a mers şi a stat înaintea tatălui său. Deci, dacă a văzut-o pe ea împăratul, s-a plecat în jos, căci îi trecea mânia din inima sa, fiind pornit de diavolul şi a zis Sfânta Irina către tatăl său: ***"Pentru ce este întristată faţa ta, o, tată? Împărăţia ta este în pace, război nu ai înaintea ta, eu, fiica ta, am venit la tine. Deci, de unde este asupra ta această mâhnire?"***

Iar împăratul i-a răspuns: "Mai bine mi-ar fi fost mie, de nu te-aş fi născut, pentru că pentru tine am făcut acel prea luminat stâlp; iar pe zeii mei cei de aur i-am pus ca să te păzească. Asemenea am pus mese, paturi şi scaune împodobite cu aur, iar tu mi-ai răsplătit cu rele în loc de bune".

Iar ea a zis: ***"Spune-mi, tată, ce rău ţi-am făcut eu?"***

Şi a zis împăratul: "Oare nu puţin rău este acesta, că numeşti pe Hristos Dumnezeu, iar de zeii mei te lepezi?"

Zis-a Sfânta: ***"Nimic n-am făcut rău, tată, căutând spre Hristos, adevăratul Dumnezeu şi punându-mi nădejdea spre El, iar nu spre idolii tăi".***

Împăratul cu glas groaznic, a zis: "Penelopi, jertfeşte zeilor!"

Răspuns-a Sfânta: ***"Nu-mi întoarce numele meu, că nu sunt Penelopi, ci mă numesc Irina; căci acest nume mi s-a pus mie de înger în vedenie şi de preot, prin Sfântul Botez".***

Iarăşi i-a zis împăratul cu mânie: "Rod străin, iar nu al meu, jertfeşte zeilor!"

A răspuns Sfânta Irina: ***"Nu voi jertfi diavolilor celor ce te pornesc pe tine la mânie şi care sunt pricinuitori focului veşnic, cel pregătit păgânilor".***

Iar împăratul s-a tulburat de mânie mare şi a poruncit s-o arunce legată în picioarele unor cai sălbatici, ca s-o calce. Fecioara fiind aruncată, a mers împăratul singur la cai, vrând să-i vadă moartea ei. Dar iată un cal mai sălbatic decât ceilalţi, dezlegându-se din legături, deodată s-a repezit asupra împăratului şi apucându-i cu dinţii mâna cea dreaptă a împăratului, a smuls-o din umăr şi sfâşiindu-l, l-a omorât. Iar după aceea a stat blând la locul lui; asemenea s-au făcut blânzi ca mieii şi ceilalţi cai, fără a vătăma pe Sfânta Irina.

Calul care omorâse pe împărat, din porunca lui Dumnezeu, luând glas omenesc, fericea pe Sfânta Muceniţă, astfel: *"Fericită eşti tu, porumbiţa lui Hristos, care ai călcat pe vrăjmaşul şarpe. Tu eşti minunată pe pământ, la ceruri vei fi cinstită cu dragoste; tu te vei număra cu drepţii, unde te aşteaptă lumina cea veşnică şi cămara Mirelui Celui fără de moarte, ca pe o fecioară înţeleaptă şi vitează. Deşi eşti femeie cu trupul, dar cu duhul arăţi lupta cea bună".*

Deci, dezlegându-l din legături, Sfânta Irina cu rugăciunea a înviat pe tatăl său cel mort şi a tămăduit mâna lui. Atunci împăratul, împărăteasa şi toată casa lor şi mult popor, ca la trei mii, au crezut în Hristos. Nu după multă vreme, împăratul, lăsându-şi împărăţia ca să poată sluji mai liber lui Hristos, s-a aşezat cu soţia şi cu casnicii săi în acel turn, pe care l-a zidit pentru fiica sa. Iar ***Sfânta Irina a rămas în cetate, învăţând poporul şi aducând pe mulţi la Hristos Dumnezeu, petrecând în casa celui dintâi învăţător al său, bătrânul Apelian.***

După acestea a luat împărăţia cetăţii Macedoniei alt împărat, cu numele Sedechie. Acela, înştiinţându-se despre Sfânta Irina, a chemat pe bătrânul Apelian şi l-a întrebat: "La tine este fecioara, fiica împăratului?"

Răspuns-a Apelian: "La mine este, împărate".

Împăratul a zis: "Nu ştii ce gândeşte ea?"

Răspuns-a bătrânul: "Gândul ei este ca şi al meu şi al tuturor celor ce ştiu pe Dumnezeu Cel adevărat. În toate zilele posteşte până seara, iar seara mănâncă o bucată mică de pâine şi bea un pahar de apă. Altă masă nu ştie. Pat nu are, ci se odihneşte puţin pe pământ, ziua şi noaptea petrecând în rugăciuni către Dumnezeu şi îndestulându-se cu citirea dumnezeieştilor cărţi".

Auzind împăratul acestea s-a minunat şi trimiţând pe eparhul său, a adus-o la sine cu cinste.

Venind fecioara la el, i-a zis: ***"Bucură-te, împărate!"***

Răspuns-a împăratul: "Bucură-te şi tu, fiică luminată".

Zis-a fecioara: ***"Pentru ce m-ai chemat?"***

Împăratul a răspuns: "Să şedem şi să vorbim cele de pace şi de dragoste".

Fecioara a zis: ***"Eu citesc în Sfânta Scriptură că: În adunarea deşertăciunilor nu voi şedea şi cu călcătorii de lege nu voi umbla".***

A zis împăratul: "Dar oare noi suntem călcători de lege?"

Sfânta a răspuns: ***"Tot păgânul, care nu ştie pe adevăratul Dumnezeu şi se închină idolilor, este călcător de lege".***

Zis-a împăratul: "Mă sileşti să te muncesc fără voia mea, necruţându-te pe tine, care eşti fiica împăratului".

Sfânta Irina a răspuns: ***"Apoi pentru ce mai zăboveşti, îndeletnicindu-te cu vorba? Ci începe a mă munci, căci sunt gata de toate muncile pentru Dumnezeul meu".***

Împăratul a zis: "Fecioară, lasă toată bârfirea şi jertfeşte zeilor".

Sfânta a răspuns: ***"În zadar te mânii, împărate, întărâtat fiind de satana. Să ştii cu adevărat, că nu voi sluji diavolului, nici nu-mi voi cruţa trupul meu pentru Hristos Domnul meu!"***

Împăratul, umplându-se de mânie, s-a sfătuit cu eparhul cum ar putea s-o omoare. Deci, mai întâi săpând o groapă adâncă şi umplând-o de şerpi, de vipere, de vasilişti şi de tot felul de târâtoare, a aruncat pe Sfânta fecioară acolo, unde a petrecut zece zile vie şi sănătoasă, pentru că îngerul Domnului s-a pogorât cu ea în groapă şi a păzit-o nevătămată, iar târâtoarele toate au murit.

Înştiinţându-se împăratul că muceniţa este vie în groapă, s-a minunat şi i se părea căci cu vrăjile a fermecat şi a omorât pe acei şerpi. Deci, poruncind s-o scoată din groapă, a şezut la judecată şi a zis către dânsa: "Jerfeşte zeilor, care te-au cruţat, pentru că au omorât şerpii, iar pe tine te-au păzit vie, ca să cunoşti puterea şi bunătatea lor şi să te închini lor".

Sfânta a răspuns: ***"O, nebunule şi amăgitule de satana, cel călcat de mine, crezi că zeii cei de lemn sau de piatră pot să omoare şerpii? Ci, tu degrabă vei cădea în groapa cea de dedesubt a iadului, împreună cu zeii tăi, cărora le slujeşti şi te vei afunda în întunericul cel mai dinafară, cel pregătit ţie şi diavolului, unde va fi plânsul şi scrâşnirea dinţilor".***

Împăratul, suflând cu mânie, a chemat un lucrător de lemn şi a poruncit s-o taie cu un fierăstrău de fier. Deci, după ce a legat-o de un lemn s-o taie, fierăstrăul nu se atingea de trupul ei cel fecioresc, ci se îndoia ca de o piatră, apoi s-a frânt prin mijloc. Şi a adus alt fierăstrău, dar şi acela s-a frânt; iar cei ce tăiau, căzând singuri pe frânturile fierăstrăului, s-au tăiat şi au murit. După aceea, împăratul a poruncit să aducă al treilea fierăstrău mai ascuţit şi mai tare şi să taie pe fecioară peste coapsele ei. Deci, legând-o, au pus-o la pământ pe spate, punându-i o piatră mare pe piept, şi au început a-i tăia sfântul ei trup cu fierăstrăul; iar împăratul a râs şi a zis către muceniţă: "Unde este Dumnezeul tău? Să vină acum şi să-ţi ajute, dacă este putere într-Însul".

Zicând împăratul acestea, deodată s-au făcut fulgere şi tunete înfricoşate şi tulburare în văzduh; iar slujitorii care o tăiau cu fierăstrăul au murit. Împăratul de frică a fugit în palat, iar poporul a fugit şi s-a vărsat ploaie mare ca un râu, cu grindină cumplită, şi mulţi dintre oameni au căzut morţi, fiind ucişi de fulger, de tunet şi de grindină. ***În acel timp îngerul Domnului, pogorându-se, a prăvălit piatra aceea de pe pieptul sfintei, i-a tămăduit rana şi a ridicat-o sănătoasă. Această minune văzând-o poporul, opt mii de oameni au crezut în Hristos.***

După aceea, împăratul, iarăşi fiind pornit de diavolul, a prins pe Sfântă şi s-a sfătuit cu eparhul cum s-o piardă. Deci, au hotărât s-o omoare astfel: au legat-o de roata morii ca, întorcându-se roata s-o sfarme; după ce au dat drumul apei sub roată, apa s-a oprit ca împietrită şi n-a curs nici o picătură, rămânând Sfânta fără de vătămare.

Iar împăratul cu boierii lui strigau: "O, cât de mare este puterea acestei fermecătoare! Iată, a prefăcut firea apei într-o altă fire".

Poporul, care privea la o minune ca aceea, s-a ridicat împotriva împăratului şi a strigat cu glas mare, ocărându-l şi certându-l. Şi, luând pietre, a aruncat asupra

lui şi l-a izgonit din cetate. El, ducându-se în patria sa, a mai trăit şapte zile şi a murit acolo de necaz, de mânie şi de ruşine.

După moartea lui Sedechie, Savah, fiul lui, vrând ca să răzbune necinstea adusă tatălui său, a adunat mare putere de oaste, ca la o sută de mii şi a mers cu război asupra cetăţii Macedoniei. Auzind cetăţenii că se apropie împăratul Savah, s-a temut şi a închis cetatea şi au zis către Sfânta Irina: "Pentru tine pierim".

Iar ea, poruncindu-le să nu se teamă, a ieşit împotriva împăratului celui ce venea, rugându-se lui Dumnezeu şi zicând: ***"Cel ce ai auzit oarecând pe robul Tău, Proorocul Elisei, ascultă şi rugăciunea mea şi loveşte nevăzut oştirea aceasta ce vine să piardă cetatea; orbeşte pe vrăjmaşii tăi, ca să cunoască că tu eşti adevăratul Dumnezeu!"***

Ascultând Domnul rugăciunea ei, îndată a lovit cu orbirea pe împărat şi pe toţi ostaşii ce erau cu dânsul. Înţelegând împăratul, că Irina a adus aceea orbire asupra lui şi a ostaşilor săi, a trimis cu rugăciune la dânsa, zicând: "Acum cunosc că este nebiruită puterea Dumnezeului tău. Deci, mă rog ţie, roagă-te lui Dumnezeu pentru mine şi pentru ostaşii mei, ca să ne dea vederea".

Plecându-se Sfânta spre milă, a făcut rugăciuni către Stăpânul tuturor şi a căpătat vederea împăratul cu toţi cei ce erau cu el. Atunci a făcut pace cu cetăţenii, grăindu-le: "Să mă aveţi pe mine împărat, precum l-aţi avut pe tatăl meu; iar eu voi ierta necinstea ce aţi făcut tatălui meu".

Văzând cetăţenii puterea cea mare a împăratului, au făcut pace cu dânsul şi deschizând cetatea, i s-au închinat lui, primindu-l ca împărat al lor. După ce împăratul Savah a dobândit împărăţia şi s-a întărit într-însa, s-a pornit cu mânie contra Sfintei Irina, pentru că diavolul îl îndemna la acelea şi chemând pe muceniţă la dânsul, i-a zis: "Iert cetăţii greşeala aceea; iar asupra ta mă mânii, deoarece pentru tine s-a sculat poporul asupra tatălui meu cu ură şi l-a ucis cu pietre; însă de voieşti ca să fii şi tu iertată, fă-mi voia mea, adică, să aduci jertfe zeilor".

Iar Sfânta a ocărât pe împărat pentru nebunia lui şi l-a pornit mai mult spre mânie. Deci, a poruncit împăratul ca s-o arunce în temniţă, sfătuindu-se cu boierii cum să o muncească.

Sfânta, şezând în temniţă şapte zile, i s-a arătat Hristos, zicându-i: "Nu te teme, fiică, că Eu, întărindu-te, sunt cu tine".

După aceea, împăratul, scoţând pe muceniţă din temniţă, a poruncit ca să-i bată în tălpi piroane de fier ascuţite şi, punându-i un sac plin de nisip în spate, să o

izgonească până la un anumit loc, care era departe de cetate ca la cinci stadii. Deci, slujitorii punând frâu în gura sfintei, au dus-o acolo, izgonind-o iute ca pe un dobitoc. ***Sfânta alerga şi zicea către Dumnezeu: "Cu adevărat sunt ca un dobitoc la Tine, Doamne şi eu pururea cu Tine; ţinutu-m-ai de mâna dreaptă, cu sfatul m-ai povăţuit şi cu slavă m-ai primit".***

Căutând sfânta de-a dreapta sa, a văzut pe îngerii Domnului călătorind împreună cu dânsa şi s-a bucurat foarte. După ce a ajuns la locul numit şi când se întorcea spre cetate, slujitorii cu batjocură târau cu frâul pe muceniţă şi popor mult urmând, a văzut Sfânta înaintea sa pe un înger bătând pământul cu toiagul şi a zis în sine: ***"Iată, va să fie pierzarea vrăjmaşilor lui Dumnezeu!"***

După ce a ajuns la locul cel bătut de înger, deodată, desfăcându-se pământul, a înghiţit pe slujitorii muncitorului, cei ce duceau pe sfântă; iar ea a rămas dezlegată de frâu, sacul i-a căzut din spinare, piroanele i-au ieşit din picioare şi vindecându-se, umbla slăvind pe Dumnezeu.

Înştiinţându-se împăratul de aceasta, a zis: "Zeii au deschis pământul şi au pierdut pe slujitori de la această fermecătoare".

Însă unii se împotriveau, zicând: "Dumnezeu cel viu este cu Sfânta Muceniţă Irina!" Iar alţii batjocoreau pe Sfânta fecioară.

Venind îngerul cel ce deschisese pământul, a ucis cu moarte năpraznică pe mulţi necredincioşi, ca la zece mii, iar cei ce rămăseseră, strigau: "Dumnezeul Irinei, miluieşte-ne pe noi, pentru că credem în Tine şi scăpăm la Tine!" Deci, au crezut în acea vreme ca la treizeci de mii de suflete.

Împăratul, necrezând, l-a lovit şi pe el îngerul lui Dumnezeu şi a pierit cu sunet, ticălosul.

Sfânta făcea în cetate multe minuni cu puterea lui Hristos, pentru că nu numai pe bolnavi îi tămăduia, curăţa leproşii şi izgonea diavolii din oameni. Ci şi pe un tânăr mort, ai cărui părinţi plângeau cu amar, l-a înviat cu rugăciunea şi a adus la Hristos cam cincizeci de mii de suflete.

Cu porunca lui Dumnezeu a venit în cetate Sfântul Timotei preotul, cel care a botezat-o pe Sfânta Irina, pe care văzându-l, Sfânta s-a bucurat şi i s-a închinat. Luând pe acel preot şi pe tot poporul cel ce crezuse în Hristos, s-a dus la turnul unde locuia tatăl şi mama sa, slujind în linişte lui Dumnezeu şi acolo au primit Sfântul Botez toţi cei ce crezuseră în Hristos.

Sfânta Irina a petrecut în cetatea Macedoniei trei ani, învăţând şi încredinţând popoarele.

După aceea s-a dus la altă cetate ce se numea Calinic, (sau Calipoli) unde era împărat Numerian, ruda lui Sedechie şi a lui Savah, împăraţii cei dintâi. Când Numerian făcea praznicul spurcatei zeiţe Artemida, aducând jertfe idolului ei, Sfânta Irina, stând în faţa lui, l-a mustrat pentru păgânătatea lui şi a mărturisit pe Hristos adevăratul Dumnezeu.

Atunci împăratul a zis către boierii săi: "Această fecioară este asemenea la faţă şi la stat cu tatăl său, Liciniu, dar fiii cei răi mâhnesc pe părinţi; pentru că după răutăţile acestei fecioare, tatăl ei cel bun s-a lipsit de împărăţie. Aceasta a fost pricinuitoare de moarte a fratelui meu, Sedechie şi pe Savah, fiul lui, după cum am auzit, l-a omorât cu vrăjile ei. Deci, fecioara aceasta este cu adevărat pierzătoare de împăraţi".

Apoi s-a întors către Sfânta şi a zis: "Ce zici, vrăjitoare, vei jertfi oare zeilor sau încă vei mai petrece în socoteala ta cea pierzătoare?"

Sfânta, însemnându-se cu semnul Sfintei Cruci, a răspuns: "Eu voi jertfi jertfă de laudă Dumnezeului Celui de sus, iar diavolilor tăi şi idolilor celor neînsufleţiţi ai tăi, nu voi aduce jertfă. Cele ce le grăieşti pentru împăraţi, să ştii cu adevărat că Dumnezeul meu, Cel ce stăpâneşte viaţa şi moartea, le-a poruncit lor să moară, iar nu mie. Teme-te şi tu de Dumnezeul meu, că puţine sunt zilele tale şi degrabă te va ajunge sfârşitul tău".

Auzind împăratul acestea, s-a aprins de mânie şi scrâşnind din dinţi, a răcnit ca un leu şi îndată a poruncit să se ardă trei boi de aramă, zicând: "Dacă într-un bou va birui puterea focului cu vrăjile, apoi să se arunce în celălalt, iar dacă şi într-acela aceeaşi va face, apoi să se arunce întru al treilea! Şi s-a făcut aşa. După ce au ars acei boi de aramă şi i-a roşit ca pe un cărbune, a aruncat pe Sfânta într-un bou şi se ruga în dânsul, strigând: ***"Dumnezeule, grăbeşte spre ajutorul meu, ceea ce pătimesc pentru numele Tău cel sfânt!""*** Şi s-a arătat ei îngerul Domnului, spunându-i să nu se teamă şi răcorindu-i acea văpaie.

Iar poporul cârtea contra împăratului, zicând: "În zadar ai pierdut tinereţile cele frumoase ale fecioarei acesteia". Deci, după ce s-a răcorit arama, s-a aflat Sfânta vie şi sănătoasă, neavând nici o vătămare de foc. Şi a zis împăratul către cei ce stăteau de faţă: "Au nu v-am zis vouă că este fermecătoare fecioara aceasta! Oare cum a stins focul? Aruncaţi-o pe ea în celălalt bou".

Şi a aruncat pe Sfânta în al doilea bou. Dar şi acela răcorindu-se, a aruncat-o în al treilea şi îndată acel bou, cu porunca Atotputernicului Dumnezeu, s-a pornit

din loc, ca fiind viu şi a umblat un sfert de stadie. Şi iarăşi s-a întors la locul său şi a crăpat şi dintr-însul a ieşit Sfânta Muceniţă întreagă. Poporul, văzând o minune ca aceea, cu mare glas strigă: "Mare eşti Dumnezeul Irinei, miluieşte-ne pe noi după mare milă Ta, Tu eşti Dumnezeul nostru Cel tare şi puternic, Care faci minunate şi prea slăvite minuni!"

Şi au crezut în Hristos ca la zece mii de suflete. Deci, împăratul petrecea nu numai întru necredinţă, ci şi pe Dumnezeu Cel Preaînalt hulea şi fiind lovit de îngerul cel nevăzut a lui Dumnezeu, s-a îmbolnăvit de moarte. Iar mai înainte de a muri, a poruncit eparhului său, Babodon, ca în multe feluri muncind pe Irina, să o ucidă cu cumplită moarte. Şi a pierit acel ticălos împărat, iar ***Sfânta a petrecut în cetatea aceea câteva zile, învăţând poporul credinţa cea întru Hristos, tămăduind toate neputinţele; iar preotul Timotei, mergând acolo, a botezat pe cei ce credeau.***

Eparhul, văzând cum că tot poporul cetăţii ţine cu Sfânta Irina, s-a temut să o muncească acolo, ca să nu se facă gâlceavă şi tulburare în popor pentru dânsa. Deci, s-a dus într-altă cetate, care se numea a lui Constantin; iar pe muceniţă a poruncit ostaşilor să o prindă şi legată să o ducă după dânsul. El, mergând în cetatea aceea, a şezut la judecată şi punând pe Sfântă în faţa sa, a zis către dânsa: "Oare ştii, că putere îmi este dată mie asupra ta? Deci, apropie-te de zeii noştri şi adu-le jertfe, ca să nu te muncesc cu cumplite munci".

Răspuns-a sfânta: ***"Ascultă, eparhule! Toate muncile câte vei putea să le afli, pune-le asupra mea şi vei vedea puterea Dumnezeului meu!"***

Atunci eparhul a poruncit ca să aducă un grătar de fier şi punând pe muceniţă pe grătar, s-o lege cu lanţuri de fier şi să-i pună împrejur mulţime de lemne şi să le aprindă. După ce s-a aprins focul, eparhul a poruncit ca să toarne peste muceniţă untdelemn, untură şi smoală şi astfel, arzând Sfânta mult timp, străluceau legăturile şi lanţurile cele de fier ca un cărbune aprins. Iar Sfânta a rămas nevătămată şi fiind în rouă răcoroasă, cânta, slăvind pe Dumnezeu.

După aceea s-a dezlegat de înger din fiarele acelea şi a ieşit sănătoasă, lucru care, văzându-l eparhul şi cei ce erau cu dânsul, s-au mirat foarte mult. Deci, eparhul, căzând la picioarele ei, i-a zis: "Roaba Dumnezeului Celui adevărat, mă rog ţie, să nu mă pierzi pe mine, precum ai pierdut pe ceilalţi împăraţi; căci şi eu cred în Fiul lui Dumnezeu şi voiesc să fiu creştin". ***Astfel, a crezut eparhul Babodon şi împreună cu dânsul popor mult şi a adus acolo îngerul lui Dumnezeu pe Timotei preotul şi s-a botezat de dânsul toţi cei ce au crezut.***

Sfânta Irina, petrecând în cetatea aceea cincizeci de zile, a ieşit de acolo şi a fost prinsă de ostaşii împăratului Savorie, care împărăţea în Mesemvria, cetate a

Traciei şi au dus-o la dânsul, căci acel împărat, auzind de cele făcute de dânsa, căuta să o prindă. ***El, văzând pe Sfânta, s-a umplut de mânie şi a ucis-o cu sabia. Şi a fost îngropată afară din cetate.***

Deci, a zis împăratul: "Lucruri înfricoşate s-a auzit de fermecătoarea aceea; căci pe împăraţi i-a ucis cu farmecele sale, iar acum pentru ce n-a putut să mă ucidă pe mine, ci eu am ucis-o pe ea? Unde este dar Hristos, ajutorul ei? Pentru ce nu a izbăvit-o din mâinile mele?"

Astfel, ocăra necredinciosul împărat puterea lui Hristos şi se lăuda, ca unul ce a biruit. Dar puterea cea mare a lui Dumnezeu, ce lucru nu poate să facă? Deoarece, în vremea morţii Sale celei de voie şi ocărită de iudei, multe trupuri ale sfinţilor celor adormiţi le-a înviat şi a intrat în sfânta cetate şi s-a arătat multora. Acela, au nu putea şi pe această Sfântă s-o învieze din morţi, ca să intre în Mesemvria şi să se arate împăratului? ***Însă, cu adevărat, puternic este Hristos, Dumnezeul nostru în cer şi pe pământ şi toate câte le voieşte le face, fiindcă a trimis pe îngerul Său şi a sculat-o pe ea vie din groapă şi a zis către dânsa îngerul Domnului: "Măcar că ţi-ai sfârşit nevoinţa pătimirii tale şi ţi se cădea de acum să te odihneşti, pentru că fericită eşti şi desăvârşită la cer, dar ca să nu se laude păgânătatea şi fărădelegea, ca şi cum ar fi biruit puterea Dumnezeului nostru, să intri în cetate ca să te vadă pe tine vie şi să se ruşineze toţi ocărâtorii cei păgâni şi să cunoască pe Dumnezeul nostru Atotputernic! Şi nu vei mai pătimi de acum înainte nici un rău de la nimeni".***

Deci, Sfânta a intrat în cetatea Mesemvria, ţinând o stâlpare de măslin în mâinile sale. Iar când au văzut-o cetăţenii, s-au umplut de negrăită spaimă şi de mirare şi au alergat la dânsa tot poporul, strigând cu glas mare: "Minunat este Dumnezeul Irinei şi nu este altul afară de Acela!" Şi a spus împăratului că Irina s-a sculat din morţi; iar el s-a temut foarte şi văzând-o pe ea, a căzut la picioarele ei, zicând: "Acum am cunoscut, că mare Dumnezeu ai! Deci, mă rog ţie să petreci în cetatea noastră şi să ne faci pe noi creştini".

Sfânta a petrecut între dânşii şaptezeci de zile, învăţându-i Sfânta Credinţă şi toţi au crezut în Hristos. Deci, venind cu porunca lui Dumnezeu fericitul Timotei preotul, a botezat pe împărat şi pe tot poporul lui. După aceea s-a dus de acolo în patria sa, în cetatea Macedoniei, unde a aflat pe tatăl său adormit întru Domnul şi a plâns lui Dumnezeu, rugându-se pentru dânsul. Acolo a petrecut vreme puţină cu maica sa şi s-a răpit de un nor, care a dus-o în Efes. Şi, umblând apostoleşte prin cetate, propovăduia pe Hristos, făcând minuni prin tămăduirea a diferite neputinţe şi pe mulţi îi întorcea de la idoli către Hristos.

După multă vreme a venit acolo la dânsa bătrânul Apelian, fiind trimis de Dumnezeu, cel ce i-a fost ei altădată învăţător şi de care Sfânta s-a bucurat mult. După câteva zile a zis către popor: ***"Bucuraţi-vă, fraţii mei, şi pacea lui Iisus Hristos să fie cu voi! Mângâiaţi-vă, veseliţi-vă întru Domnul nostru şi să fiţi tari în credinţă; iar eu mă voi duce de la voi, mulţumindu-vă că m-aţi primit pe mine cea străină. Dar să ştiţi, că tot cel ce primeşte pe cel străin, prieten se face cerescului Dumnezeu".***

Şi cetăţenii grăiau între dânşii: "Unde se duce învăţătoarea noastră?"

Unii ziceau: "Au doară vrea să se odihnească întru Domnul?"

Iar alţii grăiau: "Vrednică este aceasta lui Dumnezeu şi de aceea se va lua de la ochii noştri, deoarece noi suntem păcătoşi".

A doua zi, Sfânta Irina, luând pe bătrânul Apelian şi pe şase bărbaţi cucernici, s-a dus cu dânşii după cetate şi aflând într-o piatră un mormânt nou deşert în care nimeni n-a fost pus niciodată, a intrat în acel mormânt şi a zis către Apelian şi către ceilalţi bărbaţi: ***"Acoperiţi-mă bine deasupra cu această piatră, ca nimeni altul să nu mă poată descoperi, până a patra zi".*** Sărutând, cu cea mai de pe urmă sărutare, pe Apelian şi pe bărbaţii cei ce erau cu dânsul, s-a însemnat cu semnul Sfintei Cruci şi s-a culcat; iar bărbaţii au pus piatra cea mare deasupra mormântului şi s-au întors în cetate.

A patra zi, mergând la mormânt Apelian cu aceiaşi bărbaţi, n-au mai găsit trupul Sfintei Irina şi s-au gândit între dânşii, cum că a mutat-o pe ea Hristos Dumnezeu în Rai. Ducându-se în cetate, au spus aceasta poporului. Atunci, au alergat mulţi la mormânt şi văzându-l deşert, s-au minunat şi au slăvit pe Dumnezeu cu spaimă. ***Astfel a fost viaţa şi pătimirea fecioarei Irina, cea de neam bun; în acest fel au fost nevoinţele miresei lui Hristos.***

După cum s-a zis, ea a stat la întrebare mai întâi înaintea tatălui său Lichinie, apoi a lui Sedechie şi a lui Sedah fiul lui; după aceea înaintea lui Numerian şi a eparhului Babodon; iar la sfârşit, înaintea lui Savorie. ***Cetăţile în care a pătimit sunt acestea: Macedonia, patria sa, Calinica sau Calipoli a lui Constantin şi Mesemvria cea din Tracia. Şi s-a odihnit întru Domnul în Efes, în cinci zile ale lunii mai şi stând înaintea lui Hristos, se roagă pentru toată lumea.***

Acestea le-a scris bătrânul Apelian, slăvind pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, pe Dumnezeu Unul în Treime, căruia I se cuvine cinste şi închinăciune de la oameni, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Notă - Este de trebuinţă a se şti şi aceasta, cum că tatăl Sfintei Irina, împăratul Liciniu, nu a fost acel Liciniu, care mai pe urmă a fost părtaş la împărăţie cu marele Constantin, cel ce a avut de soţie pe sora lui Constantin şi a stăpânit toate părţile răsăritului, ci altul cu acelaşi nume, care a fost mai înainte cu mulţi ani, împărat al unei cetăţi ce se numea Maghedoe, care este în hotar cu Macedonia, precum şi Sfânta Scriptură s-a obişnuit a numi împărăţi pe stăpânitorii fiecărei cetăţi. Acest lucru este arătat în cartea Facerii, în capitolul paisprezece. Nişte împăraţi ca aceştia sunt mai ales împăraţi, decât împăraţi, precum a fost şi acest Liciniu, tatăl Irinei, deoarece în prolog, este scris Vasilisc, iar nu Basileus, adică împăraţi iar nu împărat.

Deci, cum că acest Liciniu este altul decât Liciniu cel care a împărăţit împreună cu Constantin, este arătat aici. Acela avea de soţie pe sora lui Constantin, cea cu numele Constanţia, iar acesta avea pe cea de un nume cu dânsul, Licinia. Acela petrecea în cetatea Nicomidiei, iar acesta în Maghedon. Acela a pierit întru păgânătate, iar celălalt s-a sfârşit cu cinste întru creştinătate. Acela a fost după trei sute de ani de la naşterea lui Hristos, iar acesta a petrecut la întâia sută de ani, aproape de zilele apostolilor, pentru că preotul Timotei, cel ce a botezat pe fiica lui, Sfânta Irina, a luat învăţătura şi preoţia de la Sfântul apostol Pavel.

Sinaxar - Pomenirea Sfintei mari muceniţe Irina

În această lună (mai), în ziua a cincea, pomenirea Sfintei mari muceniţe Irina.

Aceasta a fost singura fiică născută lui Liciniu, regele din cetatea ce se cheamă Maghedon. ***La început sfânta s-a numit Penelope şi atât strălucea cu frumuseţea trupului, încât întrecea pe vârstnicile ei.***

Ea trăia într-un turn înalt zidit de tatăl său, cu treisprezece fecioare frumoase, având multă avere spre slujba ei şi scaun, masă şi sfeşnic, toate făcute de aur. Şi era când a fost aşezată acolo de şase ani, fiind învăţată de oarecare bătrân Apelian, pe care îl rânduise Liciniu să intre la dânsa.

Într-una din zile, ea a văzut că a venit o porumbiţă şi aducând o ramură de măslin, a pus-o pe masă; iar un vultur aducând o cunună făcută din flori a pus-o pe masă. Apoi a văzut că a venit pe altă fereastră un corb şi a pus un şarpe pe masă.

De acestea mirându-se ea, şi cugetând ce pot să însemne a întrebat pe bătrânul Apelian, care i le-a dezlegat zicând: Că porumbiţa este nevoinţa gândului ei şi ramura cea de măslin este pecetea lucrurilor şi deschiderea botezului; iar

vulturul, care este împărat celorlalte păsări, prin cunună îi însemna biruinţa spre bunătăţile cele alese; iar corbul care adusese şarpele, însemna necazul şi reaua ei pătimire. În scurt spunând, i-a tâlcuit şi i-a arătat ei nevoinţa muceniciei, ce avea să îndure pentru Hristos. Şi alte prea mărite pentru dânsa se spun.

Se spune că i s-a dat numele prin chemare de înger, în loc de Penelope, fiind numită Irina şi că acel înger a învăţat-o credinţa lui Hristos şi i-a spus că se vor mântui multe suflete printr-însa. Şi că va veni la dânsa Timotei, ucenicul lui Pavel şi o va boteza. Iar când acestea s-au împlinit, ea zdrobind idolii tatălui său, i-a aruncat jos.

Pentru aceasta a fost mai întâi cercetată de tatăl său, care a poruncit să fie dată să o calce caii, dintre care unul în loc să-i facă ei vreun rău, s-a repezit asupra tatălui ei şi l-a trântit jos şi l-a omorât şi a fericit pe sfântă cu glas omenesc. Iar ea îndată fiind eliberată din legături, la rugămintea poporului a făcut rugăciune, şi a înviat pe tatăl ei, care a crezut în Mântuitorul Hristos, cu trei mii de oameni şi cu femeia sa dimpreună şi primind botezul, a lăsat împărăţia, şi-a petrecut viaţa în turnul ce zidise pentru fiica sa.

După aceea, luând împărăţia Sedechie, sfânta a fost silită să jertfească la idoli şi neplecându-se, a fost aruncată cu capul în jos într-o groapă adâncă, în care erau tot felul de târâtoare veninoase şi a rămas nevătămată. După patru zile, fiind scoasă de acolo, a fost supusă la multe chinuri, dar a rămas sfânta nevătămată. Pentru această minune au trecut la credinţa în Hristos opt mii de suflete.

După ce a căzut Sedechie din împărăţie, s-a ridicat Savorie, fiul său, cu oaste asupra aceluia ce-l scosese pe tatăl său din împărăţie. Atunci întâmpinând sfânta Irina pe Savorie înaintea cetăţii, l-a orbit şi pe el şi pe oastea lui cu rugăciunea şi iarăşi cu rugăciunea l-a făcut să vadă. Pentru aceasta nemulţumitorii au supus-o la multe chinuri, dar desfăcându-se pământul a înghiţit pe slugile tiranului, din care pricină au trecut mulţi la credinţa în Hristos. Şi rămânând tiranul încă tot în necredinţă, a venit îngerul Domnului şi lovindu-l l-a ucis.

Şi fiind sfânta slobodă, umbla prin cetate, făcând multe şi mari minuni şi în alte multe cetăţi unde a mers şi unde a propovăduit pe Hristos, fiind supusă la nenumărate chinuri, din care rămânea nevătămată, de către regele Numenau în cetatea Calinicon şi de către regele perşilor Savorie. Aceste minuni după gândurile omeneşti pot părea unora de necrezut, dar la Dumnezeu toate sunt cu putinţă cele ce la oameni sunt în neputinţă.

Aşadar, pe scurt, a fost adusă sfânta la judecată, mai întâi adică de tatăl ei, Liciniu, a doua oară de Sedechie şi Savorie şi Numerian fiul lui Sevastian şi de eparhul Vavdon şi Savorie regele perşilor; iar cetăţile în care a mărturisit sunt

acestea: Maghedon patria ei, Calinicon, Constantina şi Mesimvira. Pomenirea muceniciei ei a fost scrisă de Apelian dascălul său.

Sinaxar - Sfânta mare muceniță Irina - 5 mai

https://www.trinitas.tv/sfanta-mare-mucenita-irina-5-mai-2/

***

Una dintre cele mai cunoscute martire ale creștinismului timpuriu este Sfânta mare muceniță Irina, un chip al neprihănirii, al nevinovăției și al sfințeniei vieții.

Fiică a lui Liciniu, un conducător local al provinciei Magedo din Persia, a fost numită înainte să devină creștină Penelope. Într-un gest necugetat, tatăl său, ca să o protejeze a închis-o și separat-o de lumea de afară, aranjând ca ea să fie slujită de un număr mare de servitori.

Prin rânduială cerească Irina a primit buna-vestire creștină de la Sfântul Timotei, ucenicul Sfântului apostol Pavel. Timotei a învățat-o în taină cele despre adevărata credință și despre adevăratul Dumnezeu Cel căruia singur se cuvine închinare.

Irina a primit cu bucurie în inima sa vestea despre Iisus Fiul lui Dumnezeu care a venit în lume pentru mântuirea oamenilor, care a suferit pătimiri și moarte, dar care a înviat a treia zi biruind moartea, biruință pe care o dăruiește tuturor celor care cred în inima lor și mărturisesc cu gura lor pe Hristos Domnul.

Odată ce a primit luminarea credinței și a botezului, a înțeles cât de greșită și fără de rost este idolatria deprinsă prin educația de la părinți. În consecință a aruncat toți idolii pe care tatăl său îi pusese în locul în care a izolat-o.

Când tatăl său a auzit de necinstirea idolilor strămoșești săvârșită de către Irina a pedepsit-o crunt vrând chiar să o ucidă.

Faptele minunate ce au însoțit acele clipe grele din pătimirile Sfintei Irina au dus la convertirea la creștinism atât a tatălui cât și a unei mulțimi mari de oameni care fuseseră martori.

Urmașul la tron al tatălui său, Sedechia, a încercat și el să o aducă pe prințesă înapoi la păgânism prin metode violente. Îndrăzneala și rezistența Irinei au fost dovadă suficientă pentru alte mulțimi de oameni care au devenit și ei creștini.

Vestea despre această mare mărturisitoare creștină a ajuns până la Sapor împăratul Persiei, contemporan cu Sfântul Constantin cel mare. Sapor a dorit să o întâlnească pe Irina și a încercat el însuși să îi frângă voința și credința.

Moartea Sfintei Irina rămâne și ea învăluită în minune. Și-a dat viața pentru Cel pe care îl primise în inima sa ca Stăpân și Mântuitor, Iisus Hristos Domnul Păcii.

Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfânta mare muceniţă Irina; Sfântul cuvios mucenic Efrem cel nou

Sfânta Irina a trăit pe vremea Sfântului Timotei, care era episcop în Efes după adormirea Sfinţilor apostoli Petru şi Pavel. Ea era fiica unui mare dregător roman, Liciniu şi înainte de a fi botezată se chema Penelope.

Pe când avea 6 ani, tatăl ei, dorind să o păzească de valul necurat al vieţii, a zidit pentru ea un turn împărţit în multe camere, rânduind acolo pe bătrâna Caria şi pe bătrânul Apelian ca să o înveţe carte. Acolo, a vieţuit Penelope mai mult de 6 ani.

Apelian, fiind creştin, i-a vorbit fericitei despre credinţa creştină şi despre Evanghelia lui Hristos, şi înflăcărându-se ea de dorinţa de a deveni creştină a primit botezul de la episcopul Timotei, care i-a schimbat numele în Irina.

După aceasta, părinţii ei i-au spus că este timpul să îşi aleagă un soţ, dar Irina a spus: „Eu m-am făcut mireasa lui Hristos şi nu mai vreau alt mire”.

Atunci, tatăl ei a supus-o multor chinuri, dar văzând marea ei credinţă, au crezut şi el şi soţia sa în Hristos, părăsind dregătoria pe care o avea.

Urmaşii lui Liciniu la dregătorie, Sedechie şi Sapor, au chinuit-o mult pe Sfânta Irina pentru credinţa sa, dar, scăpând ea, a plecat în cetatea Calinicon, unde a propovăduit pe Hristos-Domnul.

La Efes s-a întâlnit cu bătrânul ei dascăl Apelian şi tot acolo a adormit întru Domnul.

***

Astăzi, Biserica noastră face pomenirea şi a Sfântului cuvios mucenic Efrem cel nou.

Acest sfânt s-a născut în Grecia în 14 septembrie 1384. În anul 1425 a fost luat prizonier de turcii care au atacat mănăstirea de pe Colina Neprihăniților - Néa Makri, unde el vieţuia. După ce a fost torturat mai multe luni, a trecut la cele veșnice în 5 mai 1426.

Sfântul Efrem cel nou este cunoscut drept grabnic ajutător și vindecător de boli. Moaștele sale au fost descoperite în anul 1950 și sunt păstrate în mănăstirea din Néa Makri, Grecia.

Trecerea sa în rândul sfinților s-a făcut la data de 2 martie 2011, de Patriarhia Ecumenică a Constantinopolului, în urma cererii Bisericii Ortodoxe a Greciei, cu data de prăznuire în ziua de 5 mai.

Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Sfânta mare muceniță Irina; Sfântul cuvios mucenic Efrem cel nou

Sfânta mare muceniță Irina a fost singura fiică a lui Liciniu, rege în cetatea Maghedon. Sfânta muceniță Irina s-a născut păgână, iar numele ei a fost la început Penelope. Când a împlinit șase ani, tatăl ei a zidit pentru ea, dincolo de cetate, un turn cu multe camere. A fost închisă în acest turn, împreună cu 13 fecioare, o învațătoare cu numele Carla și cu Apelian, un bătrân înțelept.

Într-o noapte, i-a apărut în vis îngerul lui Dumnezeu care i-a spus: Penelope, de-acum nu te vei mai numi așa, ci Irina („pace”), și vei fi multora scăpare și adăpostire și prin tine se vor mântui multe suflete, iar numele tău va fi mare în toată lumea.

Sfânta Irina a aflat despre Hristos de la Apelian și a primit botezul de la Sfântul Timotei, ucenicul Sfântului apostol Pavel.

Trecerea sa la creştinism l-a înfuriat pe tatăl ei, motiv pentru care a dorit să o supună la diferite torturi. Prin darul primit de la Dumnezeu, Sfânta Irina îl va converti în chip minunat pe tatăl ei la creștinism.

A fost supusă la multe chinuri în vremea a patru împăraţi. Regele Sedechia a îngropat-o până la gât într-o groapă umplută cu şerpi și scorpioni, dar îngerul Domnului a păzit-o pe sfânta fecioară muceniță întreagă. Apoi regele a încercat să o taie în două cu fierăstrăul, dar acesta s-a frânt de trupul ei ca și când trupul ar fi fost de marmură.

Același rege a legat-o de o roată de moară sub o moară de apă și a dat drumul şuvoiului, nădăjduind că așa fecioara muceniță se va îneca. Dar apa nu a curs, ci a stat pe loc, iar fecioara a rămas vie și nevătămată.

Regele Sapor, fiul regelui Sedechia i-a pus în picioare încălţăminte de fier, i-a încărcat în spate un sac de nisip, a înhămat-o la o căruță și a pus să fie mânată ca un animal cale lungă dincolo de cetate. Dar îngerul Domnului a cutremurat pământul, iar acesta s-a deschis și i-a înghițit pe chinuitori. Supraviețuind tuturor torturilor, mulți păgâni au lepădat păgânismul și au alergat la Hristos crezând și botezându-se.

Irina a intrat în cetatea lui Callinicus pentru predicarea Evangheliei. Regele de atunci al cetății, Numerian, a aruncat-o consecutiv în trei tauri din metal încins. Dar ea nu a murit.

Când Irina a sosit în cetatea Mesembria, a fost omorâtă de regele Sapur, dar Dumnezeu a înviat-o. Regele și mulți din popor, văzând aceasta, au crezut în Hristos și s-au botezat.

În cele din urmă, Sfânta muceniță Irina s-a întins într-un sicriu și i-a poruncit lui Apelian să-l închidă. După patru zile, când au deschis sicriul, au văzut că trupul Irinei nu mai era în el. Așa a proslăvit-o Dumnezeu în veci pe Sfânta mare muceniță Irina.

***

Sfântul cuvios mucenic Efrem cel nou s-a născut la 14 septembrie 1384, în ziua praznicului Înălțării Sfintei Cruci, în cetatea Trikala din Grecia, primind la botez numele de Constantin. Rămânând orfan de tată încă de mic, a rămas în grija mamei sale, dimpreună cu cei șapte frați ai săi.

În vremea aceea, otomanii cuceriseră regiunea și luau copii și tineri până în 20 de ani, înrolându-i în oastea ienicerilor și silindu-i să renunțe la credința lor și să îmbrățișeze credința mahomedană.

De aceea, la vârsta de 14 ani, cu binecuvântarea mamei sale, a intrat viețuitor la Mănăstirea Buna Vestire, zidită pe locul numit Muntele Neprihăniților,de lângă localitatea Néa Makri.

La tunderea în monahism, tânărul a primit numele Efrem. În această mănăstire s-a nevoit a urma lui Hristos mai bine de 27 de ani prin viețuire curată, blândețe și smerenie și a primit marele dar al preoției.

În anul 1416 otomanii au ocupat și regiunea Atică, unde se afla mănăstirea în care viețuia Sfântul. În anul 1424, atacând mănăstirea, otomanii au tăiat capetele tuturor călugărilor, Sfântul Efrem cel nou scăpând nevătămat, deoarece se afla într-o peşteră în care obişnuia să se nevoiască.

În anul următor, păgânii au atacat din nou mănăstirea, prinzându-l și pe Sfântul Efrem. În ziua de 14 septembrie 1425, când Sfântul împlinea 41 de ani, a fost luat rob. Vreme de opt luni și jumătate a fost supus la chinuri groaznice chiar în curtea mănăstirii sale pentru a se lepăda de credința sa.

Păgânii, văzând că Sfântul Efrem rabdă cu bărbăție chinurile, l-au țintuit cu piroane de un dud, l-au spânzurat cu capul în jos, i-au străpuns trupul cu piroane de fier și, în cele din urmă, i-au înfipt în pântece un lemn aprins.

Sfântul Efrem s-a mutat la Domnul în ziua de 5 mai, în vârstă fiind de 42 de ani. Bătaia și tortura zilnică nu l-au făcut să renunțe la Hristos și să devină musulman. După moartea sa, mănăstirea a rămas pustie vreme de 500 de ani și uitarea s-a așternut peste mucenicia Sfântului.

În anul 1945, mănăstirea a fost redeschisă prin venirea monahiei Macaria, care și-a ridicat o chilie între ruine și a reparat biserica. Atunci Sfântul Efrem a început să se arate în vedenie și aievea, atât monahiei Macaria, cât și altor credincioși, descoperindu-le viața sa, chipul pătimirii și locul unde se află moaștele sale.

În urma acestor arătări, la 3 ianuarie 1950 au fost descoperite cinstitele sale moaște îmbrăcate în haina monahală care rămăsese nestricată. De atunci în lumea întreagă s-au făcut nenumărate minuni prin mijlocirea sa, Sfântul Efrem cel nou fiind cunoscut drept grabnic ajutător și vindecător de boli.

Trecerea sa în rândul Sfinților s-a făcut la data de 2 martie 2011, de către Patriarhia Ecumenică a Constantinopolului, în urma cererii Bisericii Ortodoxe a Greciei, rânduindu-i-se ca dată de prăznuire ziua de 5 mai.

Fragmente din moaștele Sfântului cuvios mucenic Efrem cel nou se află la mănăstirea Radu-Vodă din București și la Reședința Patriarhală.

Pentru rugăciunile marelui mucenic Efrem, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Proloage - Pomenirea Sfintei mare muceniţe Irina, (sec.I).

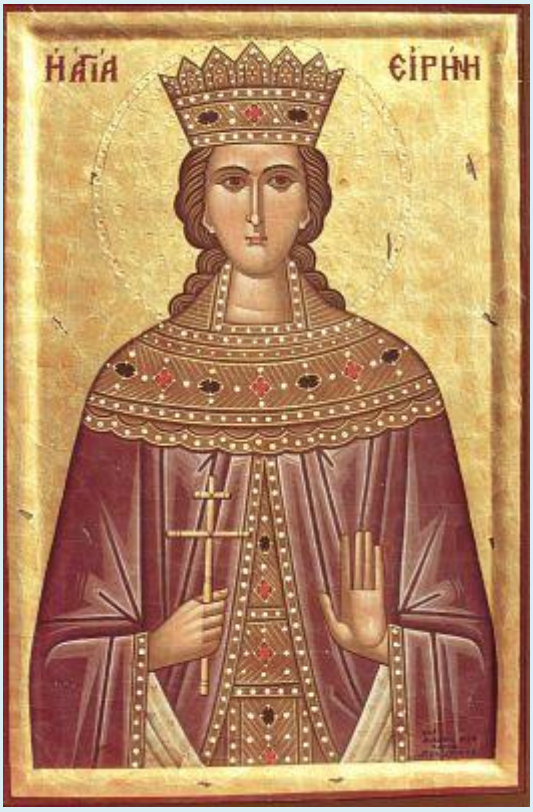

Luna mai în 5 zile: pomenirea Sfintei mare muceniţe Irina, (sec.I).

Aceasta a trăit pe vremea când Sfântul Timotei era episcop în Efes, după moartea Sfinţilor apostoli Petru şi Pavel (68), că fiică a unui mare dregător al Împărăţiei romanilor, Licinius, şi a soţiei sale Licinia, iar numele dat ei, de la părinţi, era Penelopia. Şi, ajungând ea în vârstă ca de şase ani, s-a arătat frumoasă la faţă şi plină de înţelepciune. Deci, voind Licinius să-şi păzească fiica de valul necurat al vieţii, a zidit pentru dânsa un turn în afară de zidurile cetăţii, împărţit în multe camere, toate împodobite cu multă măiestrie şi îndestulare.

Şi a suit în acest turn şi 13 fecioare, iar, că păgân ce era, a dus acolo şi idolii cei de aur, ca să păzească pe fiica sa. Şi a pus lângă ea o cinstită bătrână Caria, ca să-i fie ei învăţătoare şi a mai pus, încă, şi un bătrân bărbat cinstit şi înţelept, cu numele Apelian, ca să o înveţe carte în toate zilele. Deci, petrecând acolo fiica lui, mai mult de şase ani, şi ajungând la vârsta căsătoriei, părinţii ei se gândeau să o însoţească cu vreunul din cei mai luminaţi fii ai împărăţiei din acea vreme.

Stând Penelopia, într-o zi, de vorbă cu bătrânul Apelian, a văzut intrând pe fereastră un porumbel, purtând în cioc o ramură de măslin, pe care a lăsat-o pe masă, iar el a zburat afară. La câteva clipe, tot pe fereastră a intrat un vultur,

aducând în cioc o coroniţă de flori, pe care, lăsând-o, a zburat afară. Pe fereastră a intrat, apoi, un corb, aducând în cioc un şarpe mic, pe care, lăsându-l pe masă, a zburat şi el afară.

Şi minunându-se de aceste ciudate lucruri, Penelopia a cerut învăţătorului sau să-i tălmăcească, talcul lor.

Iar bătrânul, creştin fiind în ascuns şi înainte văzător, i-a spus ei: "Porumbelul însemnează firea ta cea blândă şi bună şi înţelepciunea ta feciorească. Ramura de măslin este darul lui Dumnezeu, care ţi se va da ţie prin Botez. Vulturul este biruinţa asupra patimilor şi ridicarea gândului tău la Dumnezeu. Cununa este răsplătirea ostenelilor tale. Iar corbul şi şarpele însemnează necazurile şi suferinţele ce vei avea de pătimit pentru Hristos.

Mirându-se de această tâlcuire, ca una ce încă nu auzise de credinţa creştinilor, a rugat pe învăţătorul ei să-i lămurească taina acestei credinţe.

Şi Apelian i-a vorbit, cu multă căldură, despre Hristos şi despre învăţătura şi dumnezeiasca Lui lucrare în lume. Şi, cugetul fecioarei se lumină, cunoscând că rostul vieţii ei este să slujească Domnului.

Deci, trecând pe acolo Timotei episcopul, Penelopia a primit Botezul şi numele creştinesc de Irina.

Iar, peste câteva zile, părinţii ei i-au spus că a sosit timpul să-şi aleagă un soţ, dar Irina a răspuns: "Eu m-am făcut mireasa lui Hristos şi nu mai vreau alt mire. Lui îi voi închina viaţa mea, acum şi în veci."

Şi, diavolul a răzvrătit inima tatălui ei, Licinius, că fiica sa credea în Hristos, iar de zei se lepăda. Şi a fost pusă la chinuri, dar Irina a rămas neînduplecată, încât prin credinţa ei, însuşi tatăl ei a crezut în Hristos şi s-a botezat, el şi toată casa lui. Şi, părăsind marea lui dregătorie, s-a retras, cu soţia şi cu toţi ai lui, în turnul lor de la marginea cetăţii şi acolo prea măreau pe Dumnezeu.

Dar aceasta a fost pentru Sfânta Irina, numai începutul necazurilor. Urmaşul lui Licinius la dregătorie a încercat să o silească pe sfântă să aducă jertfă zeilor, dar, împotrivindu-se, fecioara a mărturisit, cu îndrăzneală, credinţa ei în Hristos şi, din toate încercările, ieşea întărită în credinţă, iar mulţimea de păgâni, văzând răbdarea ei şi minunile ce se făceau, au crezut în Hristos.

Şirul patimilor ei nu se schimbase şi nu se terminase însă. Fiul dregătorului Sedechie, un tânăr înrăit, anume Sapor, a pus-o pe sfântă la şi mai grele chinuri. Dar, scăpând, prin minune, şi din aceste cumplite chinuri, Irina a plecat în

cetatea Calinicon, unde a propovăduit, fără odihnă, pe Hristos, cu multă îndrăzneală.

Şi a călătorit prin multe locuri, vestind pretutindeni Evanghelia Mantuitorlului şi aducând mulţime de necredincioşi la credinţă.

La Efes s-a întâlnit cu bătrânul ei dascăl Apelian şi tot aici s-a şi odihnit ea întru Domnul, în 5 zile ale lunii mai. Iar pomenirea pătimirii ei s-a scris de dascălul ei Apelian.

Întru această zi, învăţătură a Sfântului Dimitrie al Rostovului, despre gândurile cele hulitoare.

Fiindcă mulţi sunt supăraţi şi tulburaţi de gânduri rele, iar, mai mult, de cele hulitoare, pe care vrăjmaşul le aduce, drept aceea, de folos ne este, ca să le cunoaştem pe ele şi să le deosebim, când sunt spre păcat, şi când nu. Să ne deprindem a ne tămădui de ele şi să le izgonim.

Că în trei chipuri se întâmplă tulburarea în gânduri:

- *pentru necurăţie,*
- *pentru necredinţă şi*
- *pentru defăimare.*

Asupra acestor tulburări, doctoria este în acest fel: Mai întâi, trebuinţă este să ştim că, a avea gânduri rele, nu este nici un fel de păcat, când mintea şi voia omului nu se unesc cu aceste gânduri, iar, mai ales, când le şi urăsc pe ele şi nu le vor.

Iar, când cu acele gânduri, mintea şi voia omenească, de bună voie, se îndulcesc cu ele şi le păstrează în inimă, binevoitoare faţă de ele, atunci acele gânduri sunt păcate de moarte. Iar dacă pe ele noi le urăm şi nu le voim, ci ele singure năvălesc asupra minţii noastre, iar noi ne întoarcem la ele, atunci putem crede, că nu este voinţa noastră întru ele şi nu-i nevoie a ne tulbura în cugetul nostru. Că ele, mai mult ne înmulţesc nouă plată de la Dumnezeu, atunci când ne supără tare şi noi le biruim pe ele şi nu le primim.

Dumnezeului nostru slavă, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei mari muceniţe Irina

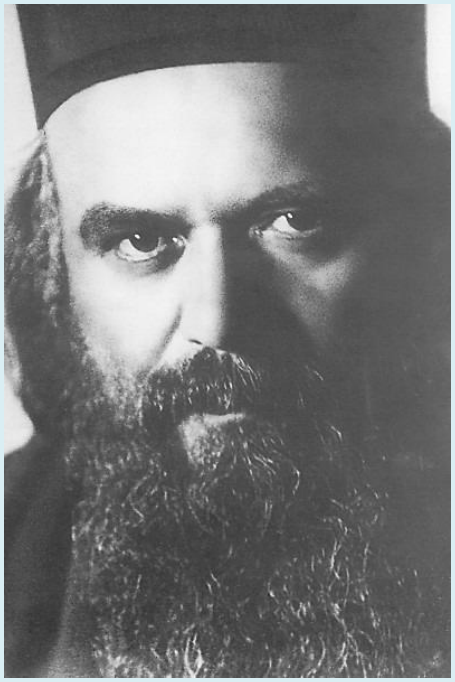

Irina era din cetatea Magedon din regiunea Balcanilor şi a trăit în vremurile apostolice.

Tatăl ei, Licinius, făcea parte din mica nobilime. Unii cred că el era slav. Irina s-a născut păgână, din părinţi păgâni.

Penelopa - căci acesta era numele cu care se născuse - a aflat despre credinţa creştină de la profesorul ei Appelianus. Sfântul Timotei, ucenicul Sfântului apostol Pavel, a botezat-o pe ea şi pe toţi slujitorii curţii ei şi i-a dăruit spre lectură Epistolele Sfântului apostol Pavel.

Refuzând căsătoria, ea 1-a înfuriat pe tatăl ei, care a vrut să o tortureze din cauza aceasta. Dar la urmă ea însăşi 1-a convertit pe tatăl ei la creştinism în chip minunat.

Irina a fost dată la chinuri cumplite sub patru împăraţi (între care tatăl ei nu se numără), dar Dumnezeu a apărat-o în tot acest timp prin sfinţii Lui îngeri.

Regele Sedechia a îngropat-o până la gât într-o groapă umplută cu şerpi şi cu scorpioni, dar îngerul Domnului a omorât toate scârboasele jivine şi a păzit-o pe sfânta fecioară muceniţă întreagă.

Apoi regele a încercat să o taie în două cu fierăstrăul, dar fierăstrăul s-a frânt de trupul ei ca şi când trupul ar fi fost de marmură.

Apoi acelaşi rege a legat-o de o roată de moară sub o moară de apă şi a dat drumul şuvoiului de apă, nădăjduind că aşa fecioara muceniţă se va îneca. Dar apa nu a curs, ci a stat pe loc, iar fecioara a rămas vie şi nevătămată.

Regele Sapor, fiul regelui Sedechia i-a pus în picioare încălţăminte de fier, i-a încărcat în spate un sac de nisip, a înhămat-o la o căruţă şi a pus să fie mânată ca un animal cale lungă dincolo de cetate.

„Cu adevărat sunt ca o viţă înaintea Ta, O Doamne!" a rostit muceniţa, alergând legată în urma torţionarilor ei. Dar îngerul Domnului a cutremurat pământul, iar pământul s-a deschis şi i-a înghiţit pe chinuitori.

Supravieţuind tuturor torturilor celor bestiale de minte diavolească născocite, prin care minuni mii de păgâni au lepădat păgânismul şi au alergat la Hristos crezând şi botezându-se. Irina a intrat în cetatea lui Callinicus, pentru predicarea Evangheliei.

Regele de atunci al cetăţii, Numerian, a voit să o omoare în acest fel: el a aruncat-o consecutiv în trei tauri din metal încins. Dar ea nu a murit, ci păzită de Dumnezeu fiind, a rămas de fiecare dată vie şi nevătămată. Mulţi au văzut aceste minuni şi au crezut în Unul Dumnezeu.

Eparhul Vavdonos a luat-o în cetatea Constantina, unde gândea să o omoare punând-o pe grătare încinse de fier. Dar nici aceasta nu a reuşit să pună capăt vieţii Sfintei Irina, care şi de această dată a adus popor nenumărat la Hristos.

La sfârşit Irina a sosit la cetatea Mesembria, unde a fost omorâtă de regele Sapur, dar Dumnezeu a înviat-o de la moarte la viaţă. Regele şi mulţi din popor, văzând aceasta, au crezut în Hristos şi s-au botezat.

Aşa, prin suferinţele ei sângeroase şi minuni peste minuni lucrate de Dumnezeu prin viteaza muceniţă, au ajuns la Hristos prin ea peste o sută de mii de păgâni.

În cele din urmă Sfânta muceniţă Irina s-a întins într-un sicriu şi i-a poruncit lui Appelianus să-1 închidă. După patru zile, când au deschis sicriul, au văzut că trupul Irinei nu mai era în el.

Aşa a proslăvit-o Dumnezeu în veci pe Sfânta, prea minunata, mare muceniţă Irina, care a jertfit tot şi a îndurat toate ca Dumnezeu să Se prea slăvească între oameni.

Cântare de laudă la Sfânta mare muceniţă Irina

Penelopa fiica regelui şade la fereastră,
Când trei păsări în şir zboară repede spre ea.

Prima este o porumbiţă ca laptele de albă,
În cioc cu o ramură de măslin;
A doua este un vultur, purtând într-al său ciont
Cunună aleasă de flori.
Iar a treia un corb este, cu o viperă rea
Ţintuită în ciocu-i.

Penelopa pe slujnice-ntreabă ce semn va fi fiind acesta.
Dar slujnicele tac; nici una nu poate răspunde;
Ele însele nedumerite sunt de uimire.

Dar bătrânul Appelian spune: „Noi toţi
oameni muritori suntem,
Însă către bătrânul tău dascăl
Pleacă-ţi urechea, Penelopo,
Frumoasă copilă:
Prin aste semne, cu limpede slovă
Duhul Domnului însuşi către tine grăieşte:
Pace arată porumbiţa, seninătatea ta,
Căci tu te vei numi Irina;
Rămurica de măslin este harul Domnului

ce se varsă peste tine;
Vulturul biruitor este precum tu ca un vultur
Patimile-ţi vei birui;
Iar cununa de flori e slava şi dulceaţa cerească;
Corbul cu viperă-n cioc întunecatul duh este
Şi a lui răutate,
Pe care tu prin răbdare tare îl vei birui."

Irina ascultă şi inima-i tresare.
Ea hotărăşte pe sine să se dea
Pentru mântuitoarea credinţă,
cu jertfire întreagă.

Ea făgăduinţa nestrămutat până la capăt îşi duce,
Iar Dumnezeu ajutându-i, însuşi i-o împlineşte.

O, Stăpâne Doamne, pentru rugăciunile ei sfinte,
Miluieşte-ne pe noi, păcătoşii.

Mitropolitul Augustin de Florina - Omilie la pomenirea Sfintei marii muceniţe Irina - O vedenie

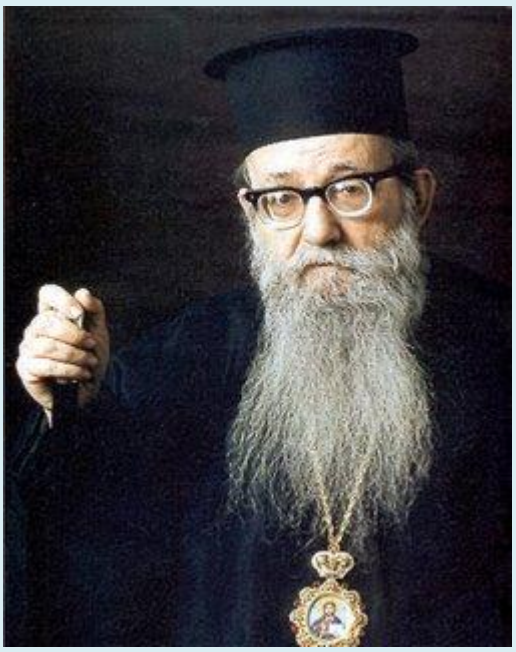

Iubiţii mei, în Sfânta Scriptură Îl auzim pe Domnul că îi fericeşte pe cei care, deşi nu L-au văzut, au crezut în El: ***„Fericiţi cei ce n-au văzut şi au crezut”.*** Acest cuvânt Hristos l-a spus având înainte necredinţa lui Toma, care ca să creadă că Hristos a înviat, a vrut să-L vadă pe Hristos cu ochii săi şi să-L atingă cu mâinile.

Ciudată a fost această pretenţie a lui Toma, pentru că dacă toţi ar fi cerut la fel, ar fi trebuit ca Hristos să rămână trupeşte pentru totdeauna aici pe pământ şi fiecare curios să se ducă şi să ceară dovezi şi minuni că El este Hristos. Toma ar fi trebuit să se limiteze la mărturia celorlalţi ucenici, care îi confirmau că Hristos a înviat.

Milioane şi zeci de milioane sunt acei oameni, care au trăit acum, după slăvita Înviere şi Înălţare a lui Hristos şi nu au văzut cu ochii lor trupeşti pe Hristos, nu L-au atins cu mâinile lor şi totuşi au crezut în El mai mult decât a crezut Toma. Hristos nu mai este acum pe pământ ca atunci, există însă ca Dumnezeu şi-n mii de feluri ştie să convingă orice suflet bine intenţionat că El este adevăratul Dumnezeu. Hristos cel nevăzut devine văzut ochilor sufleteşti ai credincioşilor. Cei care Îl văd aşa cred şi strigă ca şi Toma: „Domnul meu şi Dumnezeul meu!” (Ioan 20, 28).

Unul din sufletele alese, care au crezut în Hristos, L-au iubit şi au sacrificat toate pentru slava Lui, este şi Sfânta Irina, marea muceniţă, a cărei sfântă pomenire o prăznuieşte Biserica noastră pe 5 mai.

***

Sfânta Irina nu a trăit în epoca lui Hristos, cum au trăit Toma şi mironosiţele. A trăit 300 de ani după slăvita Înviere şi Înălţare a lui Hristos. A trăit într-o ţară îndepărtată din Orient, unde după Tradiţie, au propovăduit Toma şi ucenicii lui. A trăit în Persia, actualul Irak, care atunci era - şi continuă şi astăzi din nefericire să fie - o ţară închinătoare la idoli. N-a reuşit acolo răspândirea credinţei creştine. Puţine sunt persoanele care au primit credinţa lui Hristos. Şi acestea, când au fost descoperite şi-au găsit moartea mucenicească.

Penelopa - aşa era primul nume al Irinei - aparţinea unei bogate familii idolatre din Persia. Unica şi scumpa fiică, împodobită cu multe daruri, era persoana pe care tatăl ei nu doar că o iubea, dar o şi adora. Pentru ea a zidit un turn renumit. Dascălul ei era un bătrân înţelept, Apellianos. Penelopa, izolată de restul lumii, nu avea nici o idee despre Hristos. Dar Hristos, Care cunoaşte inimile alese, nu a lăsat-o să trăiască în întunericul ruşinoasei idolatrii.

Într-o zi, pe când stătea în turn, Penelopa a avut o vedenie. A văzut un porumbel că ţinea în plisc o ramură de măslin şi dădea ocol turnului; intră pe fereastră în turn şi şi-şi lasă ramura de măslin pe o masă de aur şi pleacă. A văzut apoi un vultur că vine şi lasă pe aceeaşi masă o cunună de flori. La sfârşit, a văzut şi un corb cum a intrat pe altă fereastră a turnului şi a lăsat pe aceeaşi masă un şarpe.

Penelopa s-a speriat. Nu putea să-şi explice ce înseamnă cele pe care le-a văzut. Dar Apellianos, dascălul ei înţelept, credea în Hristos şi în vedenia Penelopei a găsit prilejul să o înveţe marea taină a creştinismului. Tot ce-ai văzut - i-a zis - nu este întâmplător. Este un glas din cer, care te cheamă să crezi şi tu. Porumbelul pe care l-ai văzut înseamnă curăţia ta feciorelnică. Şi ramura de măslin înseamnă Botezul creştin, care aduce omului mesajul păcii, că adică a încetat urgia lui Dumnezeu împotriva păcătosului şi păcătosul care s-a botezat devine din vrăjmaş copil iubit de Dumnezeu. Când te vei boteza, pacea va veni şi peste tine, dar şi cinste şi slavă, deoarece vulturul pe care l-ai văzut însemnează biruinţa şi coroana împletită cu flori însemnează slava cu care vei fi încoronată. Dar biruinţa, slava şi cinstea nu vin aici. Vin ca o răsplată după osteneli şi jertfe. Aşadar vei suferi multe pentru credinţa ta şi aceasta înseamnă şarpele, pe care corbul l-a lăsat pe masa de aur.

Penelopa a fost mişcată de explicaţia vedeniei. Lacrimi de bucurie curgeau din ochii ei. Duhul cel Sfânt a luminat-o în clipa aceea să înţeleagă, cum că în afară de această lume materială există şi o lume duhovnicească, cum că bucuria nu locuieşte în turnuri şi palate. Bucuria, adevărata bucurie, se găseşte undeva în altă parte: se găseşte în viaţa cea nouă, pe care a adus-o

Hristos. Hristos este pacea. Hristos este bucuria. Hristos este bogăţia şi viaţa veşnică. Toate sunt deşertăciune fără Hristos. Hristos este totul.

Penelopa a găsit ceea ce dorise. O dorinţă vie s-a născut în inima ei: să se boteze cât mai curând. S-a botezat în ascuns de tatăl ei. Şi-a schimbat numele, a primit un nou nume, numele de Irina.

Dar nu a trecut mult timp şi tatăl ei închinător la idoli a aflat că unica lui copilă a părăsit idolatria şi a devenit creştină. Creştină, fiica bogatului arhonte? Acest lucru era de nesuferit pentru tatăl închinător la idoli.

Şi precum tatăl Sfintei Varvara, când a aflat că fiica lui a devenit creştină, s-a mâniat şi a vrut să o omoare şi doar un fulger l-a împiedicat, ca să nu devină criminalul copilului lui, aşa şi în cazul Sfintei Irina. Tatăl s-a mâniat, s-a năpustit să o omoare, dar mâna Domnului nu a îngăduit crima. Sfânta Irina a scăpat.

A fugit de sub stăpânirea tatălui ei. S-a dus într-un loc îndepărtat. A devenit un misionar, un sfânt apostol. A propovăduit cu credinţă pe Hristos şi mii de bărbaţi, copii şi femei au crezut în Hristos. În cele din urmă, în încercarea ei de a-L propovădui pe Hristos în toate părţile lumii, şi-a găsit sfârşitul mucenicesc. Astfel, vedenia pe care a văzut-o de mică în turn s-a împlinit.

***

Iubiţii mei! În afara oraşului Florina este zidită o bisericuţă frumoasă a Sfintei Irina. A fost zidită acolo unde este suburbia noilor luminaţi (botezaţi de curând), a celor 100 de athingheni, care au crezut în Hristos şi s-au botezat în râul Sakuleva, care trece prin oraş. S-au botezat în ziua sărbătorii Sfintei Irina, pe 5 mai 1968. De aceea s-a şi zidit în suburbie biserica Sfintei Irina şi în fiecare an se face Liturghie arhierească şi aceşti oameni săraci şi disprețuiţi se adună în biserică şi îi mulţumesc lui Dumnezeu care i-a scos din întunericul necunoştinţei şi i-a adus la lumina lui Hristos.

Fie ca Hristos, prin mijlocirile marii muceniţe Irina, să-i ocrotească pe aceşti oameni, ca şi alţii din neamul lor să creadă şi să vină lângă Hristos.

Sfânta muceniţă Irina – Adormire şi cinstire

Adormirea

Plină de râvnă, vrând să aducă pe cât mai mulţi la Hristos, Sfânta Irina a plecat de acolo la Efes, în Asia Mică, propovăduind şi acolo şi săvârşind multe minuni. Acolo Domnul i-a descoperit că sfârşitul vieţii ei se apropia. Atunci Sfânta Irina a părăsit oraşul, însoţită de şase oameni, între care fostul ei profesor, Apellian. La ieşirea din oraş, a găsit un mormânt nou, în care nu mai fusese îngropat altcineva, într-o peşteră. Făcându-şi semnul crucii, a intrat în mormânt, cerându-le însoţitorilor ei să acopere intrarea în peştera cu o piatră mare, ceea ce au şi făcut.

Potrivit unor relatări, două (sau patru, în alte surse) zile mai târziu, când Apellian, împreună cu câţiva creştini s-au întors, au găsit piatra răsturnată, iar trupul sfintei nu se afla în mormânt. Astfel a voit Dumnezeu să o slăvească pe Sfânta Irina, care, iubindu-L, şi-a închinat viaţa slujirii Domnului Hristos.

Potrivit altor relatări, Sfânta muceniţă Irina a adormit cu pace, iar sfintele ei moaşte au fost recuperate mai târziu de credincioşi, care i-au adus cinstirea cuvenită. Potrivit acestor relatări, moaştele Sfintei au fost, se pare mutate la Constantinopol, unde au fost ridicate în cinstea ei mai multe biserici, între care Biserica „Sfânta Irina” de lângă Sfânta Sofia. O altă sursă afirmă că Sfânta Irina ar fi fost arsă pe rug la Tesalonic.

Este posibil ca moaştele Sfintei Irina să fi părăsit Constantinopolul în anul 1118, fiind date în dar lui Henric I al Angliei sau să fi fost evacuate înaintea cuceririi otomane din 1453.

Moaşte ale Sfintei Irina se găsesc în Mănăstirea Bronta din insula Samos (Grecia) şi în Mănăstirea Sfântului Ioan Teologul din Patmos (Grecia), iar capul Sfintei Irina se găseşte la biserica Sfântului Vasile din St. Louis, Missouri (ROCOR).

Biserica Sfântului Vasile din St. Louis, Missouri – Sfintele Moaşte ale Sfintei Muceniţe Irina

Cinstirea

Sfânta Irina a călăuzit mii de oameni la Hristos prin viaţa ei minunată şi prin propovăduirea ei. Biserica o cinsteşte, iar creştinii cer şi astăzi ajutorul şi rugăciunile ei de mijlocire. Sfânta Mare Muceniţă Irina este chemată mai ales de cei care îşi doresc o căsătorie grabnică şi fericită. În Grecia, ea este şi sfânta ocrotitoare a poliţiştilor.

Sfânta muceniţă Irina, cea care şi-a primit numele de la înger

Sfânta Irina a fost singura fiică a lui Liciniu, rege în cetatea Maghedon. S-a născut păgână, iar numele ei a fost la început Penelope. Când a împlinit şase ani, tatăl ei a zidit pentru ea, dincolo de cetate, un turn cu multe camere. A fost închisă în acest turn, împreună cu 13 fecioare, o învăţătoare cu numele Caria şi cu Apelian, un bătrân înţelept.

Într-o noapte, i-a apărut în vis îngerul lui Dumnezeu care i-a spus: Penelope, de-acum nu te vei mai numi aşa, ci Irina ("pace") şi vei fi multora scăpare şi adăpostire şi prin tine se vor mântui multe suflete, iar numele tău va fi mare în toată lumea".

Sfânta Irina a aflat despre Hristos de la Apelian şi a primit botezul de la Sfântul Timotei, ucenicul Sfântului apostol Pavel.

Trecerea sa la creştinism l-a înfuriat pe tatăl ei, motiv pentru care a dorit să o supună la diferite torturi. Prin darul primit de la Dumnezeu, Sfânta Irina îl va converti în chip minunat pe tatăl ei la creştinism.

A fost supusă la multe chinuri în vremea a patru împăraţi. Regele Sedechia a îngropat-o până la gât într-o groapă umplută cu şerpi şi cu scorpioni, dar îngerul Domnului a păzit-o pe sfânta fecioară muceniţă întreagă. Apoi regele a încercat să o taie în două cu fierăstrăul, dar fierăstrăul s-a frânt de trupul ei ca şi când trupul ar fi fost de marmură. Acelaşi rege a legat-o de o roată de moară sub o

moară de apă şi a dat drumul şuvoiului, nădăjduind că fecioara muceniţă se va îneca. Dar apa nu a curs, ci a stat pe loc, iar fecioara a rămas vie şi nevătămată.

Regele Sapor, fiul regelui Sedechia i-a pus în picioare încălţăminte de fier, i-a încărcat în spate un sac de nisip, a înhămat-o la o căruţă şi a pus să fie mânată ca un animal cale lungă dincolo de cetate. ***"Cu adevărat sunt ca o vită înaintea Ta, O Doamne!" a rostit muceniţa, alergând legată în urma torţionarilor ei.*** Dar îngerul Domnului a cutremurat pământul, iar pământul s-a deschis şi i-a înghiţit pe chinuitori. Supravieţuind tuturor torturilor, mulţi păgâni au lepădat păgânismul şi au alergat la Hristos, crezând şi botezându-se.

Irina a intrat în cetatea lui Callinicus pentru predicarea Evangheliei. Regele de atunci al cetăţii, Numerian, a aruncat-o consecutiv în trei tauri din metal încins. Dar ea nu a murit.

Când Irina a sosit în cetatea Mesembria, a fost omorâtă de regele Sapur, dar Dumnezeu a înviat-o. Regele şi mulţi din popor, văzând aceasta, au crezut în Hristos şi s-au botezat.

În cele din urmă, Sfânta muceniţă Irina s-a întins într-un sicriu şi i-a poruncit lui Apelian să-l închidă. După patru zile, când au deschis sicriul, au văzut că trupul Irinei nu mai era în el. Aşa a proslăvit-o Dumnezeu în veci pe Sfânta mare muceniţă Irina.

\

Magdalena Gheorghe - Sfânta mare muceniţă Irina

Dragi copii, în săptămâna ce urmează, pe data de 5 mai, o vom prăznui pe Sfânta mare muceniţă Irina, de aceea m-am gândit ca în rândurile de mai jos să vă povestesc un episod minunat din viaţa acestei sfinte şi anume cum a devenit ea creştină.

Irina a fost singura fiică a unui rege pe nume Liciniu şi a soţiei sale, Licinia. Aceştia au numit-o Penelope pe fiica lor, care era deosebit de frumoasă. Când Penelope avea şase ani, tatăl ei a zidit pentru ea, afară din cetate, într-un loc frumos şi deosebit, un turn cu multe camere, toate împodobite cu aur. Acolo a închis-o împreună cu alte treisprezece fecioare, dându-i şi o învăţătoare, pe nume Caria, şi un bătrân înţelept ca dascăl, pe nume Apelian.

Penelope a stat aici până la vremea nunţii, când tatăl ei gândea ca ea să ia de soţ pe vreunul dintre fiii de împărat. Într-o zi, pe când fecioara stătea în camera sa, un porumbel a zburat prin fereastra de la răsărit, având în cioc o ramură de măslin, pe care a lăsat-o pe masă şi apoi a zburat afară. După un ceas a intrat un vultur, aducând o cunună făcută din diferite flori, a lăsat cununa pe masă şi a zburat şi el. Pe altă fereastră a intrat un corb, aducând în cioc un şarpe mic pe care l-a lăsat pe masă şi apoi a zburat afară.

Penelope şi învăţătoarea ei se uitau uimite şi nu ştiau ce înseamnă aceste semne. L-au chemat pe Apelian care, fiind creştin în ascuns şi înaintevăzător, i-a zis tinerei fete:

- Penelope, fiică a împăratului, porumbelul înseamnă obiceiul tău bun, adică blândeţea, alinarea şi înţelepciunea ta, iar ramura de măslin este darul lui Dumnezeu care ţi se va da ţie prin Botez. Vulturul cel înalt înseamnă împărat biruitor, pentru că vei împărăţi peste patimi şi te vei înălţa prin gândirea ta la Dumnezeu. Cununa de flori este semn al răsplătirii, pe care pentru nevoinţele tale, o vei lua de la Împăratul Hristos. Iar corbul cu şarpele înseamnă vrăjmaşul diavol care va vrea să te împiedice să faci acestea.

Auzind fecioara această tâlcuire de la Apelian, s-a bucurat mult în inima ei.

A doua zi au venit la ea părinţii ei, vrând să o vadă şi să o pregătească pentru nuntă. Fecioara le-a cerut un răgaz de şapte zile pentru a se gândi.

A mers apoi în camera ei şi a început să se roage lui Dumnezeu pentru a o învăţa ce să facă.

Fiind seară, a adormit şi în vis i-a apărut îngerul lui Dumnezeu care i-a spus aşa:

- Penelope, de-acum nu te vei mai numi aşa, ci Irina ("pace") şi vei fi multora scăpare şi adăpostire şi prin tine se vor mântui multe suflete, iar numele tău va fi mare în toată lumea. În această noapte va veni la tine omul lui Dumnezeu, Timotei, cel ce poartă scrisorile de la Sfântul Apostol Pavel şi el te va boteza şi te va învăţa ce vei face. Zicând acestea, îngerul s-a făcut nevăzut.

După puţină vreme a sosit Timotei, iar fecioara l-a primit cu multă bucurie. Şi el a început a le învăţa şi pe ea şi pe celelalte fecioare despre credinţa în Hristos. Apoi a botezat-o şi i-a pus numele Irina. De asemenea a botezat-o şi pe învăţătoarea ei şi pe toate celelalte fecioare.

După şapte zile, împăratul şi împărăteasa au venit din nou, iar Sfânta Irina a început să le vorbească despre Hristos şi viaţa de creştin şi toţi o ascultau cu mare atenţie, căci vorba ei era plină de înţelepciune şi blândeţe.

Pr. Ioniţă Apostolache - Fecioara păcii, logodită Mirelui Hristos

În ziua de 5 mai, în calendarul Bisericii noastre Ortodoxe este însemnată şi pomenirea Sfintei mari muceniţe Irina. Vieţuitoare în secolul al 4-lea, numele acestei sfinte a înflorit peste veacuri în grădina Bisericii lui Hristos, aducând, dimpreună cu pilda mărturisirii de credinţă, frumuseţea şi parfumul duhovnicesc al „păcii”.

Sărbătoarea Sfintei Irina de astăzi se adaugă altor două zile închinate sfintelor însemnate ce poartă acelaşi nume şi aceeaşi virtute înaintea lui Dumnezeu: Sfânta muceniţă Irina fecioara (16 aprilie) şi Sfânta Irina - „Împărăteasa icoanelor” (7 august).

Din viaţa Sfintei mari muceniţe Irina aflăm că a venit pe lume în secolul 4, neştiindu-se cu certitudine anul. Tatăl, nobilul rege persan Licinius şi mama Licinia au numit-o dintru început Penelope, în cinstea zeiţei cu acelaşi nume, pe care părinţii o cinsteau, păgâni fiind. Sinaxarul ne spune că era foarte frumoasă şi luminată la minte.

Luând aminte de răspândirea rapidă a creştinismului printre păgâni, Licinius a dat poruncă ca fiica sa să fie izolată într-un turn, unde i-au adus toate cele de trebuinţă pentru trup şi pentru minte. Au tocmit astfel un învăţător foarte iscusit, pe nume Apelian, de la care sfânta urma să înveţe tainele înţelepciunii. Bătrânul învăţător era însă creştin şi, pe lângă învăţăturile rânduite fecioarei, îi povestea adesea despre Mântuitorul Hristos, despre Învierea Sa din morţi şi despre credinţa creştinilor.

La vârsta de 12 ani, părinţii au căutat să o căsătorească. Din locul cel mai înalt al turnului ei, fecioara a primit semn de la Dumnezeu. Mai întâi, un porumbel a

venit la dânsa purtând o ramură de măslin, apoi un vultur i-a adus o cunună minunată din diferite flori şi mai apoi un corb a lăsat în acelaşi loc un şarpe mic. Avându-i alături pe învăţătorul Apelian şi pe bătrâna Caria, care o îngrijeau, fecioara s-a minunat de toate acestea şi a cerut de la ei lămurire.

După cum aflăm din sinaxarul zilei, înţeleptul dascăl a văzut înainte aşezat semnul lui Dumnezeu şi i-a spus fecioarei: „Să ştii că porumbelul înseamnă obiceiul tău cel bun, adică blândeţea, alinarea şi întreaga înţelepciune feciorească, iar ramura de măslin înseamnă darul lui Dumnezeu, care, prin botez, se va da ţie. Vulturul cel înalt înseamnă împărat biruitor, adică vei împărăţi peste patimi şi te vei înălţa prin gândirea ta la Dumnezeu şi vei birui pe vrăjmaşii nevăzuţi ca pe nişte păsări proaste. Iar cununa cea de flori este semn al răsplătirii, pe care, pentru nevoinţele tale, o vei lua de la Împăratul Hristos în cerească Lui Împărăţie, unde ţi se găteşte cununa nestricăcioasă a slavei celei veşnice. Corbul cu şarpele înseamnă vrăjmaşul diavol, care vrea să aducă asupra ta mâhnire şi izgonire, ca un balaur cumplit.

Deci, să ştii, o, fecioară, că Împăratul cel mare, care stăpâneşte cerul şi pământul, vrea să te logodească, spre a-I fi mireasă Lui, şi ai să suferi pentru Dânsul multe ispite”.

A doua zi a venit la turn împăratul, tatăl fetei, pentru a o pregăti de nuntă. Fecioara l-a -rugat să o mai îngăduie „şapte zile” de gândire, după care i-a promis că îi va da un răspuns. Licinius a îngăduit şi a mers înapoi în cetate.

De îndată, fecioara a mers înaintea statuilor idoleşti, a cerut semn, însă n-a aflat decât tăcere. S-a întors mai apoi către răsărit şi s-a rugat la Dumnezeu. Peste noapte, îngerul i-a apărut în vis şi i-a zis: „Penelope, de acum te vei numi Irina şi vei fi multora scăpare şi paşnică adăpostire; şi prin tine multe suflete omeneşti se vor mântui, întorcându-se la Dumnezeu. Numele tău va fi mare şi minunat în toată lumea, iar ceea ce ţi-a spus bătrânul Apelian de păsările văzute este adevărat, că Duhul lui Dumnezeu a grăit prin gura sa. Iată, va veni la tine în această noapte omul lui Dumnezeu, Timotei, cel ce de la Sfântul Pavel, apostolul lui Hristos, a luat învăţătură şi preoţie şi poartă scrisorile lui. Acela te va boteza şi te va învăţa ce vei face”. Inima tinerei s-a aprins de îndată şi a primit în ea sămânţa Duhului Sfânt, fiind botezată de preotul Timotei în numele Treimii, primind numele Irina. De îndată, statuile idoleşti s-au sfărâmat şi au căzut la pământ.

După şapte zile, când părinţii au venit din nou la turn, Irina i-a refuzat şi a mărturisit credinţa în Mântuitorul Hristos. Întunecat de furie, Licinius a luat-o pe Irina, a legat-o şi a poruncit să fie călcată în picioare de caii sălbatici, care însă au rămas nemişcaţi. Mai mult, unul dintre ei s-a repezit, i-a smuls mâna lui

Licinius şi l-a zdrobit sub copitele sale, lăsându-l aproape mort. La rugăciunea sfintei, părintele ei s-a ridicat nevătămat. Cei care au văzut minunea erau peste 3.000, cu toţii crezând în Dumnezeu şi primind Botezul. Părinţii fecioarei au lăsat toate bogăţiile pământeşti şi, renunţând la toate rangurile administrative, şi-au închinat viaţa slujirii lui Hristos. Irina s-a lipit de învăţătorul ei şi a stăruit în învăţăturile cele sfinte.

Pentru credinţa mărturisită înaintea tuturor, ea a suferit nenumărate chinuri şi cazne de la cârmuitori: a fost aruncată într-o groapă cu şerpi, a fost închisă în trei boi de bronz şi aşezată pe jăratec încins.

La anul 330, regele persecutor Sapor al II-lea, aflând de minunile pe care le făcea, a dat poruncă ca fecioara să fie închisă şi decapitată. „Dumnezeu a trimis un înger care a înviat-o, iar ea a mers până în cetatea Mesembria. Văzând că fecioara este încă în viaţă, stăpânitorul locului s-a botezat şi el, împreună cu mulţi dintre supuşii săi.”

Cu privire la sfârşitul ei pământesc există mai multe variante hagiografice. Se menţionează astfel că, la marginea cetăţii Efes, sfânta muceniţă, cunoscându-şi dinainte sfârşitul, a intrat singură într-un mormânt nou, cerându-le celor care erau împreună cu dânsa să acopere intrarea cu o lespede.

Moaşte ale Sfintei Irina se găsesc în Mănăstirea Bronta din insula Samos (Grecia) și în Mănăstirea „Sfântul Ioan Teologul” din Patmos (Grecia), iar capul Sfintei Irina se găsește la Biserica „Sfântul Vasile” din St. Louis, Missouri.

Viorica Văscu - Sfintele femei, modele de viață - Sfânta mare mucenița Irina, exemplu de tărie și răbdare

Sfânta Irina, fiică de împărat, deosebit de frumoasă, pătimitoare pentru credința ei, este ajutătoarea celor care caută o căsnicie fericită, iar în Grecia este cinstită ca ocrotitoare a forțelor de ordine.

Pe Sfânta Irina o pomenim an de an în data de 5 mai.

A venit pe lume în cetatea Maghedon, ca unică fiică a regelui Liciniu al Macedoniei și a soției sale, Licinia. La naștere, părinții săi i-au pus numele Penelope. Fiind foarte frumoasă, încă de pe când era copilă, împăratul a hotărât o închidă, pentru protecție, într-un turn, până când va veni vremea să o mărite. În această fortificație au fost închise alte 13 fecioare, învățătoarea lor pe care o chema Caria şi cu un bătrân înţelept, Apelian, care în ascuns era creştin. La momentul acela Penelope avea doar şase ani.

Acolo a stat fecioara închisă timp de alți şase ani şi trei luni, până când tatăl ei a hotărât să-i găsească soț. Atunci, ea le-a cerut o amânare de șase zile pentru a se gândi.

În acest răstimp, cerându-i sfat bătrânului creștin, a aflat despre Dumnezeu și despre credința creștină. Mai mult, în una dintre nopți, un înger al Domnului i s-a arătat și i-a spus: „Penelope, de-acum nu te vei mai numi așa, ci Irina, și vei fi multora scăpare și adăpostire, și prin tine se vor mântui multe suflete, iar numele tău va fi mare în toată lumea”.

Tot atunci a aflat că va fi vizitată de Timotei, ucenicul apropiat al Sfântului apostol Pavel, iar acesta, după ce îi va descoperi despre învățătura creștină, o va

boteza pentru a-i fi mireasă lui Hristos Domnul. Odată cu ea s-au botezat și celelalte fecioare, împreună cu învățătoarea Caria.

Toate acestea se petrec la începuturile creștinismului, cel mai probabil prin secolul I, când apostolii călătoreau și propovăduiau Evanghelia. Noua credință nu era agreată de conducătorii lumii iar astfel iau naștere primele prigoane care, desigur, nu o vor ocoli nici pe Irina.

Trecerea ei la creștinism l-a înfuriat pe tatăl ei, regele. Era de nepermis ca fiica unui conducător, cu atât mai mult a unui rege, să nu împărtășească credințele și practicile din acele locuri. Pentru Irina au urmat zile grele, cu torturi și chinuri, dar văzând cum fiica lui trece peste toate, și cum Îl iubea și mai tare pe Dumnezeu, inima regelui s-a schimbat și a primit să se boteze și el la creștinism, împreună cu împărăteasa, curtenii și aproximativ trei mii de oameni din cetate.

Însă atât chinurile cât și minunile ce o urmau pe Sfânta Irina erau abia la început. După tatăl ei, alți patru regi și guvernatori, toți încercând să o facă să renunțe la credința ei, la propovăduirea iubirii de Dumnezeu, au supus-o la fel și fel de bătăi și batjocuri. Dar la fiecare încercare sfânta primea ajutor de la Hristos, prin înger, iar tot mai mulți oameni care erau martori la suferințele ei se botezau.

Împărații care au chinuit-o au fost: Lichiniu, apoi Sedechie şi Sedah fiul lui; după aceea Numerian, eparhul Babodon; iar la sfârşit, Savorie. Cetăţile în care a pătimit Sfânta Irina sunt: Macedonia, patria sa, Calinica sau Calipoli şi Mesemvria.

După multe chinuri suferite, după multe minuni și vindecări făcute în popor și după ce a adus pe mulți la Hristos, într-o zi de cinci mai, Sfânta Irina luându-l pe bunul său prieten, bătrânul înţelept Apelian şi încă șase bărbați creștini, s-a dus în afara orașului Efes și s-a așezat într-un mormânt nou, iar ei au pus o piatră grea la intrarea lui. După patru zile au răsturnat piatra de la intrare, dar trupul Sfintei Irina nu l-au mai găsit.

Numele ei Irina înseamnă: Pace!

Orthodoxwiki - Sfânta mare muceniță Irina din Maghedon

Date personale:
Naștere: secolul al IV-lea, Maghedon, Persia
Mutare la Domnul (†): secolul al IV-lea, Efes, Asia Mică
Localizare: Persia și Imperiul Roman
Naționalitate:greco-romană
Prăznuire la data de:5 mai
Recunoaștere:pan-ortodoxă

Sfânta mare muceniță Irina din Maghedon a trăit și a pătimit în secolul al IV-lea [1]. Numele de Irina înseamnă pace în limba greacă. Ea este una dintre cele douăsprezece sfinte fecioare mucenițe care i-au apărut Sfântului Serafim din Sarov, precum și călugăriței Eupraxia la sărbătoarea Buna-Vestiri în 1831. Sfânta Irina din Maghedon este prăznuită la 5 mai.

Viața

Sfânta Irina s-a născut în cetatea Maghedon din Persia, în secolul al IV-lea. Era fiica regelui Maghedonului, Licinius; fiind păgân, tatăl ei îi pusese numele de Penelope. [2]

---

[1] *Alte surse plasează mucenicia sfintei la sfârșitul sec. I, începutul sec. II, identificându-l pe preotul Timotei, care a botezat-o, cu Sfântul Timotei, ucenicul Sfântul apostol Pavel, dar corelația nu pare a fi susținută de nimic.*

[2] *Nu se știe despre ce oraș este vorba, căci diferitele indicații din Viețile sfintei nu par să concorde. Unele plasează acest oraș în Persia (ceea ce ar însemna poate în Imperiul sassanid al lui Sapor (Shappur) al II-lea, dincolo de granița Imperiului Roman, sau într-unul din regatele independente de dincolo de granița Imperiului roman, altele „la granița Macedoniei" deci în nordul Greciei, în plin Imperiu roman. Un oraș Megido exista în Palestina, în valea Izreelului, dar acesta e departe de toate celelalte locuri indicate în Viața sfintei. Liciniu este un nume roman, Irina, Timotei și Apellian - grecești (aceasta sugerează*

Penelope era foarte frumoasă, dar tatăl ei o ținea izolată într-un turn înalt al palatului său pentru ca nu cumva să fie influențată de credința creștină, care se răspândea cu repeziciune și în Persia. Împreună cu ea stăteau, pentru a o sluji, alte treisprezece fecioare frumoase.

Licinius i-a repartizat apoi Penelopei, ca tutore, un bătrân învățat, pe nume Apellian [3], pentru a-i da cea mai bună educație posibilă. Apellian era însă creștin, și în timpul lecțiilor i-a povestit Penelopei despre Iisus Hristos, Mântuitorul, despre credința creștină și despre virtuțile creștine.

Când Penelope a ajuns la adolescență, părinții ei au început să se gândească la căsătoria ei.

Într-o zi, un porumbel a intrat în zbor prin fereastra deschisă cu o ramură de măslin în cioc, pe care a pus-o pe masă. Apoi, a venit un vultur cu o coroană de flori în cioc și, de asemenea, a pus-o pe masă. În cele din urmă, un corb a venit în zbor, având un șarpe în cioc, care a căzut pe masă. Penelope a fost nedumerită de aceste întâmplări și se întreba ce semnificație pot avea.

Apellian i-a explicat că porumbelul simboliza educația ei, iar ramura de măslin întruchipa harul lui Dumnezeu care se revarsă la Botez. Vulturul cu cununa de flori reprezenta succesul de care avea să se bucure în viața ei viitoare. Corbul și șarpele îi prevesteau suferințe și durere.

La sfârșitul acestei discuții, Apellian i-a spus că Domnul voia să o logodească cu El și că Penelope avea să rabde multe suferințe pentru cerescul ei Mire. De atunci începând, Penelope a refuzat să se căsătorească, a fost botezată de preotul Timotei și a primit numele de Irina (care în limba greacă înseamnă „pace”). Și-a

---

că tatăl sfintei era demnitar roman, poate într-o zonă unde limba orașelor era greaca), dar Sedechie (Sedecius) este un nume mai degrabă oriental, și Se-ver/Savorus/Savorie/Sapor este un nume roman sau persan. În jurul anului 300, provincia Osroene, în care se găseau atât Constantina cât și Callinicum, fusese încorporată în Imperiul Roman, în dioceza Orientului. Este posibil și ca Sfânta să se fi născut într-un oraș de dincolo de granița imperiului și să se fi mutat mai târziu înăuntrul imperiului. În același timp, hagiografii îi numesc pe toți conducătorii orașelor regi sau împărați, o practică răspândită printre hagiografi, dar care nu ajută la distingerea între înalții demnitari romani și conducătorii unor regate independente sau autonome. Dacă însă hagiograful dă titlurile demnitarilor corect, plasarea evenimentelor în secolele I-II, când în regiune existau mai multe regate independente, ar putea fi mai plauzibilă. Peregrinarea sfintei prin mai multe regiuni și angajarea ei directă în misiunea de propo-văduire a credinței creștine par și ele să recomande plasarea într-o perioadă mai timpurie a creștinismului.

[3] *Se pare că Apellian a scris mai târziu și prima Viață a Sfintei Irina, după cum s-a păstrat mărturia în Viețile sfinților.*

îndemnat și părinții să devină creștini. La scurt timp după aceea, a distrus toate statuile idolilor cărora li se închina tatăl ei.

Întrucât Irina își închinase viața lui Hristos, ea i-a refuzat pe toți pețitorii pe care tatăl ei îi alesese pentru ea. Când Liciniu a aflat că fiica lui refuza să se închine zeilor păgâni, s-a înfuriat. A încercat să o abată de la slujirea lui Hristos punând să fie torturată. A fost legată și aruncată sub copitele unor cai sălbatici, însă aceștia au rămas nemișcați. În loc să o rănească pe sfântă, unul din cai a tăbărât asupra lui Licinius, i-a sfâșiat și i-a smuls mâna dreaptă. Apoi l-a doborât pe Licinius la pământ și a început să îl calce în picioare. Atunci slujitorii au dezlegat-o pe sfânta fecioară, și prin rugăciunile ei, Licinius s-a ridicat nevătămat, în prezența martorilor, cu mâna la locul ei.

Văzând o asemenea minune, Liciniu și soția lui și mulți dintre cei de față (ca la 3000) au crezut în Hristos și i-au părăsit pe zeii păgâni. Liciniu a demisionat din funcțiile sale administrative, închinându-și viața slujirii Domnului Iisus Hristos.

Sfânta Irina s-a dus să locuiască în casa profesorului ei, Apellian și a început să îl propovăduiască pe Hristos păgânilor, întorcându-i pe mulți pe calea mântuirii.

Sedechie, noul guvernator al orașului a auzit de această minune și l-a chemat la el pe Apellian, pentru a-l întreba despre modul de viață al Irinei. Apellian i-a răspuns că Irina, ca și ceilalți creștini, trăia în înfrânare, în rugăciune și în citirea de cărți sfinte. Sedechie a chemat-o pe sfântă la el și i-a poruncit să înceteze să Îl mai propovăduiască pe Hristos. A încercat și să o silească să jertfească idolilor. Dar Sfânta Irina și-a mărturisit cu curaj credința creștină înaintea guvernatorului, și, netemându-se de mânia lui, s-a arătat gata să sufere pentru Hristos.

Din porunca lui Sedechie, fecioara a fost aruncată într-un puț plin cu șerpi și cu vipere. Sfânta a petrecut în puț zece zile, însă șerpii nu s-au atins de ea, căci un înger al Domnului a păzit-o și i-a adus hrană. Sedechie a crezut că această minune fusese înfăptuită prin vrăjitorie, și a supus-o pe Sfânta Irina la multe alte torturi, dar ea a rămas nevătămată. Auzind-o mărturisind pe Hristos și văzând minunile care se înfăptuiau cu ea, și mai mulți oameni s-au convertit la Hristos și s-au îndepărtat de credința în idoli.

Sedechie a fost înlăturat din funcție de fiul său, Savorus [4], care i-a persecutat încă și mai mult pe creștini. Sfânta Irina s-a dus în orașul ei natal, în Persia, la Maghedon ca să se întâlnească cu Savorus și cu armatele lui și ca să-i ceară să înceteze persecuția. Când acesta a refuzat, la rugăciunile fecioarei întreaga

[4] *Poate Sapor al II-lea al Persiei; alternativ este redat și ca "Sever", nume roman.*

armată și-a pierdut vederea. Apoi, rugându-se ea, au văzut din nou. Savorus însă a refuzat să recunoască puterea lui Dumnezeu. Din pricina trufiei lui, a fost lovit de un trăsnet, care l-a ucis.

După aceasta, Sfânta Irina a intrat în oraș, unde a făcut multe minuni. S-a întors să trăiască în turnul construit de tatăl ei, avându-l cu ea pe preotul Timotei. Prin propovăduirea ei s-au convertit la Hristos 5000 de oameni.

Mai târziu, sfânta a plecat în orașul Callinicum (un oraș de pe râul Eufrat, în Siria) [5]. Stăpânitorul acelui oraș era Numerian, fiul lui Sebastian. Când a început să Îl propovăduiască pe Hristos, Irina a fost arestată și torturată de autoritățile păgâne. A fost închisă pe rând în trei boi de bronz care apoi au fost încinși în foc. A fost mutată dintr-unul în altul, dar a rămas neatinsă, în chip minunat. Mii de păgâni, cutremurați de această minune, s-au convertit atunci la Hristos.

Simțindu-și sfârșitul aproape, Numerian i-a lăsat instrucțiuni eparhului Vavdon (Babdon) să o chinuie mai departe pe sfântă și să o silească să le jertfească idolilor. Acesta a făcut cum i s-a poruncit, însă chinurile nu au putut-o atinge și mai mulți au crezut în Hristos.

Sfânta mucenița a fost dusă atunci (sau poate i s-a dat drumul și a plecat de bunăvoie?) până în orașul Constantina (azi Viranșehir, în Turcia), la 40 de mile nord-est de Edessa.

Spre anul 330, regele persan Sapor al II-lea (309-379) auzise de minunile sfintei. Ca s-o împiedice să câștige și mai mulți adepți, acesta a pus ca fecioara să fie arestată, decapitată și îngropată. Dar Dumnezeu a trimis un înger care a înviat-o, iar ea a mers până în cetatea Mesembria/Membria. [6] Văzând că fecioara era încă în viață și auzindu-i propovăduirea, stăpânitorul locului s-a botezat și el, împreună cu mulți dintre supușii săi.

Adormirea

Plină de râvnă, vrând să aducă pe cât mai mulți la Hristos, Sfânta Irina a plecat de acolo la Efes, în Asia Mică, propovăduind și acolo și săvârșind multe minuni.

---

[5] *După alte surse, la Callipoli (oraș din provincia Caria, în Asia Mică, sau alternativ Gallipoli, la Marea Marmara)*

[6] *Este probabil vorba tot de orașul Constantina, cunoscut alternativ sub numele de Tela sau Membria; citind Mesembria, unele surse îl identifică cu unul din orașele Mesembria din Tracia (Nessebăr, în Bulgaria sau Messembria din Tracia greacă, în apropiere de via Egnatia, una din principalele artere de circulație din Imperiu, care mergea de la Roma, prin Tesalonic, până în Biz-anț/Constantinopol).*

Acolo Domnul i-a descoperit că sfârșitul vieții ei se apropia. Atunci Sfânta Irina a părăsit orașul, însoțită de șase oameni, între care fostul ei profesor, Apellian. La ieșirea din oraș, a găsit un mormânt nou, în care nu mai fusese îngropat altcineva, într-o peșteră. Făcându-și semnul crucii, a intrat în mormânt, cerându-le însoțitorilor ei să acopere intrarea în peșteră cu o piatră mare, ceea ce au și făcut.

Potrivit unor relatări, două (sau patru, în alte surse) zile mai târziu, când Apellian, împreună cu câțiva creștini s-au întors, au găsit piatra răsturnată, iar trupul sfintei nu se afla în mormânt. Astfel a voit Dumnezeu să o slăvească pe Sfânta Irina, care, iubindu-L, și-a închinat viața slujirii Domnului Hristos.

Potrivit altor relatări, Sfânta muceniță Irina a adormit cu pace, iar sfintele ei moaște au fost recuperate mai târziu de credincioși, care i-au adus cinstirea cuvenită. Potrivit acestor relatări, moaștele Sfintei au fost, se pare, mutate la Constantinopol, unde au fost ridicate în cinstea ei mai multe biserici, între care Biserica „Sfânta Irina" de lângă Sfânta Sofia.

O altă sursă afirmă că Sfânta Irina ar fi fost arsă pe rug la Tesalonic.

Este posibil ca moaștele Sfintei Irina să fi părăsit Constantinopolul în anul 1118, fiind date în dar lui Henric I al Angliei sau să fi fost evacuate înaintea cuceririi otomane din 1453.

Moaște ale Sfintei Irina se găsesc în Mănăstirea Bronta din insula Samos (Grecia) și în Mănăstirea Sfântului Ioan Teologul din Patmos (Grecia), iar capul Sfintei Irina se găsește la biserica Sfântul Vasile din St. Louis, Missouri (ROCOR).

Cinstirea

Sfânta Irina a călăuzit mii de oameni la Hristos prin viața ei minunată și prin propovăduirea ei. Biserica o cinstește, iar creștinii cer și astăzi ajutorul și rugăciunile ei de mijlocire. Sfânta mare muceniță Irina este chemată mai ales de cei care își doresc o căsătorie grabnică și fericită. În Grecia, ea este și sfânta ocrotitoare a polițiștilor.

Imnografie

Troparul Sfintei mare mucenițe Irina (5 mai), glasul al 4-lea: Credința în Hristos păzind și călătoria către dânsul săvârșind, mielușele cuvântătoare v-ați adus prin chinuire Mielului și Păstorului Hristos; pentru aceasta cu suflet vesel, după vrednicie săvârșind astăzi pomenirea voastră, pe Hristos mărim.

Condacul Sfintei mucenițe Irina, glasul al 4-lea: Fiind împiestrită cu frumusețile fecioriei, fecioară, și încununându-te cu stema mucenicilor, Irina, și stropită fiind cu sângele muceniciei și strălucită cu minunile tămăduirilor, cu dreaptă credință, muceniță, ai primit harul de biruință, prin chinuirea ta.

Semnificaţie nume

Irina (fem.) – nume devoţional şi augural, reproduce vechiul nume personal grecesc Eiréné, „pace”.

Deşi în antichitate Irina, denumea una dintere cele trei chore, fice ale lui Zeus şi ale lui Themis, în era creştină, numele a pătruns în calendar.
Intermediar greco-slav.

Forme vechi: Erina, Orena, Irinca; Actualul masculin Irin este refăcut după forma feminină.

Biserica Sfânta Irina - Constantinopol

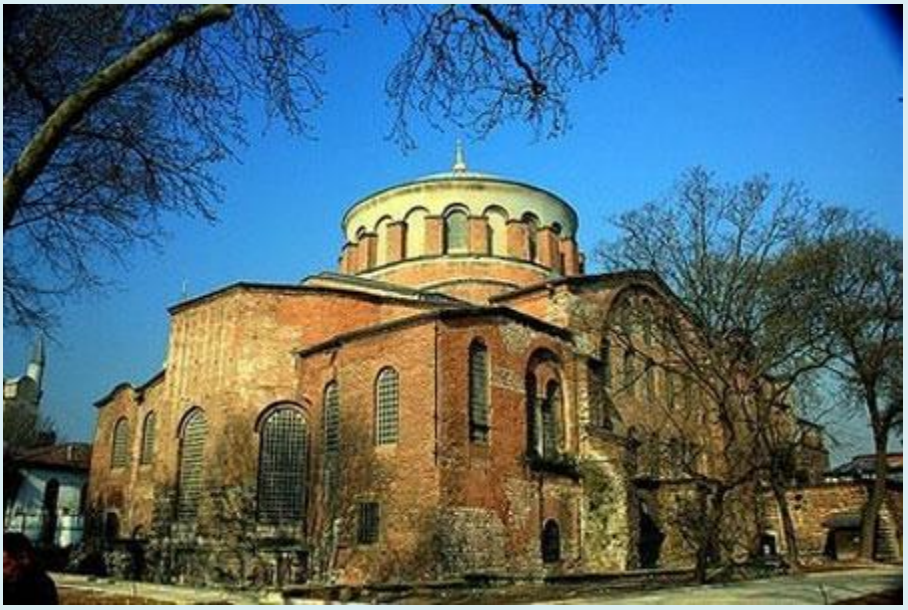

Biserica Sfânta Irina este una dintre cele mai renumite biserici ortodoxe din măreţul Constantinopol, oraşul Istanbul - Istambul - de astăzi. Alături de această renumită biserică a Sfintei Irina, minunata capitală a Imperiului Bizantin mai găzduieşte şi alte locaşuri de cult, precum: Biserica Sfânta Sofia, Biserica Vlaherne, Mănăstirea Studion, Biserica Chora, Biserica Pammakaristos, Biserica Sfinţii Apostoli şi altele asemenea.

Biserica Sfânta Irina din Constantinopol - Sfânta Pace, Hagia Irene, Hagia Eirene, Αγία Ειρήνη, Aya Irini - este o fostă biserică ortodoxă, localizată în prima curte interioară a Palatului Topkapi. Acest palat este un muzeu în aer liber, deosebit de mare şi este deschis de marţi până duminică.

Biserica Sfântă Irina din Constantinopol - scurt istoric

Biserica Sfânta Irina a fost construită pe locul unui mai vechi templu pre-creştin. Aceasta este cunoscută ca fiind prima biserică ortodoxă construită în Constantinopol. Sfântul împărat Constantin cel mare a hotărât zidirea Bisericii Sfânta Irina în secolul al IV-lea.

Între lunile mai - iunie ale anului 381, în această biserică s-au ţinut şedinţele celui de-al doilea Sinod Ecumenic. Sinodul Ecumenic din Constantinopol - 381 - a revizuit "Crezul de la Niceea", dându-i forma care este utilizată până în zilele noastre în Biserica Ortodoxă şi în Bisericile Orientale ne-calcedoniene.

Sub domnia lui Iustinian "bazilica cu cupolă" avea să triumfe prin construirea celor două biserici învecinate, Sfânta Irina şi Sfânta Sofia, ridicate spre a înlocui sanctuarele aşezate sub aceleaşi hramuri, distruse la 15 ianuarie 532 de

incendiul din cursul răscoalei NIKA (numită astfel pentru că răzvrătiţii se răspândiseră pe uliţe strigând Nika: Învinge!).

Împăratul Justinian I a supravegheat restaurarea bisericii sinodale în anul 548. Această minunată şi deosebit de importantă biserică bizantină a servit pe post de reşedinţă patriarhală, până la construirea uriaşei Biserici Sfânta Sofia, în anul 537.

În afară de existenţa unei cupole, nu cunoaştem aspectul pe care îl aveau în secolul al VI-lea părţile superioare ale Bisericii Sfânta Irina, deoarece edificiul, după ce trecuse printr-un nou incendiu în 564, a fost grav deteriorat de un violent cutremur de pământ, în octombrie 740 şi reconstruit sub Constantin al V-lea Copronimul.

Grav avariată de un cutremur, petrecut în cursul secolului al VIII-lea, Biserica Sfânta Irina îşi datorează actuala formă reparaţiilor şi reconstrucţiilor săvârşite atunci. Împăratul Constantin al V-lea Copronimul este cel care a ordonat restaurarea din nou a bisericii şi îmbrăcarea ei în "haine împărăteşti" - mozaicuri şi fresce.

Biserica Sfânta Irina - Hagia Irene - este singura biserica bizantină din Constantinopol, care îşi păstrează până astăzi "atrium-ul" original (un fel de curte interioară). O imensă cruce încununează bolta absidei Sfântului Altar, ca

semn al rugăciunii înălţate în această biserică. În acest loc, tradiţia bizantină aşează mereu o frescă amplă cu Maica Domnului. Această cruce este un vestigiu unic, din perioada artei iconoclaste.

Biserica a fost mărită în decursul secolelor XI-XII. Actuala biserică măsoară 100 de metri în lungime şi 32 în lăţime. Aceasta este fidelă arhitecturii de tip navă, având o spaţioasă navă şi două abside, conturate de două şiruri de coloane. Biserica Sfânta Irina este împărţită în: curtea interioară, pronaos şi naos, galerii şi atrium. Domul central al bisericii are un diametru de 15 metri ce se află la 35 de metri înălţime; domul central mai are 20 de ferestre.

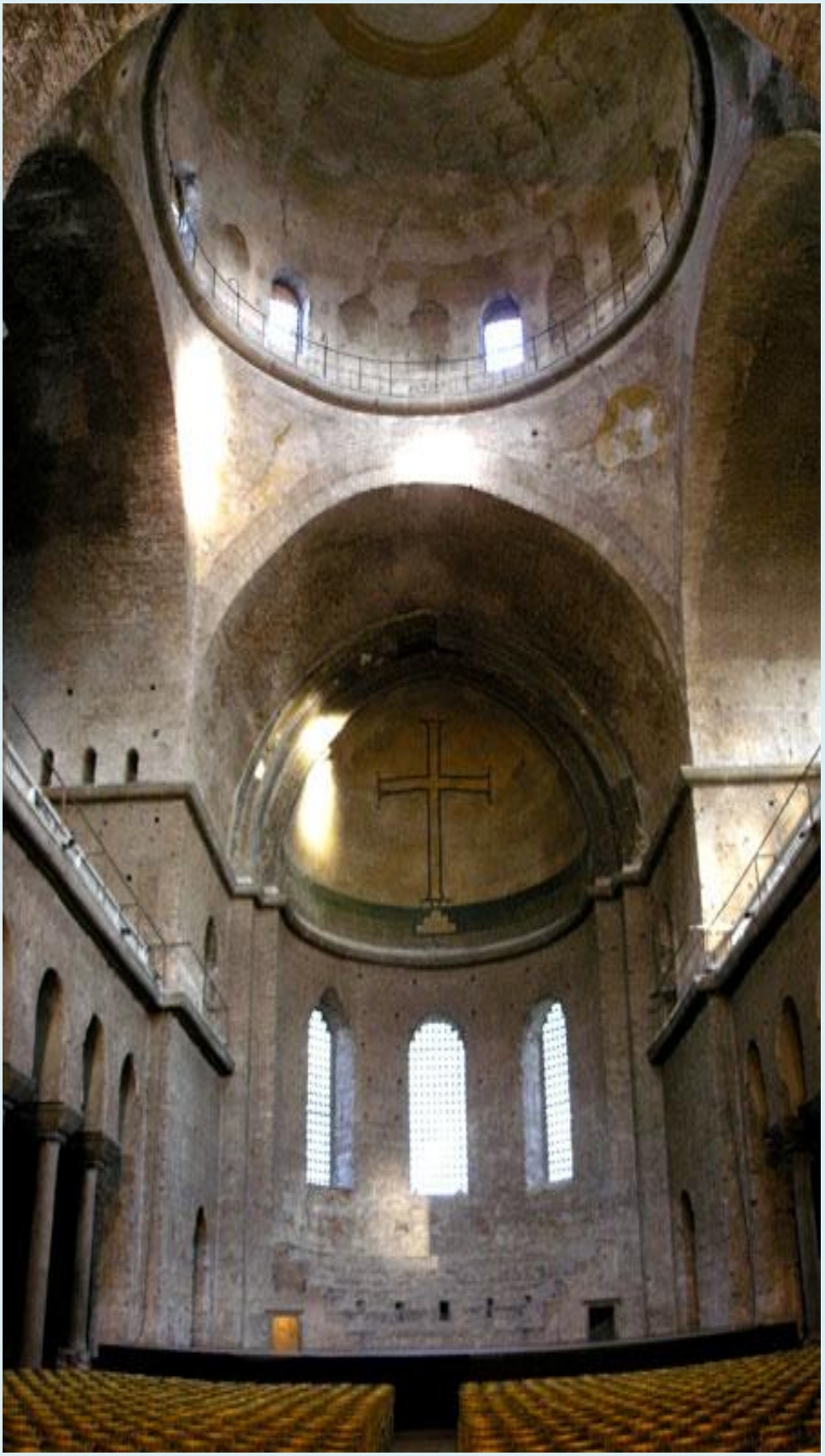

După cucerirea Constantinopolului de către turcii conduşi de Mehmed al II-lea, în anul 1453, Biserica Sfânta Irina a fost închisă în interiorul zidurilor Palatului

Sultanului. Ienicerii turci au folosit această biserică pe post de magazie de muniţie, apoi ca magazie şi bază militară.

În vremea domniei sultanului Ahmet al III-lea (1703-1730) biserica a fost transformată în muzeu de arme.

Biserica Sfânta Irina a fost în întregime reparată de către Field Marshall, Ahmed Fethi Pasa, în anul 1846 şi a devenit primul mare Muzeu Naţional. Aceasta a fost "muzeu militar" în perioada anilor 1908-1978, iar mai apoi a fost predată Ministerului Culturii.

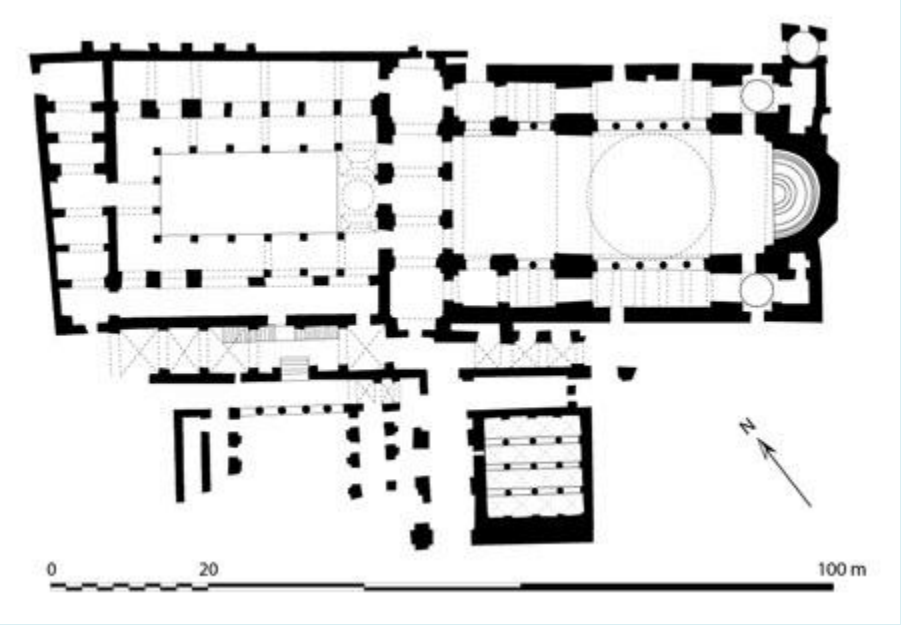

Astăzi, biserica-muzeu este folosită mai mult pentru susţinerea de concerte simfonice, datorită acusticii ei deosebite.

Începând cu anul 1980, cele mai multe dintre concertele din cadrul Festivalului Internaţional de Muzică din Istanbul au fost ţinute în această biserică.

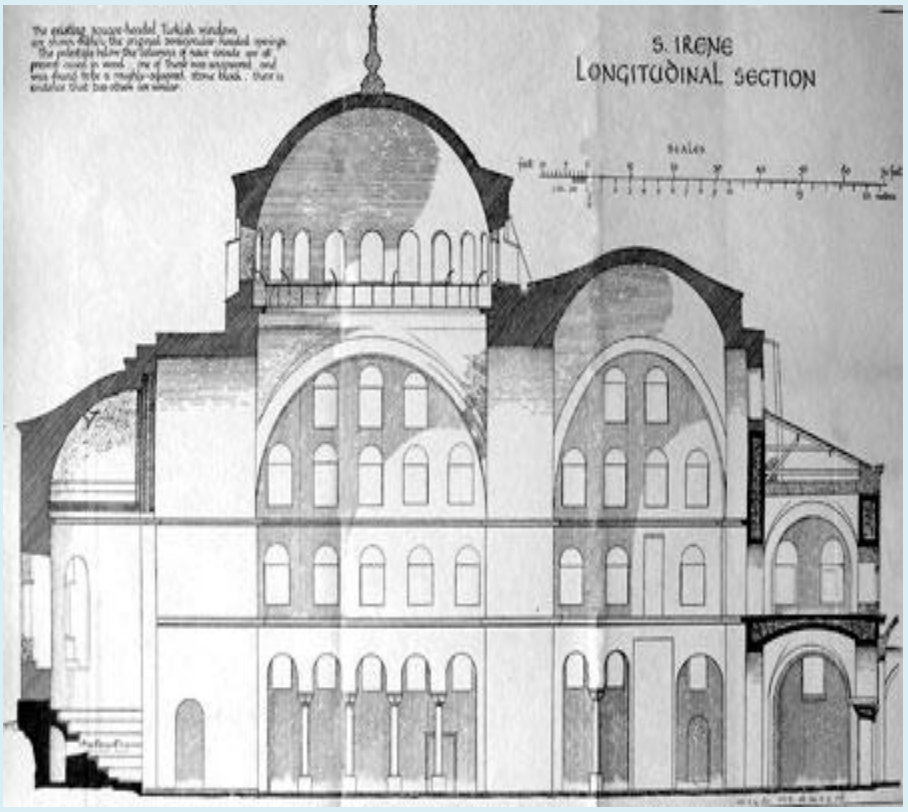

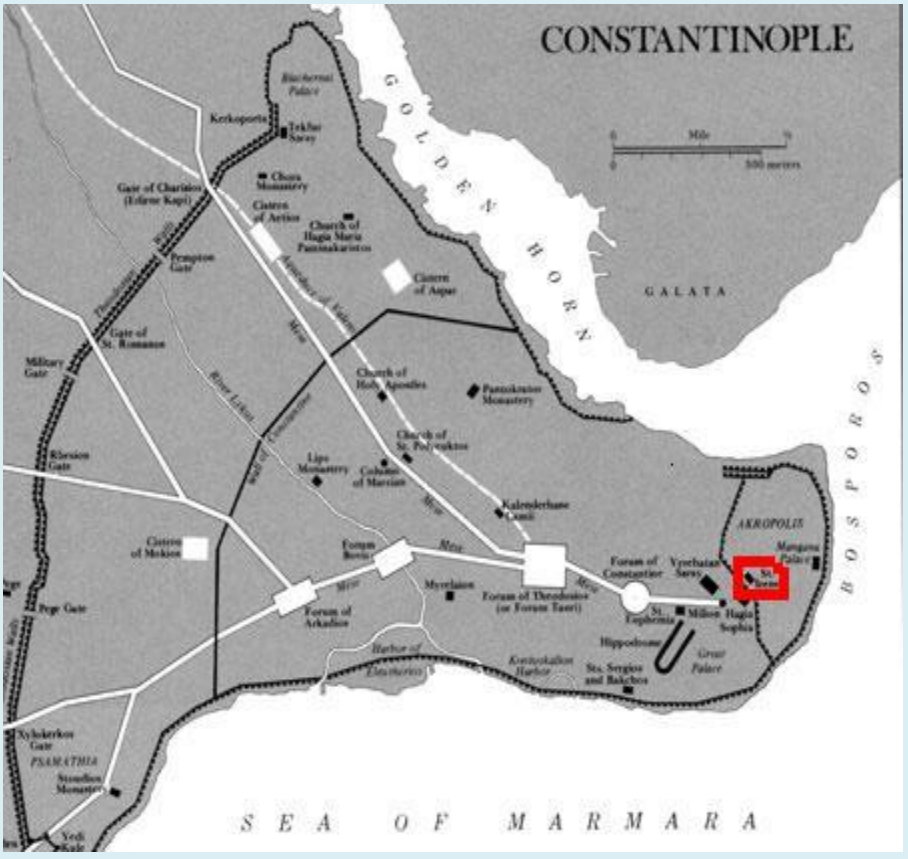

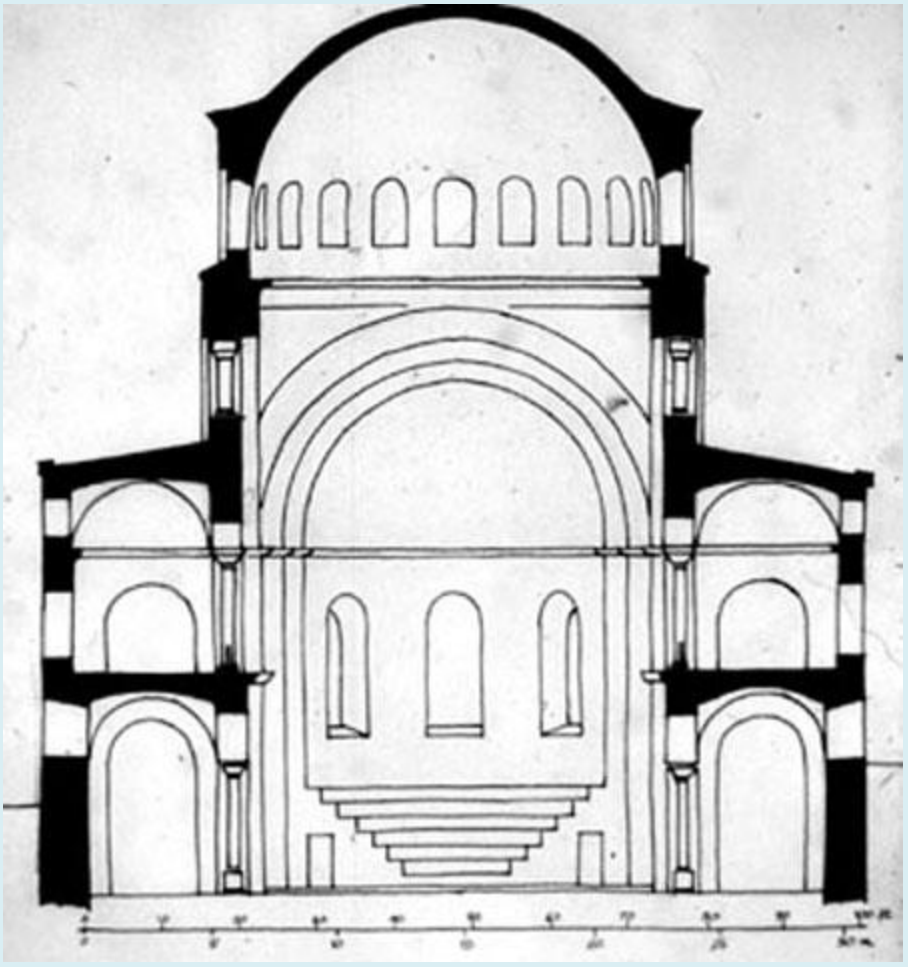

Radu Alexandru - Mănăstirea Sfânta Irina - Rethymnon

Mănăstirea Sfânta Irina este unul dintre cele mai vechi aşezăminte monahale din Creta, fiind întemeiată înainte de 1362. Este situată la altitudinea de 260 m, la poalele Muntelui Vrisinas, la aproximativ 5 km de localitatea Rethymnon.

Acest aşezământ monahal a fost întemeiat lângă Rethymnon între anii 961 - 1204. Prima atestare documentară datează din 1362, mănăstirea fiind amintită într-un document veneţian. După revoluţia din 1821 mănăstirea cunoaşte o perioadă de declin. Începând cu anul 1844 mănăstirea se află sub tutela Comisiei Şcolilor. În 1866 acest aşezământ monahal va fi subordonat Mănăstirii din Halevi fiind totodată deteriorat de turci. Din 1870 acesta este parţial refăcut de localnici. În 1871 este pictată Icoana Sfintei Irina de către Ioan Stathakis.

În 1895 episcopul Ierotei de Praudakis a întemeiat pe lângă mănăstire o şcoală creştină. În 1897 în timpul ultimei revoluţii (1897-1898) turcii l-au prins pe directorul şcolii şi au incendiat mănăstirea. Mănăstirea Sfânta Irina va fi părăsită timp de un secol. În 1900 mănăstirea aflată în ruine este declarată inactivă iar în 1903 este trecută în subordinea mănăstirii din Arsani.

În 1989 la iniţiativa episcopului Teodor Tzedakis încep lucrările de restaurare a mănăstirii. În 1991 Mănăstirea Chalevi devine subordonată Mănăstirii Sfânta Irina. În 1994 are loc sfinţirea Paraclisul Sfinţilor Rafael, Nicolae şi Irina.

Privită din depărtare mănăstirea ne reaminteşte de o cetate. În centrul ansamblului se află Biserica Sfânta Irina, ce este înconjurată de chilii, vechea presă de ulei, Paraclisul Sfinţilor Rafael, Nicolae şi Irina, muzeul mănăstirii, ateliere de pictură şi croitorie. În afara incintei pot fi văzute ruinele vechii biserici închinate Sfintelor Irina, Ecaterina şi Eufimia.

În prezent, Mănăstirea de maici Sfânta Irina este considerată drept una dintre cele mai frumoase mănăstiri de pe insulă întrucât a fost restaurată cu mare grijă, păstrând arhitectura iniţială.

În 1995 Mănăstirea Sfânta Irina a primit din Partea Uniunii Europene premiul pentru Arhitectură “Europa Nostra”.

Mănăstirea Sfintei marii muceniţe Irina – Rethymno, Creta

Sfânta Mănăstire a Sfintei marii muceniţe Irina se găseşte la poalele muntelui Brýsina, în apropierea oraşului Réthymno, fiind una din cele mai vechi mănăstiri din Creta (secolul al XII-lea)

Panorama văzută din curtea Mănăstirii

Mănăstirea a fost distrusă de turci în anul 1896, rămânând pustie vreme de un secol. În 1989 a fost reconstruită şi funcţionează ca mănăstire de maici

Poarta mănăstirii

Hramul se prăznuieşte în ziua de 5 mai. Pe perioada verii, mănăstirea este deschisă duminica între orele 7 dimineaţa şi 8 seara. Sfânta Liturghie se slujeşte în Biserica Sfintei Irina între orele 7-9 dimineaţa

Katholikonul mănăstirii. Înăuntru se găsesc cinstite moaşte ale Sfinţilor mucenici Rafail, Nicolae şi Irina

Detaliu cu fereastra katholikonului (biserica principală)

Interiorul katholikonului

Detaliu al iconostasului de lemn sculptat

Cina cea de taină, detaliu din iconostas

Praznicele Maicii Domnului, detaliu din iconostas

Maica Domnului Odighítria

Sfânta mare muceniţă Irina (sec. al IV-lea), protectoarea mănăstirii

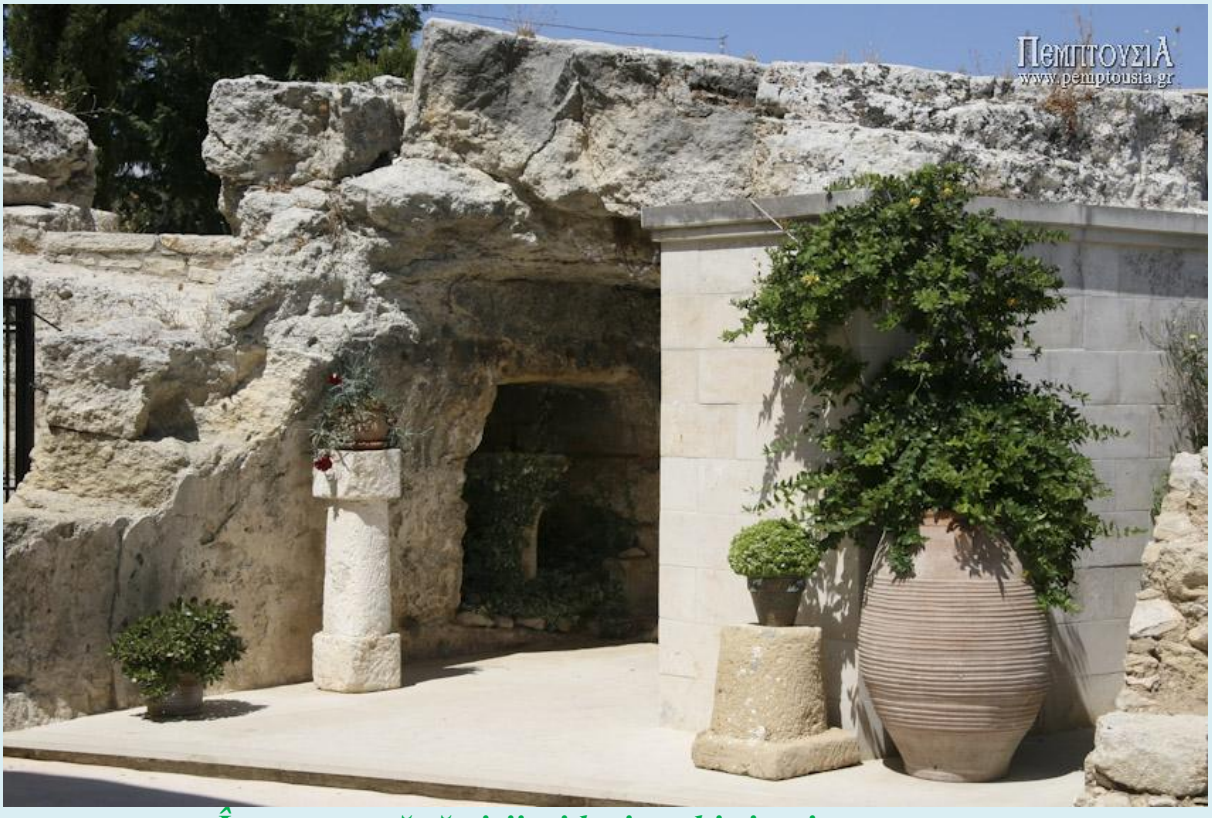

În curtea mănăstirii, ziduri vechi şi noi, restaurate

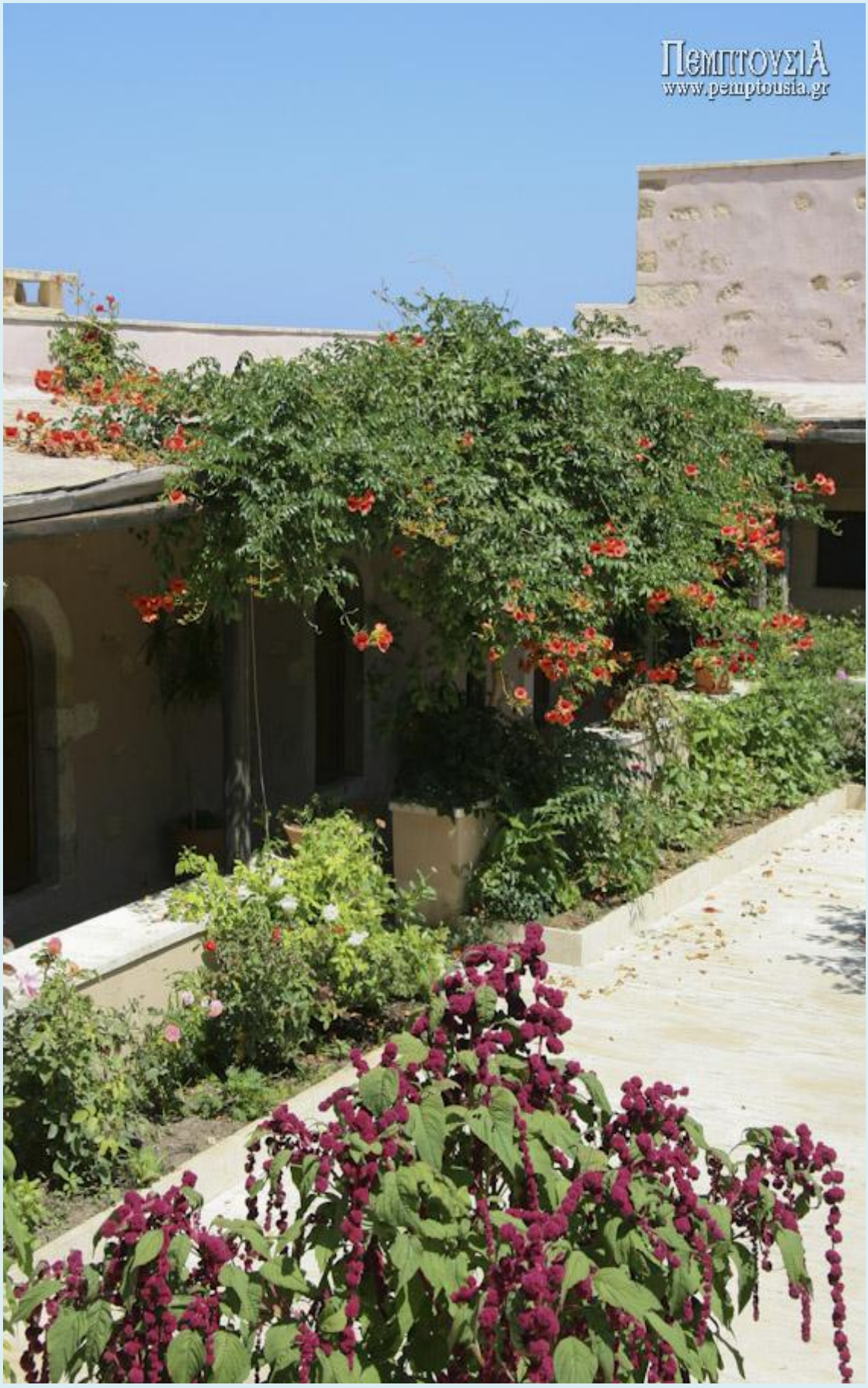

Chilii

O boltă veche

Iconostasul paraclisului Sfinţilor mucenici nou arătaţi Rafail, Nicolae şi Irina

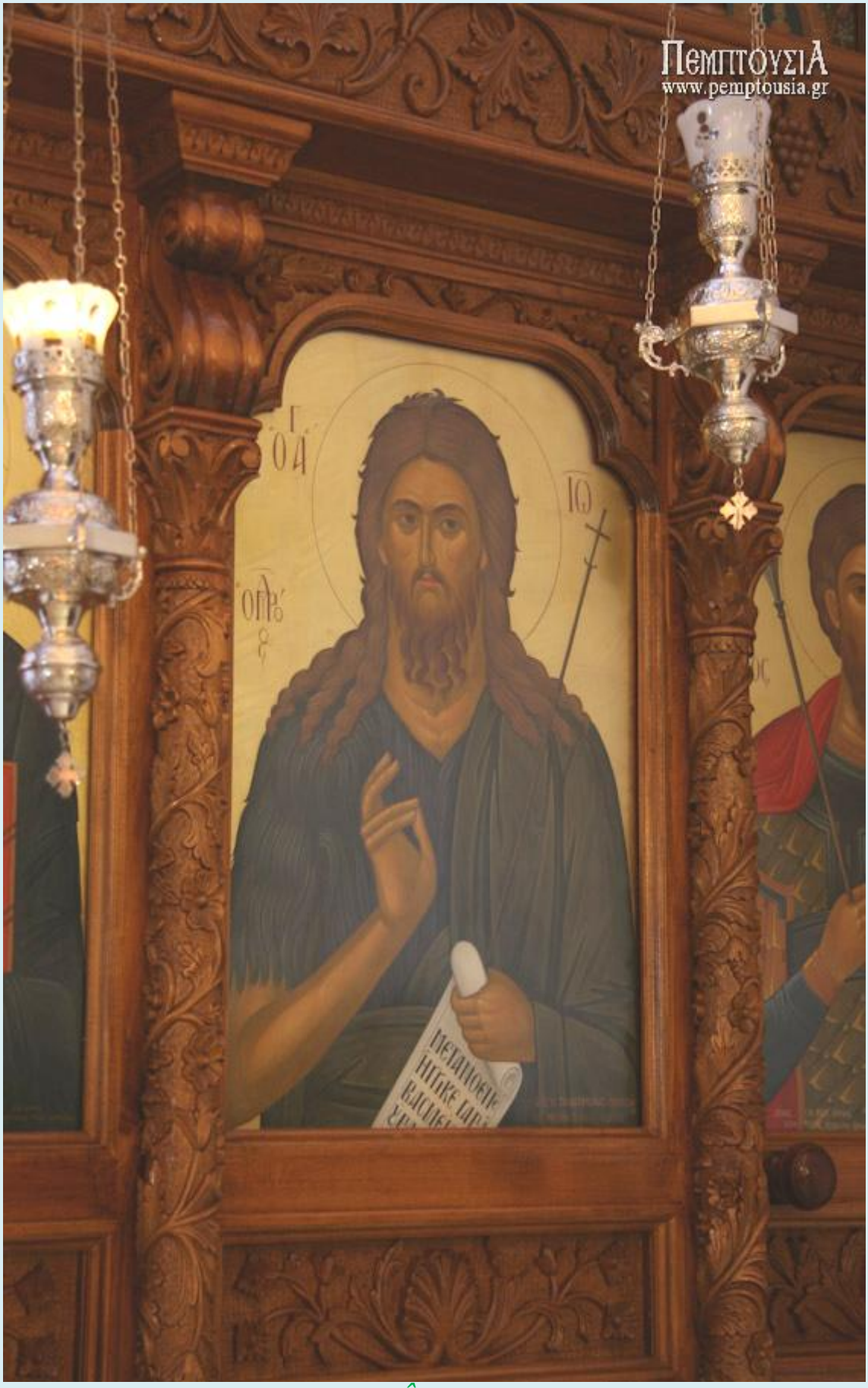

Sfântul Ioan Înaintemergătorul

Sfinţii mucenici Rafail, Nicolae şi Irina

Interiorul paraclisului Sfinţilor mucenici nou arătaţi Rafail, Nicolae şi Irina

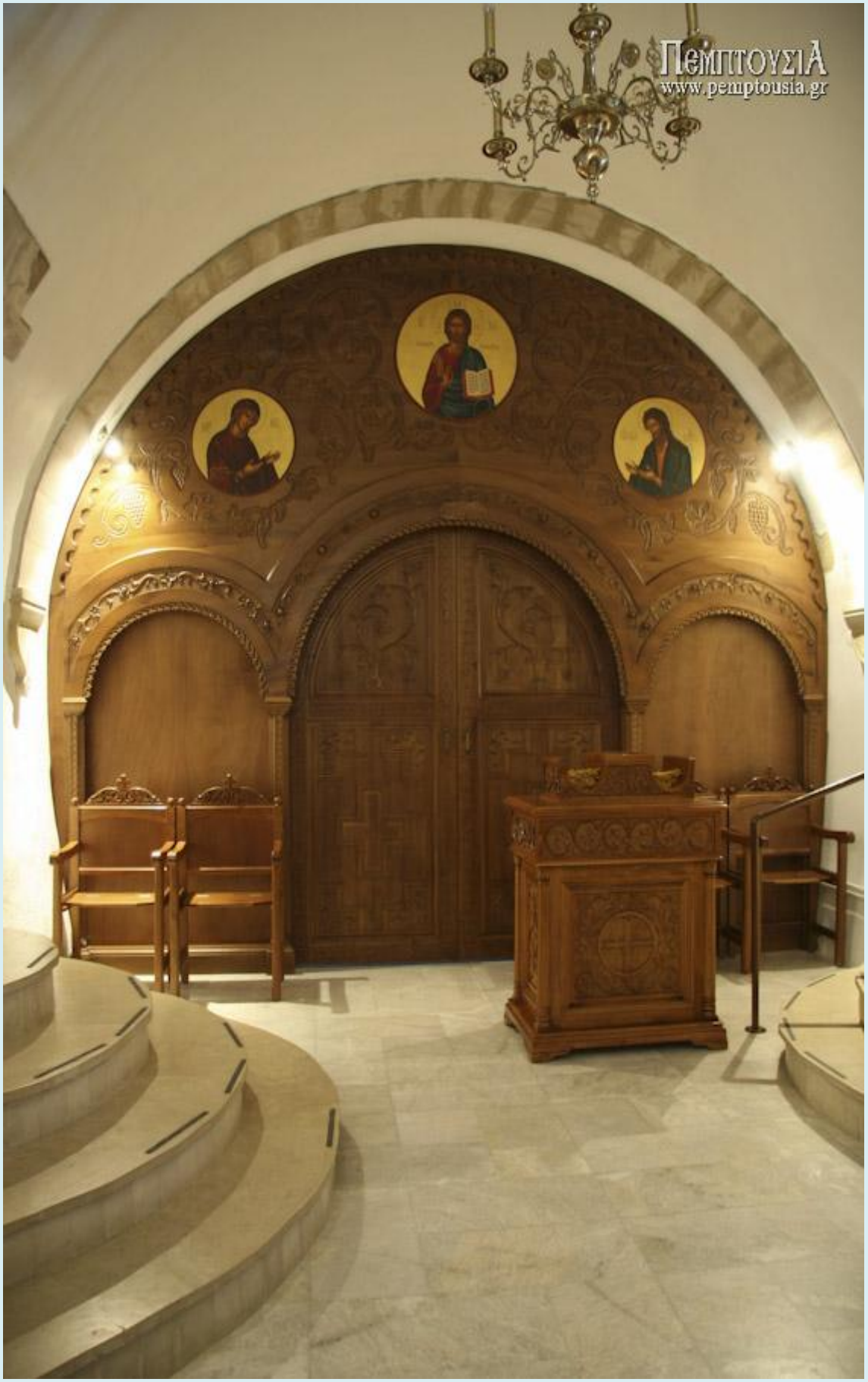

Noile porţi de lemn sculptat ale paraclisului

Detaliu din curtea Mănăstirii

ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ
www.pemptousia.gr

În curtea Mănăstirii

Obştea mănăstirii în anul 2012, primind vizita Patriarhului Ecumenic

Icoane

ΑΓΙΑ ΕΙΡΗΝΗ

SF. M. MC.
IRINA

SF.M.MC.
IRINA

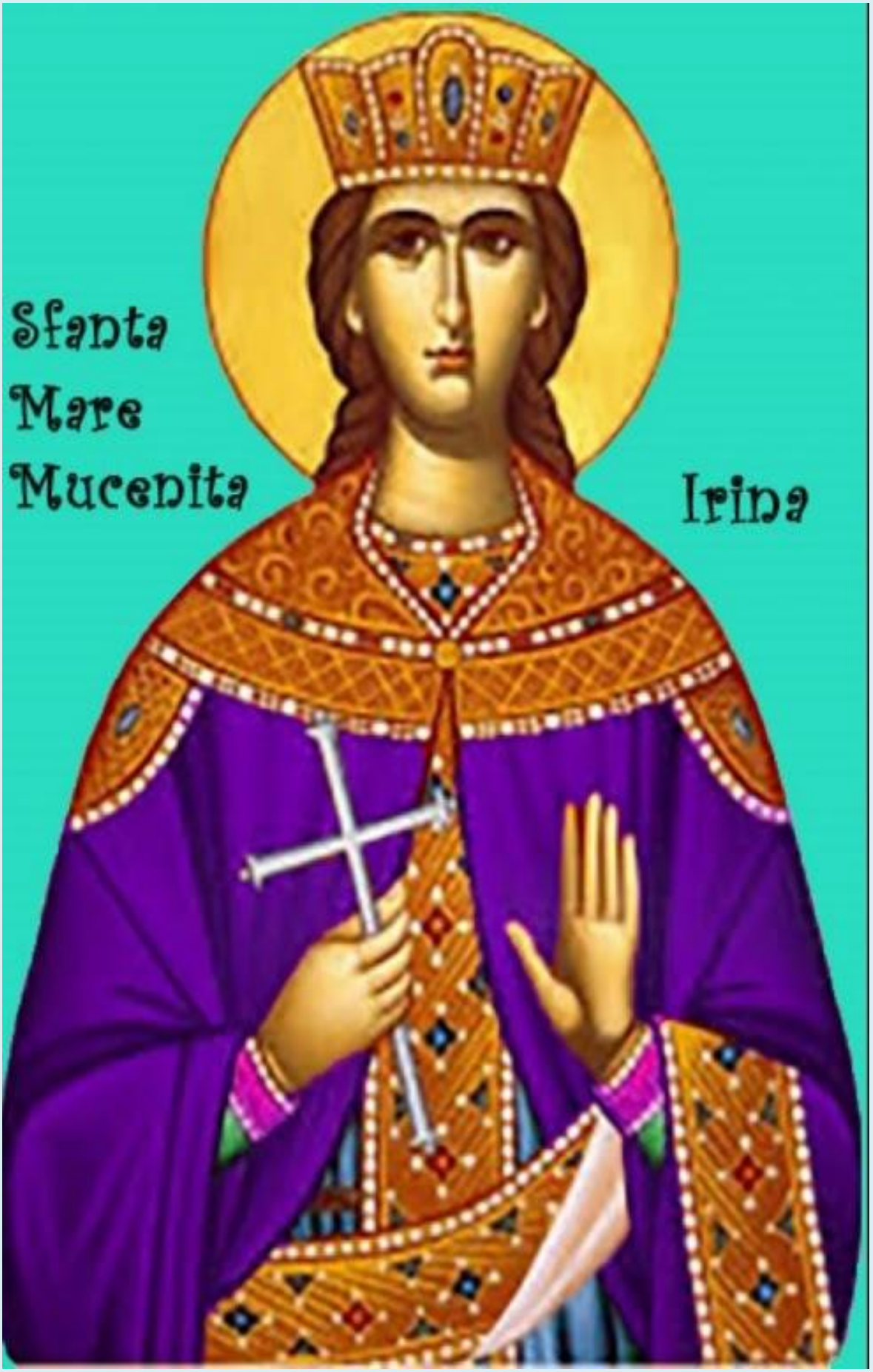
Sfanta
Mare
Mucenita
Irina

ΑΓΙΑ ΕΙΡΗΝΗ

SAINT
IRENE
THE GREAT
MARTYR

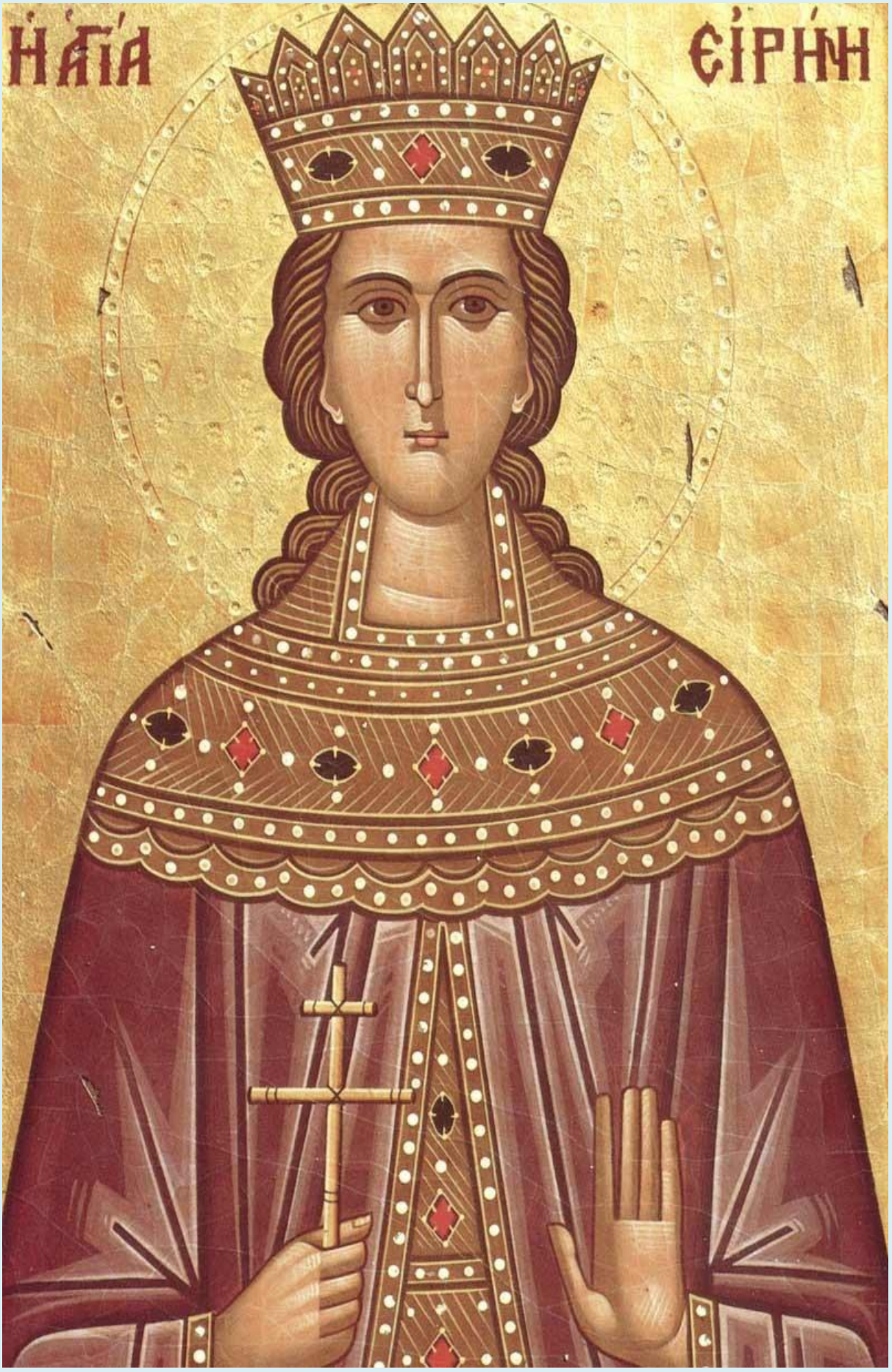
Η ΑΓΙΑ
ΕΙΡΗΝΗ

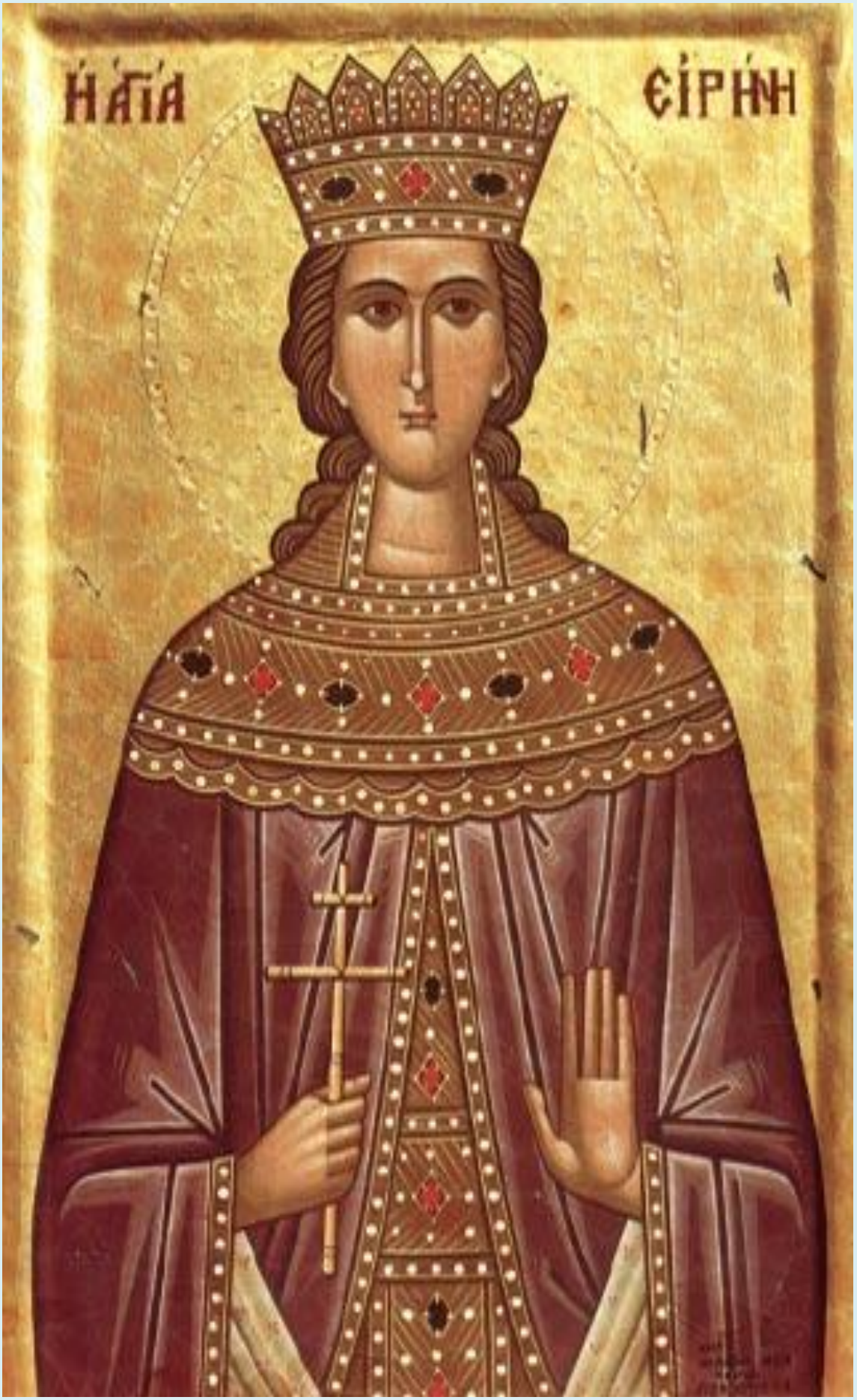
ΑΓΙΑ
ΕΙΡΗΝΗ

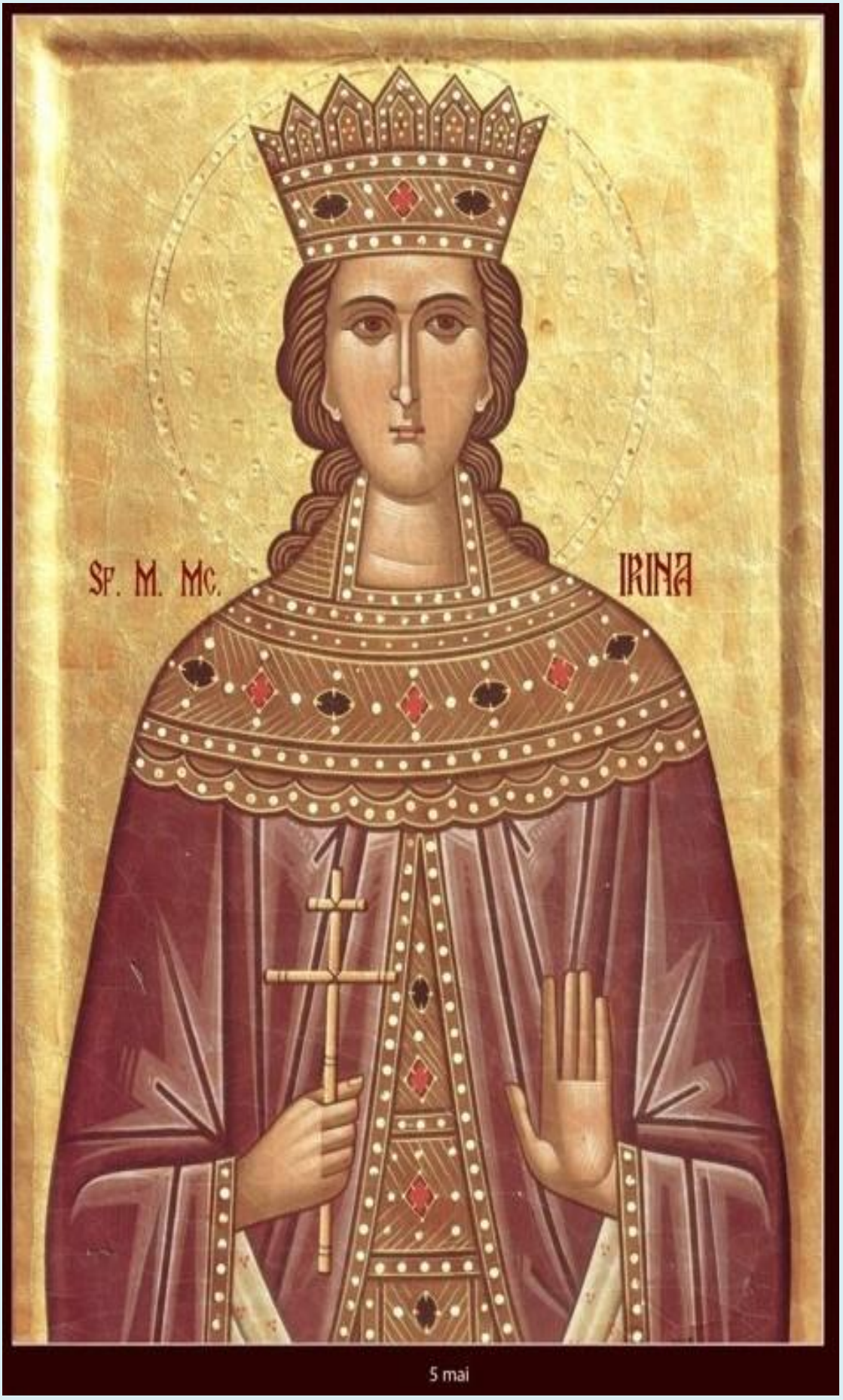
Sf. M. Mc.
IRINA
5 mai

SF. MARE
MUCENIȚĂ
IRINA

Η
ΑΓΙ
Α
ΕΙ
ΡΗ
ΝΗ

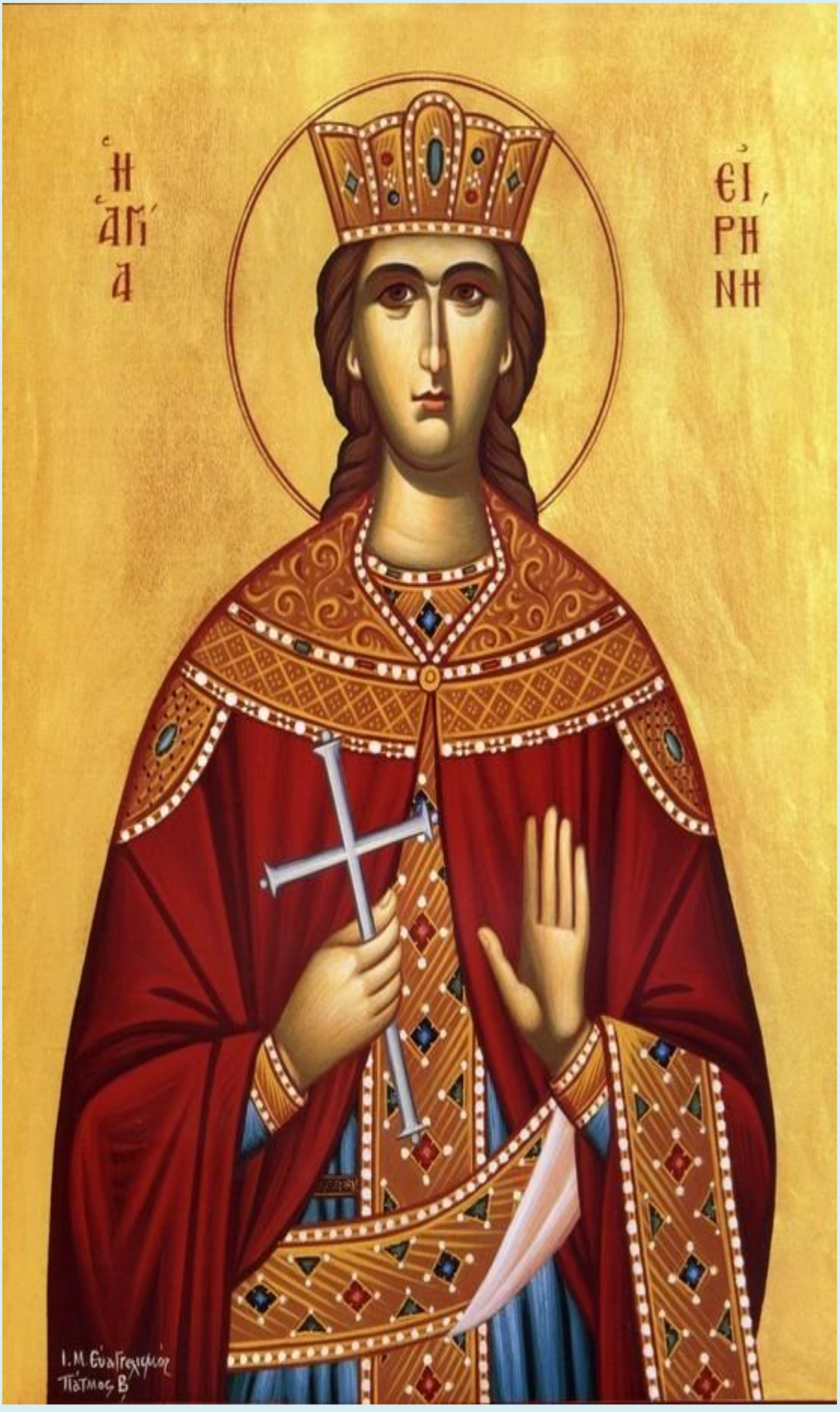
Η
ΑΓΙΑ
ΕΙΡΗ
ΝΗ
Ι. Μ. Εὐαγγελισμοῦ
Πάτμος Β΄

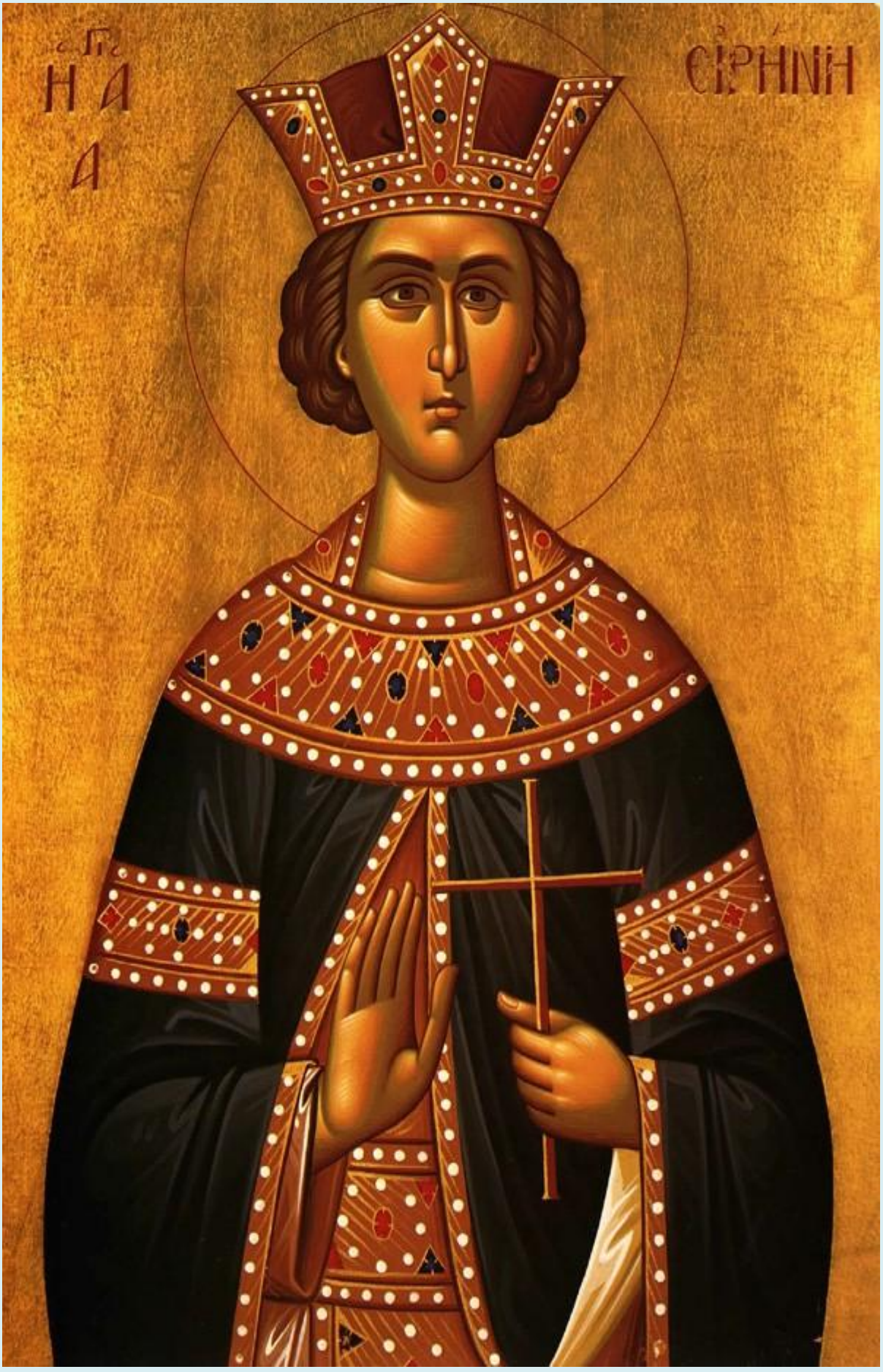
ЄІРНИНІ

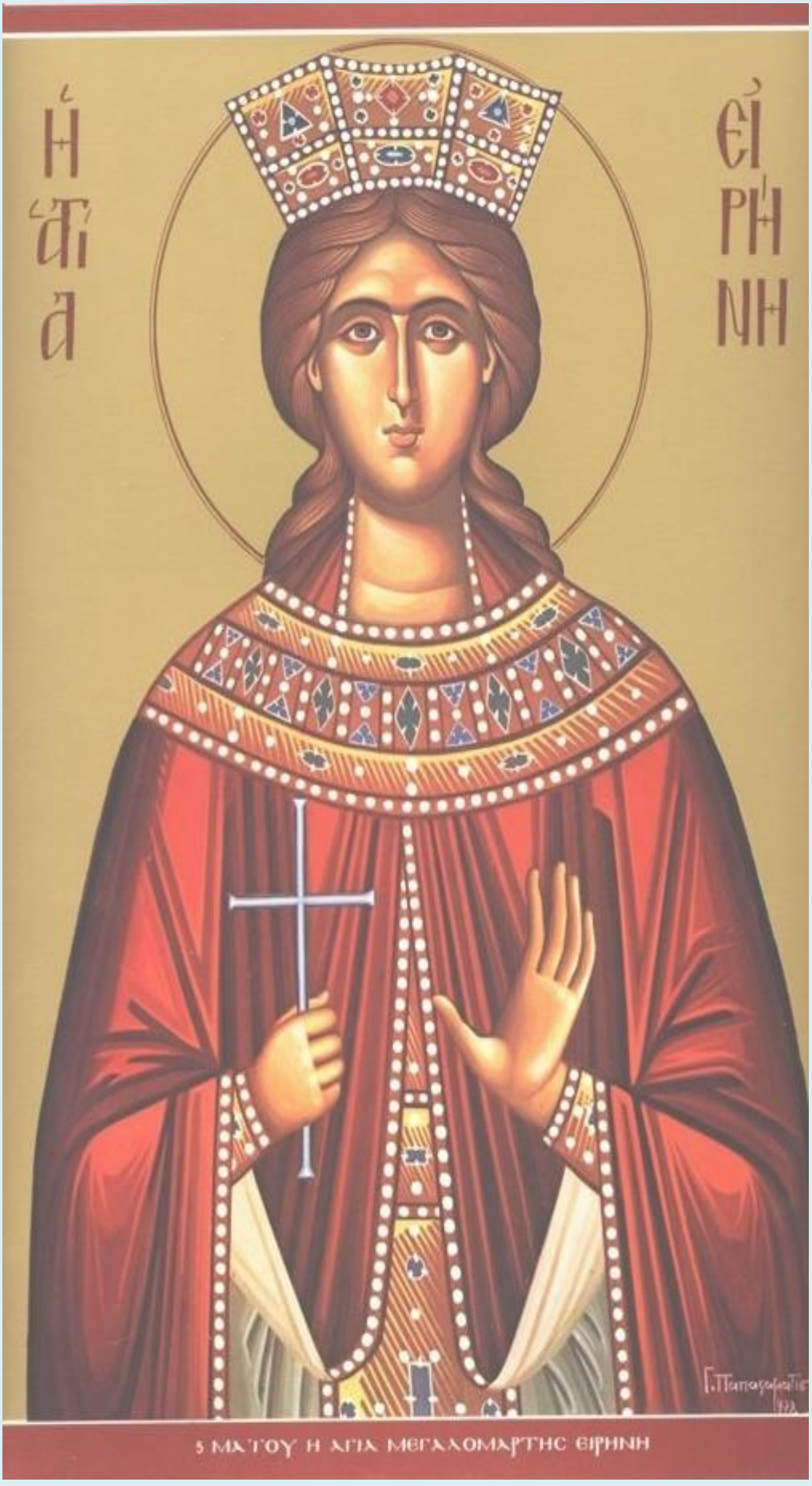
Η ΑΓΙΑ ΕΙΡΗΝΗ
5 ΜΑΪΟΥ Η ΑΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΣ ΕΙΡΗΝΗ

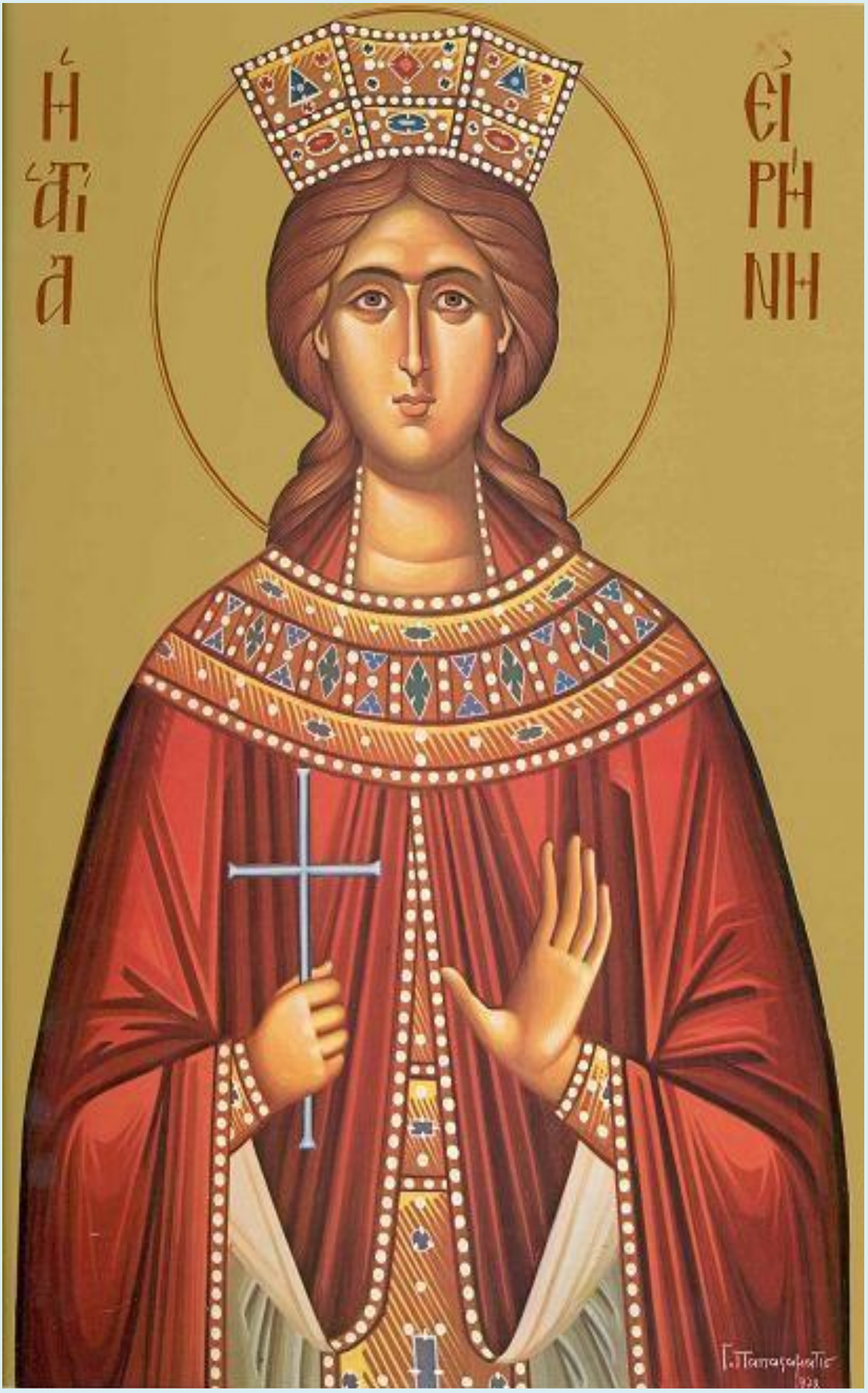
Η ΑΓΙΑ
ΕΙΡΗΝΗ

ΑΓΙΑ ΕΙΡΗΝΗ

СВ. ВМЦ. ИРИНА

Св. Вмц.
Ири́на

GR MARTYR
ST IRENE
CREATE IN ME A CLEAN HEART, O GOD.

СТА́А ВМЦА
ІРИ́НА
blesskstraz.livemaster.ru

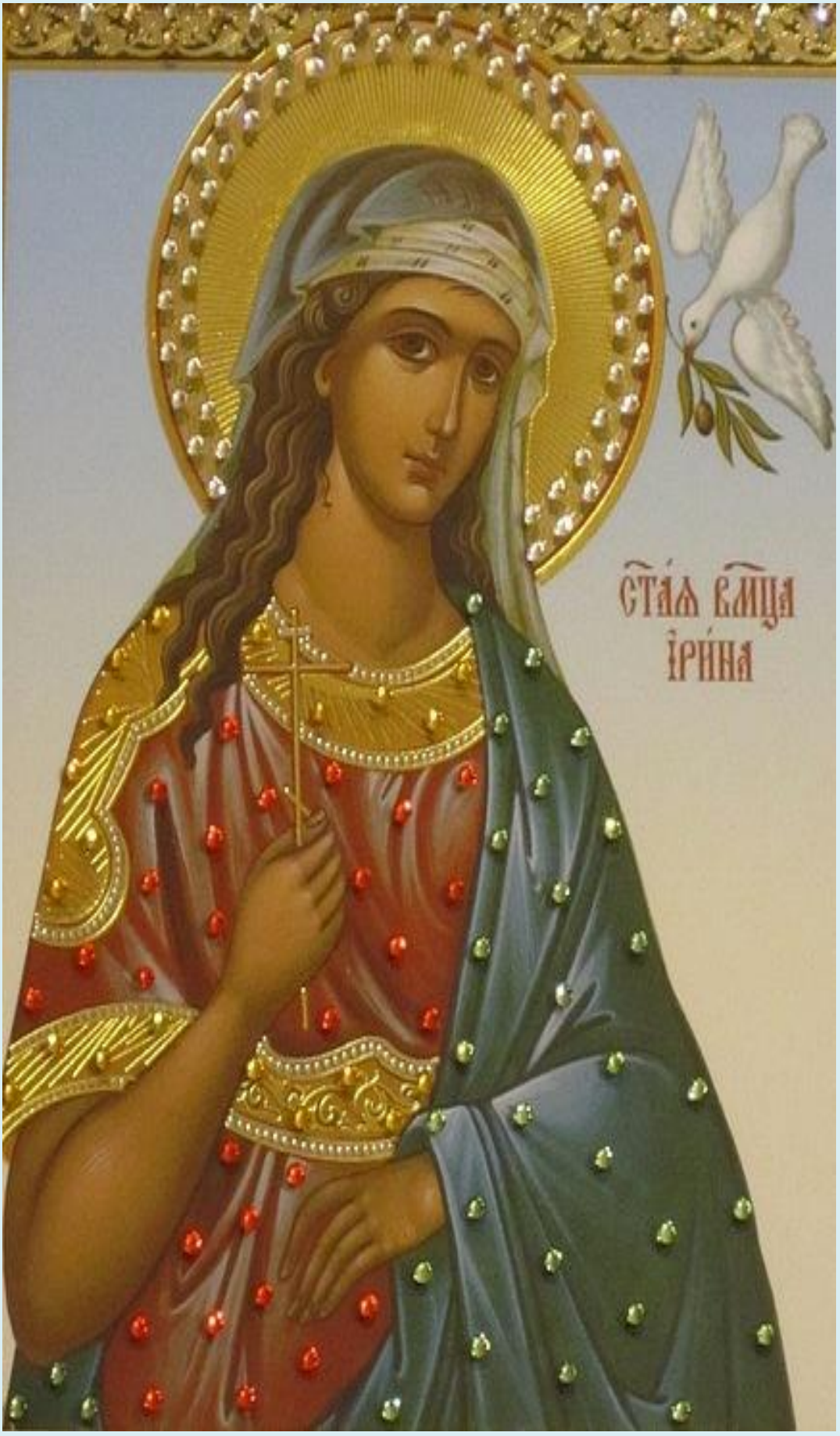
СТА́А ВМЦА
І́РИ́НА

СТА́Я ВМЦА
І́РИНА

СТАЯ ВМЦА
ІРИНА

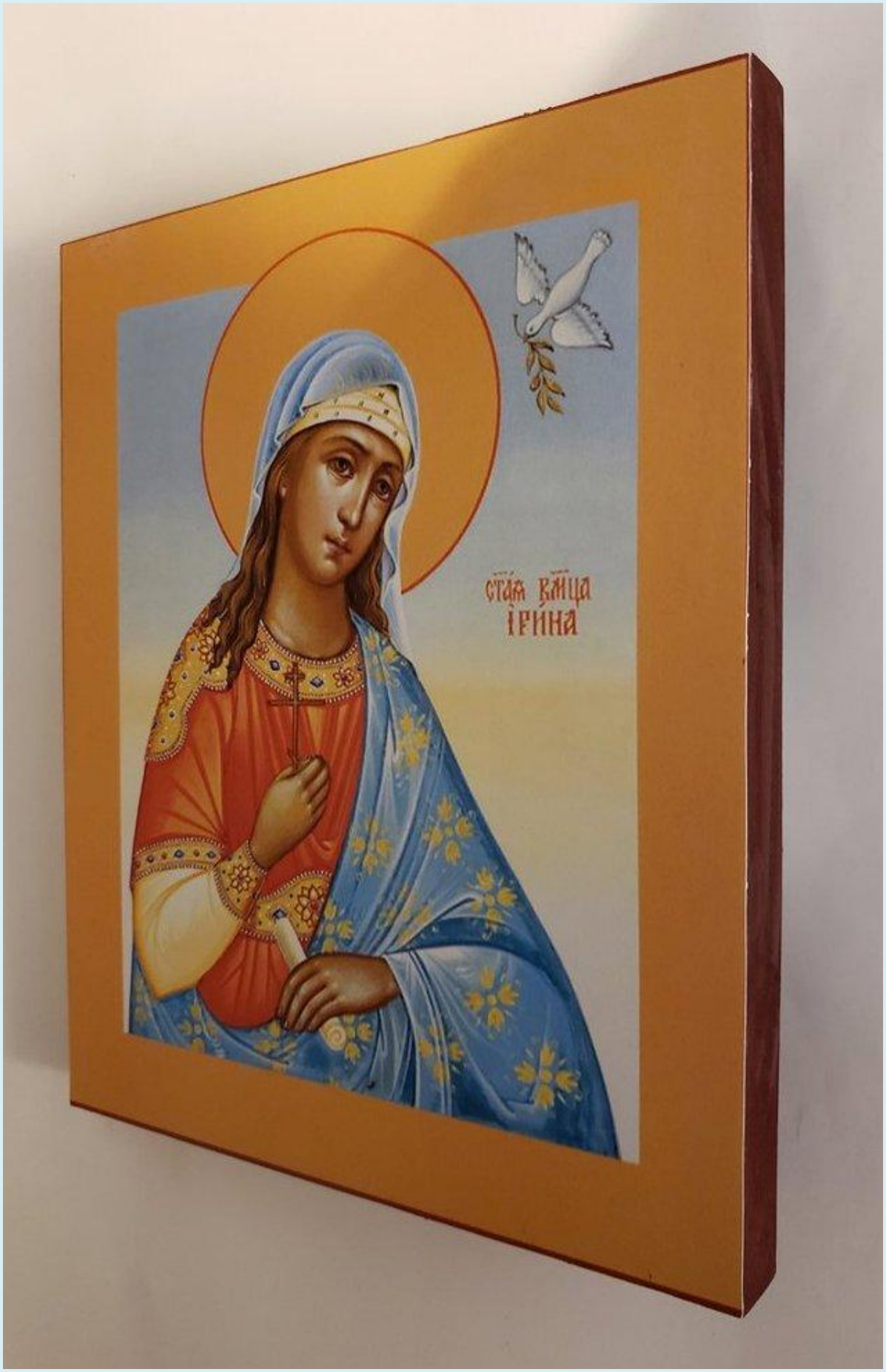
СТАѦ ВМЦА
ІРИНА

СВ МЧЦА
ІРИНА

ТИМЫЙ СПИСОК
ОРОДА ПОДОЛЬСК
СТ ВЕЛИКОМЧНИЦА ІРИ́НА

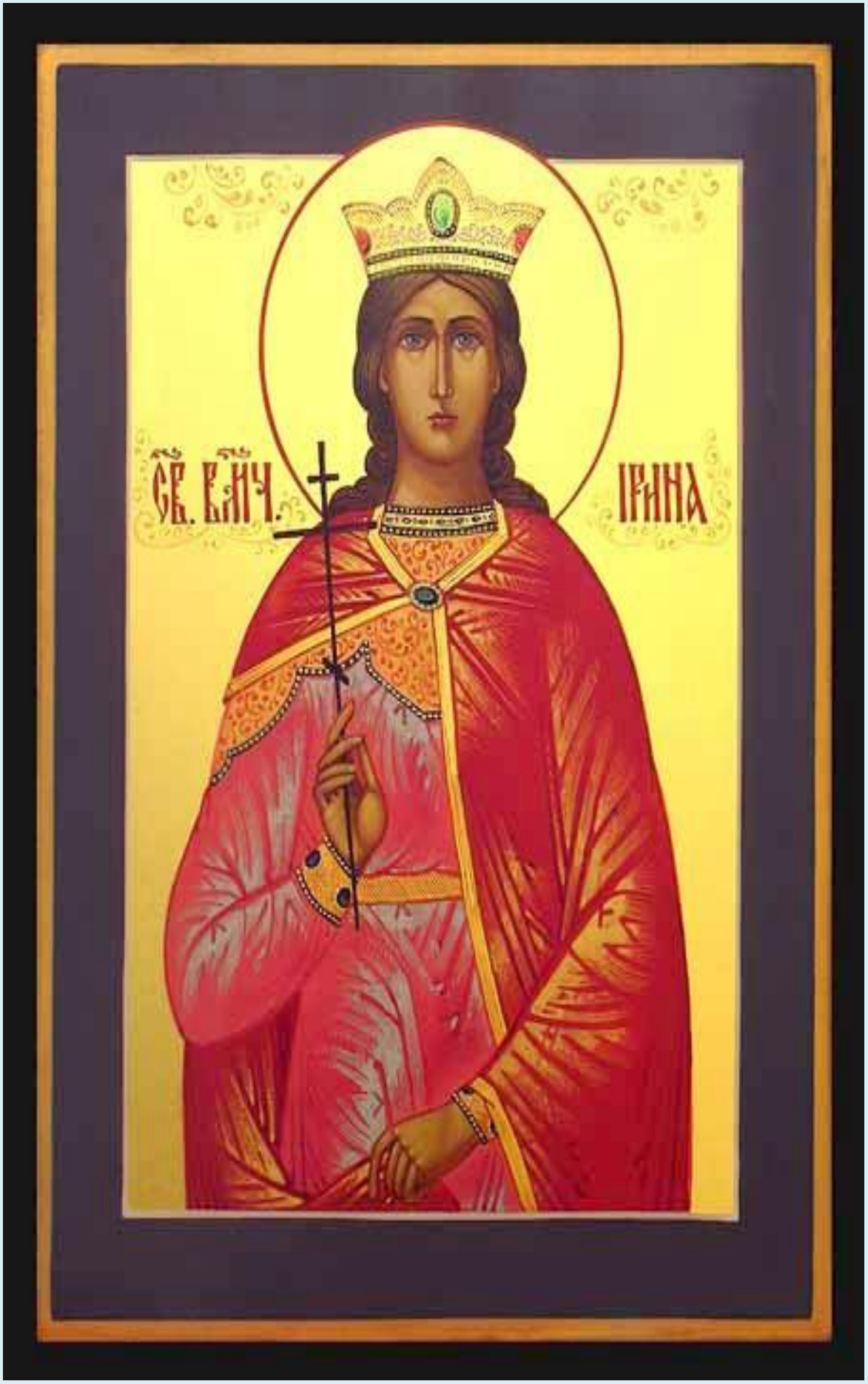
СВ. ВМЧ.
ІРИНА

SF. MARE MC.
IRINA

Η ΑΓΙΑ
ΕΙΡΗΝΗ

Η ΑΓΙΑ
ΕΙΡΗΝΗ

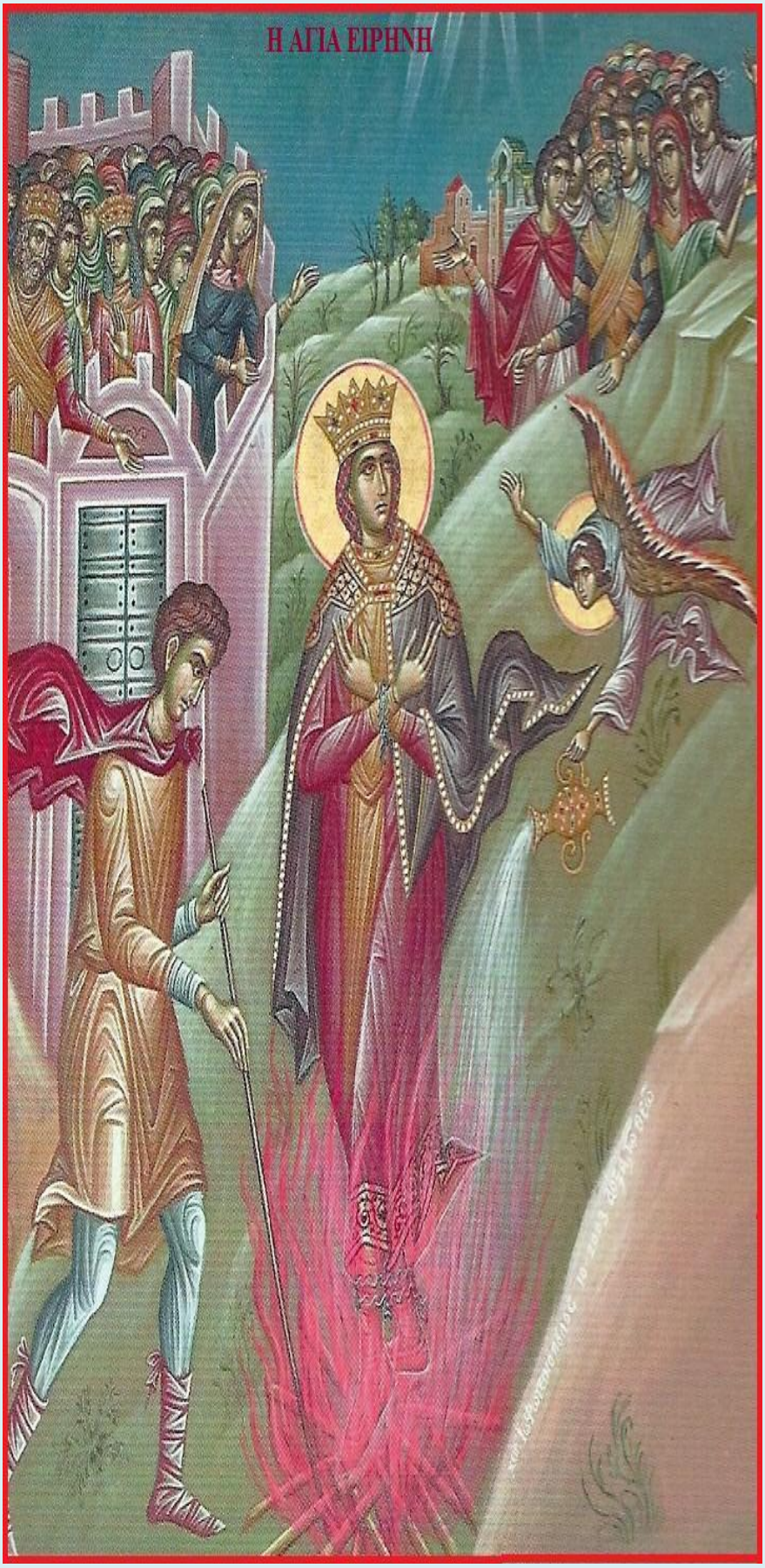

Martyrdom of St. Irene

icon-SV.ru

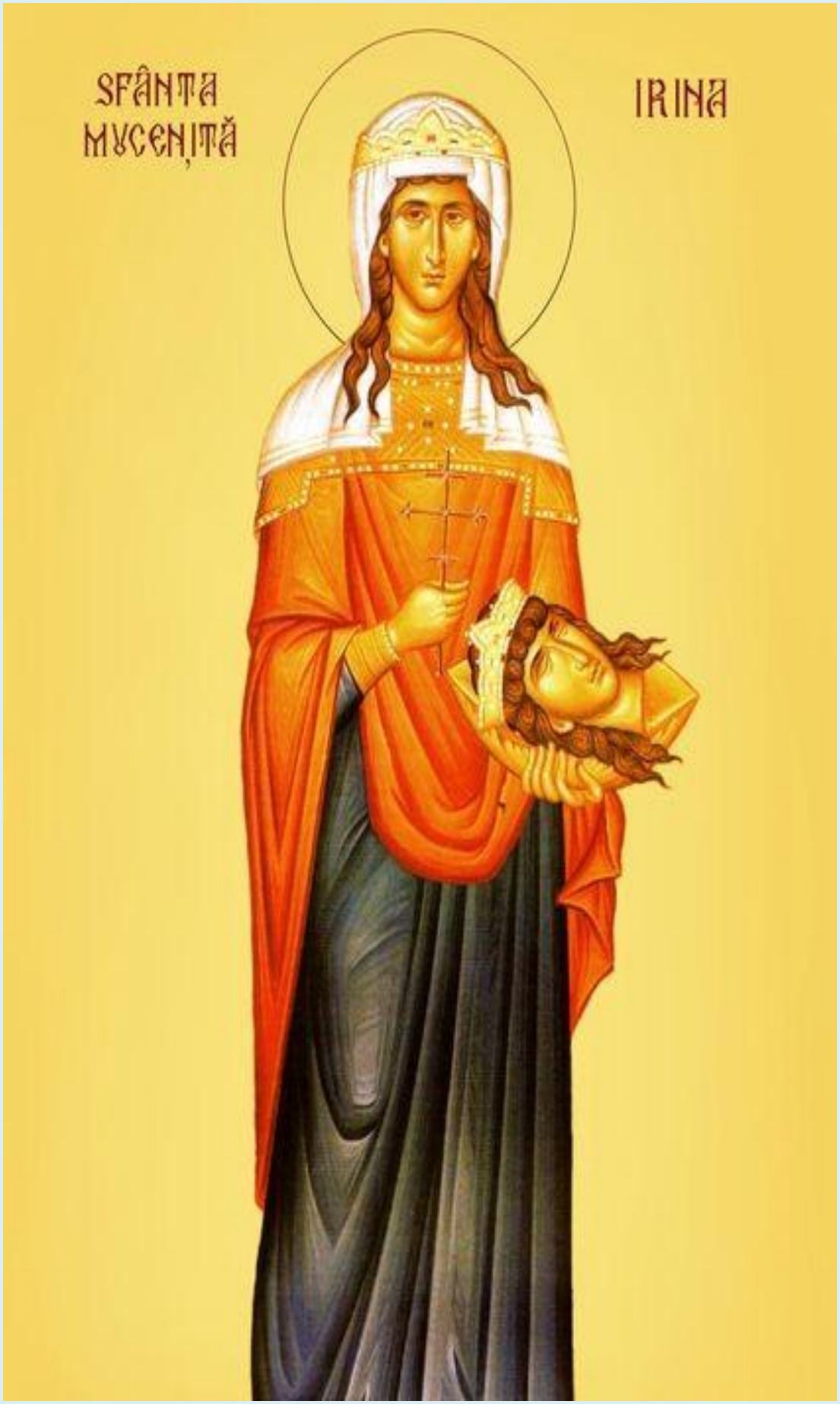
SFÂNTA
MUCENIȚĂ
IRINA

Η
ΑΓΙ
Α
ΕΙ
ΡΗ
ΝΗ

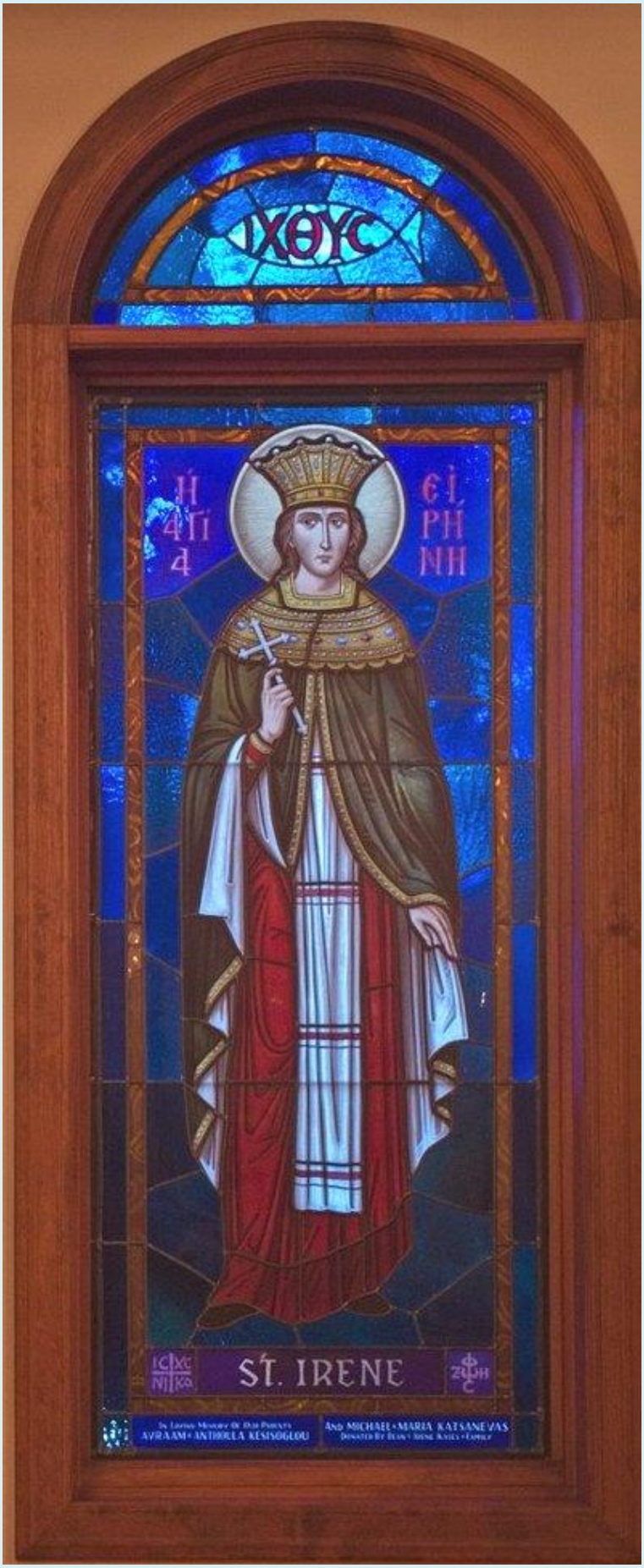
ΙΧΘΥC
Η ΑΓΙΑ ΕΙΡΗΝΗ
ST. IRENE

Saints Kyriaki (or Dominica) and Irene, martyrs

Three women saints in a fresco in the Church of Panagia Dexia in Thessaloniki (from left): Saint Irene, Saint Catherine and Saint Barbara (Photograph: Patrick Comerford)

Sfânta
Mare
Mucenița
Irina
prezentat de:
Morodan Irina Sofia
Seminarul Ortodox Cluj Napoca - 2017

SAINT
IRENE

Sfânta
Mare

Muceniță
IRINA

PRAVILA.ro

Sf. M. Mc.
Irina

DOXOLOGIA.ro
Sf. M. Mc.
Irina

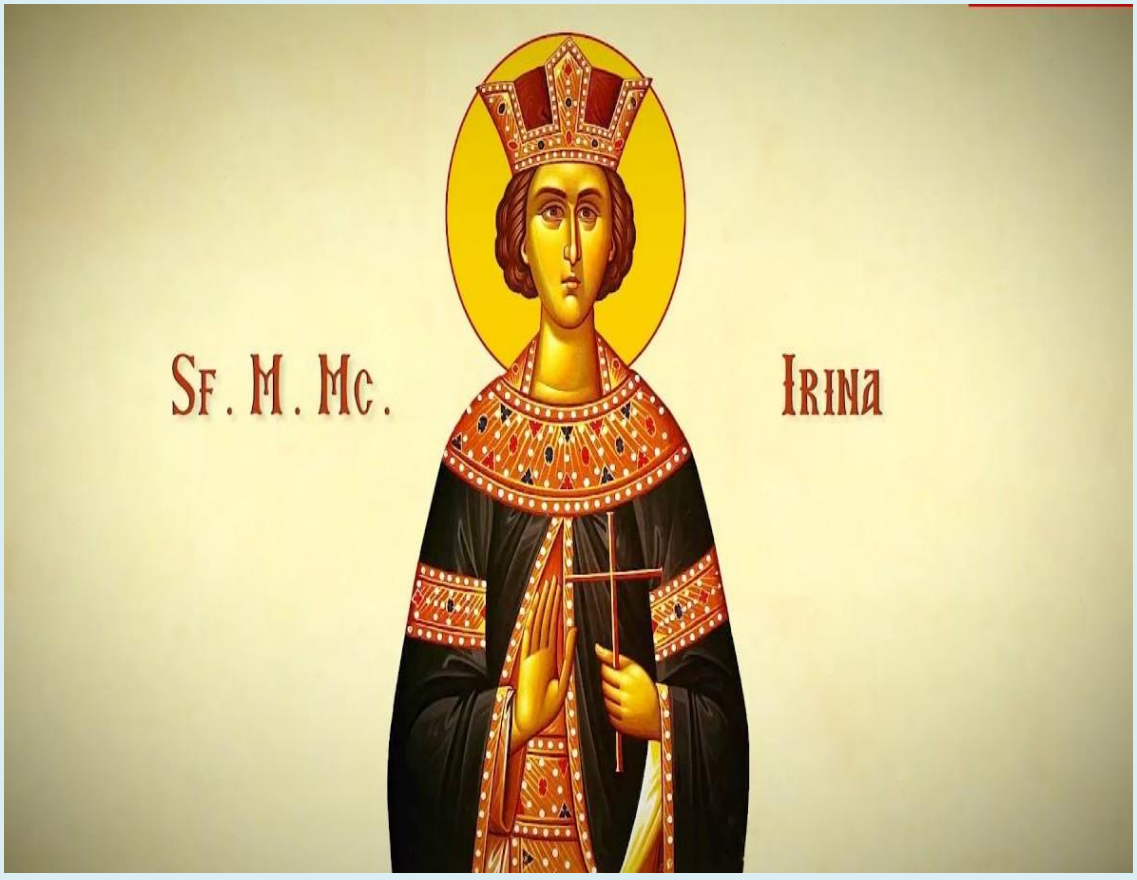
Sf. M. Mc.
Irina

SF. M. MC.
IRINA

Mai
5
Calendar Ortodox
Sf. Mare Mc. Irina

Troparul Sfintei Mari Mucenițe Irina

5 Mai - Glasul 4

Mieluşeaua Ta, Iisuse, Irina, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine; şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Bucură-te, Sfântă mare muceniţă Irina, prea înţeleaptă fecioară!